

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

26 maart 2007

ONTWERP VAN DECREET

houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet van 15 december 2006	17
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	33
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.....	45
Voorontwerp van decreet van 26 januari 2007	55
Advies van de Raad van State	73
Ontwerp van decreet	87

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

HOOFDSTUK II

Afalstoffen

Artikel 2

Artikel 24 van het Afvalstoffendecreet luidt: “In afwijking van artikel 14, §6, maar onverminderd artikel 11, mogen gevaarlijke afvalstoffen enkel nuttig toegepast worden in inrichtingen die over een milieuvergunning beschikken als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.”

Artikel 14, §6, luidt: “Het nuttig toepassen van afvalstoffen is een vergunnings- of meldingsplichtige handeling als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.”

Artikel 11 heeft betrekking op de aanwending van afvalstoffen als secundaire grondstoffen.

Gevaarlijke afvalstoffen worden gedefinieerd in Europese regelgeving, meer bepaald in de EURL (Europese afvalstoffenlijst), opgenomen in bijlage 1.2.1.B van het VLAREA. Naarmate de risico's van bepaalde stoffen voor de volksgezondheid en het leefmilieu duidelijker worden, worden in de EURL steeds meer afvalstoffen als gevaarlijk ingedeeld. Ook afvalstoffen die tot nu toe in klasse 3-inrichtingen werden verwerkt, vallen sinds de laatste wijziging van de EURL onder de noemer gevaarlijk. Die wijziging heeft echter vaak geen impact op de geldende milieuvoorwaarden, of noopt niet tot een herindeling van de activiteit in een vergunningsplichtige klasse.

Artikel 24 van het Afvalstoffendecreet verbiedt dus dat gevaarlijke afvalstoffen nuttig worden toegepast in een meldingsplichtige inrichting (klasse 3 in VLAREM-indelingslijst). Dit is strenger dan

wat in de Europese wetgeving bepaald is. Artikel 3.2 van de richtlijn van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen in combinatie met artikel 11 van de kaderrichtlijn Afvalstoffen bepaalt dat de lidstaten mits bepaalde voorwaarden (voorafgaande notificatie aan de Europese Commissie) kunnen afwijken van de vergunningsplicht voor het nuttig toepassen van gevaarlijke afvalstoffen. De huidige Vlaamse wetgeving legt dus een strak kader op, dat geen plaats laat voor een vereenvoudigde administratieve aanpak zoals melding of integrale voorwaarden, maar dit biedt anderzijds ook geen meerwaarde op het vlak van milieu. De huidige sectorale voorwaarden voor inrichtingen die gevaarlijke afvalstoffen verwerken, zijn niet toepasbaar op vele inrichtingen waar ‘nieuwe’ gevaarlijke afvalstoffen zoals voertuigwrakken of afgedankte elektrische en elektronische toestellen worden gesorteerd of gedemonteerd. Daar schiet de huidige wetgeving, die nog afgestemd is op de meer klassieke gevaarlijke afvalstoffen, zijn doel voorbij. De exploitanten van dergelijke inrichtingen, inclusief de uitbaters van de containerparken, zien zich geconfronteerd met eisen die in geen enkele redelijke verhouding staan tot de risico's voor milieu en volksgezondheid.

Bij de wijziging van 20 april 1994 van het Afvalstoffendecreet waarbij het artikel 24 werd ingevoerd, werd ervan uitgegaan dat de notificatieprocedure aan de Europese Commissie te omslachtig was om de afwijkingsmogelijkheid te voorzien. Ondertussen heeft de ervaring met vergelijkbare dossiers aangetoond dat de procedure wel haalbaar is. Er is dus geen reden om de mogelijkheid tot afwijking, zoals ook voorzien in de Europese wetgeving, ook niet in de Vlaamse wetgeving op te nemen. In die gevallen waar de notificatieprocedure zal worden toegepast, zal de OVAM de notificatie ter informatie aan de Minaraad en de SERV overmaken.

In de gevallen waar het gevaarskarakter van ‘nieuwe’ gevaarlijke afvalstoffen wel een herindeling in een vergunningsplichtige klasse verantwoordt, kan en zal dat nog steeds gebeuren door een aanpassing van de indelingslijst in titel I van het VLAREM. De wetgever behoudt aldus alle mogelijkheden om maatwerk af te leveren, overeenkomstig artikel 14, §6, van het Afvalstoffendecreet.

Artikel 3

Het voorstel tot wijziging van de bepalingen in het Afvalstoffendecreet met betrekking tot dierlijk afval kadert in de implementatie in Vlaamse wetgeving van

Verordening (EG) Nr. 1774 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en van de overeenkomst van 28 oktober 2005 tussen de federale Staat en de gewesten inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.

De artikelen 25 tot en met 31 van het Afvalstoffen-decreet moeten onder meer aangepast worden aan de terminologie gebruikt in de Verordening (EG) Nr. 1774/2002. Daarnaast wordt het Afvalstoffendecreet aangepast overeenkomstig het advies van de Raad van State van 10 oktober 2006 omtrent het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering betreffende de ophaling en verwerking van dierlijk afval.

Artikel 4

De artikelen 29, 30 en 31 ten slotte worden opgeheven omdat de Verordening (EG) Nr. 1774/2002 rechtstreeks van toepassing is in elke Europese lidstaat, en bovenstaande artikelen bijgevolg niet langer relevant zijn.

Artikel 5

Voor het bepalen van de milieuheffing op het storten van afvalstoffen werd via het programmadecreet van 22 december 2006 het criterium 'brandbaarheid' ingevoerd. Voor het storten van brandbare afvalstoffen werd een tarief ingevoerd van 75 euro/ton. Voor niet-brandbare afvalstoffen bedraagt het tarief 40 euro/ton.

De oorspronkelijke definitie van brandbare afvalstoffen stamt uit de acceptatievoorwaarden voor stortplaatsen van niet-gevaarlijke afvalstoffen (artikel 5.2.4.1.8, §7, van VLAREM II). De afvalstoffen die er kunnen gestort worden, mogen ofwel geen gloei-verlies vertonen boven 10 gewichtsprocent, ofwel geen TOC-gehalte bezitten hoger dan 6%. In de definitie van artikel 47, §2, tweede streep, van het decreet werd deze 'of' verkeerdelijk hernomen. Als aan één van beide voorwaarden is voldaan, wordt de afvalstof in kwestie namelijk als niet-brandbaar beschouwd en mag het afval gestort worden met laag heffingstarief. Mutatis mutandis moet dan in de definitie van brandbaar voldaan worden aan beide voorwaarden om als brandbaar te worden beschouwd. Het woord 'of' in de definitie van artikel 47 moet daarom vervangen worden door het woord 'en'.

HOOFDSTUK III

Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen

Artikelen 6 en 7

Het decreet van 7 mei 2004 houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap 'Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen' werd gewijzigd door het decreet van 21 april 2006 houdende wijziging van het decreet van 7 mei 2004 houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap 'Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen' en houdende wijziging van diverse decreten.

De tekst van het wijzigingsdecreet bevatte twee materiële vergissingen die met deze wijzigingen worden rechtgezet.

HOOFDSTUK IV

GRB-recuperatie

Artikel 8

In artikel 12 van het decreet houdende het Groot-schalig Referentie Bestand (GRB) van 16 april 2004 wordt voorzien dat bij de aanmaak van het GRB grootschalige geografische gegevens kunnen gerecupereerd worden. Met die mogelijkheid wordt ernaar gestreefd om geen dubbele metingen op het terrein uit te voeren en, waar mogelijk, reeds gedane inspanningen te hergebruiken. Tevens bepaalt dit artikel dat de aanbieder van deze grootschalige geografische gegevens een vergoeding kan toegekend worden mits voldaan is aan de voorwaarden en modaliteiten die, op voorstel van de Stuurgroep GIS-Vlaanderen en na advies van de GRB-raad, door de Vlaamse Regering worden bepaald.

In uitvoering van dit artikel hechtte de Vlaamse Regering op 20 juli 2006 haar principiële goedkeuring aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende de voorwaarden voor en de modaliteiten van recuperatie van grootschalige geografische gegevens die door of in opdracht van andere personen dan het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen zijn opgemeten, en

gelastte de bevoegde minister om over het ontwerp het advies van de Raad van State in te winnen. In dit ontwerpbesluit is voorzien dat het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen (AGIV) op de aangeboden recuperatiegegevens een kwaliteitscontrole uitvoert om na te gaan of deze gegevens al dan niet beantwoorden aan de GRB-specificaties. Verder bepaalt dit ontwerpbesluit dat de kostprijs voor deze kwaliteitscontrole door de aanbieder dient vergoed te worden.

Hoewel artikel 12, §1, tweede lid, aan de Vlaamse Regering opdraagt om de nadere voorwaarden en modaliteiten te bepalen voor de aanwending van recuperatiegegevens, stelt de Raad van State in haar advies 41.120/1/V van 7 september 2006 dat dit geen rechtsgrond biedt om de kosten voor de kwaliteitscontrole van die gegevens ten laste van de aanbiedende persoon te leggen. Een dergelijke regeling vergt volgens de Raad een uitdrukkelijke decreetsbepaling, welke in casu niet aanwezig is.

Het is echter verantwoord om de kostprijs van de kwaliteitscontrole ten laste te leggen van de aanbiedende persoon. Enerzijds omdat de uit te betalen vergoedingen voor aangeboden recuperatiegegevens een veelvoud zijn van de kostprijs voor de kwaliteitscontrole. Anderzijds omdat door een financiële drempel in te bouwen aanbieders gestimuleerd worden om alleen kwaliteitsvolle gegevens aan te bieden, zodat slechts de noodzakelijke kwaliteitscontroles dienen te gebeuren. Dit zal – zowel voor het AGIV als voor de aanbieders – leiden tot de meest efficiënte werkwijze.

Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State dient dan ook een decretale aanpassing te gebeuren zodat de kostprijs van de kwaliteitscontrole ten laste kan gelegd worden van de aanbieder. Deze rechtsgrond wordt gecreëerd door een nieuwe paragraaf 3 toe te voegen aan artikel 12.

Eveneens op basis van het advies van de Raad van State over het ontwerpbesluit dient een aanpassing in artikel 12, §1, eerste lid, te worden doorgevoerd. Volgens de Raad is onvoldoende duidelijk of de verwerking van de recuperatiegegevens door het AGIV een contractueel dan wel een reglementair karakter heeft. Uiteraard is het de bedoeling dat elke aanbieder die voldoet aan de voorwaarden van het uitvoeringsbesluit van artikel 12 recht heeft op de recuperatievergoeding. Het voldoen aan de voorwaarden van het besluit is afdoende, zodat verder daar niet meer hoeft

of kan over onderhandeld worden. Iedereen dient gelijk behandeld te worden.

Om het reglementaire karakter van de regeling die op basis van artikel 12 zal worden uitgewerkt te verduidelijken, is het aangewezen dat in artikel 12, §1, eerste lid, de instemming van het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door het Agentschap, wordt geschrapt. Zodra aan de voorwaarden van het uitvoeringsbesluit is voldaan, moet immers tot recuperatie worden overgegaan, wat impliceert dat de bijhorende vergoeding dient uitbetaald te worden, zonder dat hiervoor eerst nog de uitdrukkelijke instemming van het Vlaamse Gewest vereist is. De vermelde instemming zou kunnen wijzen op een contractuele relatie, wat geenszins de bedoeling is.

Door het schrappen van deze instemming wordt de mogelijke onzekerheid over het al dan niet reglementaire karakter van de rechtsverhouding tussen de aanbieder van gegevens en het AGIV weggenomen.

HOOFDSTUK V

Geografisch Informatie Systeem Vlaanderen

Artikel 9

Het decreet van 17 juli 2000 houdende het Geografisch Informatie Systeem Vlaanderen (GIS-decreet) heeft het samenwerkingsverband GIS-Vlaanderen opgericht om de aanmaak, het gebruik, de uitwisseling en het beheer van geografische informatie binnen de overheid in Vlaanderen te optimaliseren. De deelnemers aan het samenwerkingsverband GIS-Vlaanderen worden in artikel 5 van het GIS-decreet omschreven als het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, alle Vlaamse openbare instellingen, de provincies en de gemeenten.

Als gevolg van de recente bestuurlijke hervormingen (BBB) binnen de Vlaamse overheid is het nodig om het deelnemerschap aan het samenwerkingsverband GIS-Vlaanderen af te stemmen op het nieuwe organisatiemodel. Zo heeft de bestuurlijke hervorming aanleiding gegeven tot intern en extern verzelfstandigde agentschappen.

De voorgestelde wijziging heeft tot doel het deelnemerschap aan GIS-Vlaanderen voor de agentschappen met rechtspersoonlijkheid te regelen. Voor de

intern verzelfstandigde agentschappen zonder rechtspersoonlijkheid is dit niet nodig omdat ze onder de rechtspersoonlijkheid van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap vallen. Deze redenering kan echter niet toegepast worden voor de agentschappen met rechtspersoonlijkheid. Een expliciete vermelding is dus vereist opdat ze als deelnemer aan GIS-Vlaanderen kunnen worden beschouwd.

Het deelnemerschap aan GIS-Vlaanderen van de Vlaamse openbare instellingen die buiten de BBB-hervorming zijn gebleven, blijft gegarandeerd.

HOOFDSTUK VI

Werkmaatschappijen elektriciteit

Artikelen 10 tot en met 16

Een aantal netbeheerders, uit de sector van zowel de zuivere als de gemengde intercommunales, heeft de strategische en operationele werkzaamheden geconsolideerd in aparte rechtspersonen die werkmaatschappijen genoemd worden. De gemengde netbeheerders hebben hun operationele activiteiten ondergebracht in een werkmaatschappij onder de vorm van een privaatrechtelijke rechtspersoon, EANDIS, genaamd. In de zuivere sector is voorzien in de oprichting van de privaatrechtelijke rechtspersoon Infrac, die belast wordt met de voorbereiding van de beslissingen inzake de strategische en vertrouwelijke aangelegenheden van de netbeheerders Inter-electra, Iveg en WVEM.

Aangezien de besluiten van 15 juni 2001 met betrekking tot de distributienetbeheerders voor elektriciteit en van 11 oktober 2002 houdende de organisatie van de aardgasmarkt echter iedere uitbesteding van bepaalde taken, te weten de voorbereiding van beslissingen inzake de zogenaamde strategische en vertrouwelijke aangelegenheden, aan aparte rechtspersonen uitsluiten, dringt een wijziging van deze besluiten zich op. Mits deze werkmaatschappijen aan bepaalde voorwaarden voldoen, is er geen reden om dergelijke uitbesteding, ook van taken met betrekking tot voorbereiding van beslissingen inzake strategische en vertrouwelijke aangelegenheden, niet te laten plaatsvinden. Deze uitbesteding zou immers moeten leiden tot een kostenbesparing die ten goede komt aan zowel de netbeheerder en zijn aandeelhouders als de afnemers, die een lagere prijs aangerekend krijgen.

Op 19 mei 2006 heeft de Vlaamse Regering, na advies van zowel de VREG als de SERV en de Mina-raad, principieel een ontwerpbesluit goedgekeurd om de genoemde besluiten aan te passen. Enerzijds opdat de uitbesteding van de voorbereiding van beslissingen inzake strategische en vertrouwelijke aangelegenheden aan werkmaatschappijen mogelijk wordt. Anderzijds opdat de onafhankelijkheids- en andere voorwaarden waaraan dergelijke werkmaatschappijen moeten voldoen in deze besluiten kunnen worden ingeschreven.

Op 7 september 2006 heeft de Raad van State evenwel geadviseerd dat de in het ontwerpbesluit vermelde rechtsgronden ontoereikend zijn, met name artikel 4 van het Electriciteitsdecreet en artikel 5, §1, van het Aardgasdecreet, en dat geen andere rechtsgrond beschikbaar is om een dergelijk besluit te nemen. Beide artikels dragen de Vlaamse Regering op om voorwaarden vast te stellen betreffende onder andere de beheersmatige en juridische onafhankelijkheid van de kandidaat-netbeheerders. Maar het naleven van de aldus vastgestelde voorwaarden kan volgens de Raad van State “niet worden doorgeschoven” naar de respectieve werkmaatschappijen.

De artikelen 10 tot en met 16 dienen in een geëigende rechtsgrond te voorzien om de netbeheerders toe te laten strategische en operationele werkzaamheden door te schuiven naar een werkmaatschappij en om de Vlaamse Regering toe te laten de voorwaarden die op de netbeheerders van toepassing zijn ook aan de werkmaatschappijen op te leggen.

HOOFDSTUK VII

Werkmaatschappijen gas

Artikelen 17 tot en met 24

De artikelen 17 tot en met 24 beogen dezelfde twee doelstellingen maar dan voor de aardgasnetbeheerders.

HOOFDSTUKKEN VIII EN IX

Aansluiting van productie-installaties van elektriciteit uit

kwalitatieve warmtekrachtkoppeling
op het distributienet voor elektriciteit
respectievelijk op het aardgasdistributienet

Artikelen 25 en 26

Door de artikelen 25 en 26 van dit decreet wordt een nieuw hoofdstuk ingevoegd in het Elektriciteitsdecreet en het Aardgasdecreet. De bepalingen van dit hoofdstuk regelen de aansluiting van productie-installaties van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling op het distributienet voor elektriciteit en op het aardgasdistributienet.

Deze bepalingen hebben tot doel om het aantal kwalitatieve warmtekrachtkoppelingsinstallaties gevestigd in het Vlaamse Gewest te doen toenemen.

Het systeem van de warmtekrachtcertificaten werd ingevoerd in het Vlaamse Gewest door artikel 25bis van het Elektriciteitsdecreet. Het systeem is in werking getreden op 1 januari 2005. De eerste inlevering van warmtekrachtcertificaten bij de VREG diende te gebeuren tegen uiterlijk 31 maart 2006. Uit het rapport van de VREG van 16 mei 2006 over het systeem van de warmtekrachtcertificaten in 2005 blijkt dat het aantal voorgelegde warmtekrachtcertificaten op 31 maart 2006 slechts een percentage van 43% inhield ten aanzien van het te behalen quotum voor het leveringsjaar 2005 (zijnde 1,19% van de elektriciteit die in 2005 via het distributie- en transmissienet werd geleverd). In totaal waren er op 31 maart 2006 certificaten ter beschikking om ongeveer 55% van de totale certificatenverplichting op 31 maart 2006 te halen. Het quotum voor het leveringsjaar 2006 (inlevering van certificaten uiterlijk tegen 31 maart 2007) zal 2,16% bedragen van de totale hoeveelheid elektriciteit die via het distributie- en transmissienet wordt geleverd.

Er blijkt dus voorlopig een structureel tekort aan warmtekrachtcertificaten te bestaan in de markt. Nochtans is er nog potentieel beschikbaar voor bijkomende installaties voor kwalitatieve warmtekrachtkoppeling, in het bijzonder in de sector van de glastuinbouw. In deze sector bestaat een grote behoefte aan warmte. De productie van deze warmte gebeurt veelal via een interne verbrandingsmotor aangedreven op gas. Deze sector biedt mogelijkheden voor bijkomende elektriciteitsproductie op basis van kwalitatieve warmtekrachtkoppeling.

Momenteel kent de VREG WKK-certificaten toe aan 44 kwalitatieve warmtekrachtkoppelingsinstallaties. 15 van deze installaties worden uitgebaat door ondernemingen in de sector van de glastuinbouw. In termen van opgesteld elektrisch vermogen stemt dit

overeen met een opgesteld vermogen van 31,4 MWe in de glastuinbouwsector. Het merendeel van deze WKK's heeft aardgas als brandstof. Momenteel is er door de sterk gestegen brandstofkosten grote interesse in deze sector voor investeringen in elektriciteitsopwekkinginstallaties op basis van kwalitatieve warmtekrachtkoppeling op glastuinbouwbedrijven gezien de besparing die deze kunnen opleveren. Veel glastuinbouwbedrijven voorzien in hun warmtebehoefte door het inzetten van extra zware stookolie. Indien deze bedrijven de kans geboden wordt hun warmte te betrekken uit WKK-installaties die aangedreven worden uit een WKK op basis van aardgas, zou een aanzienlijke reductie in CO₂-uitstoot gerealiseerd kunnen worden.

Het aandeel van de glastuinbouwsector in het totaal opgesteld vermogen aan WKK's zou dus sterk kunnen toenemen indien bijkomende steunmaatregelen geboden worden aan potentiële investeerders in kwalitatieve warmtekrachtkoppeling.

Specifiek voor de sector van de glastuinbouw bestaat het probleem van de afstand tot de distributienetten voor elektriciteit en vooral gas. Deze bedrijven zijn veelal gelegen in landelijk gebied, ver van woon- en industriële kernen. Een belangrijk deel van de investering van deze bedrijven in kwalitatieve warmtekrachtkoppeling is gelegen in de kosten voor de aanleg van de noodzakelijke leidingen om de energie tot bij de productie-installatie te brengen. Vooral de kosten voor de aanleg van aardgasleidingen wegen bij deze firma's sterk door indien zij ver van het aardgasdistributienet gelegen zijn. In vele gevallen is een investering in kwalitatieve warmtekrachtkoppeling in dergelijke situaties onhaalbaar.

Om deze reden wenst de Vlaamse overheid de investeringen in kwalitatieve warmtekrachtkoppeling aan te zwengelen door het drukken van de kosten voor de aanleg van leidingen voor dergelijke projecten. Momenteel bieden bepaalde distributienetbeheerders voor elektriciteit en gas in Vlaanderen een tarief aan waarin de kost van maximaal 400 meter aan te leggen leidingen bij elektriciteit en maximaal 500 meter aan te leggen leidingen voor gas geforfaitiseerd wordt. Ingeval van elektriciteit is deze regeling beperkt tot installaties met een maximaal aansluitingsvermogen van 5 MVA. Ingeval van gas is deze regeling beperkt tot installaties met een maximale aansluitingscapaciteit van 2500 m³/h. Deze regeling werd uitgewerkt door de netbeheerders en het tariefvoorstel werd ook

in die zin door de CREG aangenomen. Er bevindt zich echter geen rechtsgrond voor deze regeling in de federale of Vlaamse wetgeving en reglementering.

Het voorliggend ontwerp van wijziging van het Elektriciteitsdecreet en het Aardgasdecreet schept een rechtsgrond voor de tenlasteneming van de kosten voor de aanleg van leidingen voor de eerste duizend meter die overbrugd moet worden tussen het net en de productie-installatie voor kwalitatieve warmtekrachtkoppeling. Hieronder wordt begrepen dat de aansluiting langs de kant van het net gebeurt op het dichtstbijzijnde punt van het bestaande net op het geschikte spannings- of drukniveau. Het geschikte spannings- of drukniveau wordt bepaald door de netbeheerders op basis van de criteria, vervat in de Technische Reglementen. Langs de kant van de productie-installatie wordt uitgegaan van het punt waarop de aansluiting gevraagd wordt door de betrokken aanvrager. Het is immers niet ondenkbaar dat de productie-installatie op een andere plaats op de site van de aanvrager gevestigd is dan de aansluitingscabine voor elektriciteit en gas. Het is in dit laatste geval uiteraard niet de bedoeling dat de netbeheerder ook de aanleg van de leidingen achter de aansluitingscabine dient te bekostigen.

Het spreekt verder voor zich dat de aanvrager van een aansluiting de overige kosten voor de realisatie van de aansluiting, behoudens andersluidende wetgeving of reglementering, dient te blijven dragen. Het gaat dan concreet om kosten zoals de eigenlijke aansluiting. Specifiek voor gas wordt om deze reden vermeld dat de aanvrager van een nieuwe aansluiting op het aardgasdistributienet voor een productie-installatie van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling de kosten voor de aansluiting op de aardgasleiding draagt. Het begrip aardgasdistributienet wordt gebruikt omdat de aansluiting voor gas volgens het Technisch Reglement Distributie Gas niet tot het aardgasdistributienet behoort. De maatregel van het voorliggende ontwerp van wijziging van het Elektriciteitsdecreet en het Aardgasdecreet wil niet bepalen dat de tenlasteneming van de kosten door de netbeheerder ook betrekking heeft op de aansluiting zelf.

Er werd gekozen om de tenlasteneming op te trekken tot een grens van duizend meter omdat op deze manier het meeste aantal potentiële investeerders in kwalitatieve warmtekrachtkoppeling bereikt wordt zonder dat de kosten die op de netbeheerder afgewenteld worden hierdoor onaanvaardbaar hoog worden. Op grond van een schatting gemaakt met de distributienetbeheerders zou de te solidariseren kost 1,5

M EUR voor elektriciteit en 3 M EUR voor aardgas bedragen. Concreet zou in de sector van de glastuinbouw hierdoor tot 75% van alle glastuinbouwbedrijven in het Vlaamse Gewest, aangesloten kunnen worden tegen een aanvaardbare kost. Dit cijfer stemt overeen met de voorziene doelstelling, opgenomen in het Actieplan glastuinbouw van de Vlaamse overheid “Naar een duurzamere glastuinbouw in Vlaanderen” dat als primaire doelstelling vooropstelt om 75% van de glastuinbouwbedrijven op het aardgasnet of een duurzamere energiebron aan te sluiten tegen 2013.

De tenlasteneming door de distributienetbeheerder wordt gekwalificeerd als een openbaredienstverplichting. Dit betekent dat de meerkost die door deze maatregel bij de netbeheerder gelegd wordt, door de netbeheerder kan verrekend worden via zijn distributienettarief. Deze socialisering van deze meerkosten is verantwoordbaar in het licht van de steun die de Vlaamse overheid wenst te voorzien voor productie van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling.

De maatregel die het voorwerp uitmaakt van het ontwerpdecreet heeft een impact op tarifaire aangelegenheden. Specifiek voor aanvragen tot aansluitingen op het net van productie-installaties op basis van kwalitatieve warmtekrachtkoppeling dient nu immers rekening gehouden te worden met de openbaredienstverplichting voor de netbeheerder om de aanleg van leidingen tot duizend meter op zijn kosten uit te voeren (en de meerkost hiervan te verrekenen in het distributienettarief), hetgeen neerkomt op een nultarief voor de aanleg van deze eerste duizend meter ten aanzien van de aanvrager van een aansluiting. De bevoegdheid omtrent de distributienettarieven behoort overeenkomstig de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen toe aan de federale overheid. De huidige maatregel wordt ingevoerd op basis van de impliciete bevoegdheden die toegekend zijn aan de gemeenschappen en gewesten in artikel 10 van de eerder genoemde bijzondere wet. Volgens de vaste rechtspraak van het Arbitragehof is een beroep op deze impliciete bevoegdheden mogelijk indien de regeling noodzakelijk kan worden geacht voor de uitoefening van een eigen bevoegdheid, indien de aangelegenheid zich leent tot een gedifferentieerde regeling en indien de weerslag van de betrokken bepalingen op de federale bevoegdheid marginaal is.

De voorgestelde maatregel voldoet aan de genoemde voorwaarden:

1) via deze maatregel wordt de promotie van de productie van elektriciteit uit kwalitatieve warmte-

krachtkoppeling beoogd. De Vlaamse overheid is op grond van artikel 6, §1, VII, eerste lid, f, bevoegd voor de nieuwe energiebronnen, waaronder kwalitatieve warmtekrachtkoppeling. Uit de hoger vermelde cijfers blijkt dat het aantal productie-installaties op basis van kwalitatieve warmtekrachtkoppeling gevoelig verhoogd kan worden indien ingegrepen kan worden in bepaalde kostenposten van potentiële investeerders, en met name in het bijzonder in de kosten die zij dienen te dragen voor de realisatie van de aansluiting op het net. Enkel door deze kosten te herverdelen onder alle netgebruikers van elektriciteit en gas is een dergelijke ondersteuning mogelijk. Hiertoe dient echter een maatregel met tarifaire impact genomen te worden. De regeling is dus noodzakelijk voor de uitoefening van de bevoegdheid van het gewest inzake nieuwe energiebronnen;

2) de aangelegenheid leent zich tot een gedifferentieerde regeling binnen het koninkrijk België. De aangelegenheid van de promotie van elektriciteitsopwekking uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling behoeft niet uit zijn aard zelf een uniforme regeling. De invoering van de maatregel in het voorliggende ontwerp van wijziging van het Elektriciteits- en Aardgasdecreet in het Vlaamse Gewest vereist niet dat ook in andere gewesten een dergelijke maatregel moet worden ingevoerd. De distributienettarieven worden immers per distributienetbeheerder vastgelegd en enkel de distributienetbeheerders die werkzaam zijn in het Vlaamse Gewest, zullen deze regeling moeten aanbieden;

3) ten slotte is de impact van deze maatregel op de federale bevoegdheid minimaal. Immers, er wordt geen enkele regeling getroffen over de vorm van het tarief voor aansluiting (werkelijke kosten, forfait enzovoort) noch over de hoogte van het totale tarief voor aansluiting op het distributienet. Deze elementen dienen door de terzake bevoegde overheid te worden ingevuld op basis van de toepasselijke wetgeving en reglementering.

HOOFDSTUK X

Wijzigingen aan het Elektriciteitsdecreet
wat betreft sanctiebepalingen
inzake openbardienstverplichtingen
ter bevordering van het rationeel energiegebruik
en betreffende informatie en sensibilisering
voor het elektriciteitsverbruik
en de elektriciteitskosten van de eindafnemers

Artikel 27

Een financieringsverbintenis is een door de Vlaamse Regering in het kader van een openbare dienstverplichting opgelegde verplichting waarbij de netbeheerder instaat voor het financieren van door de Vlaamse Regering bepaalde maatregelen, programma's en instanties met betrekking tot rationeel energiegebruik doch waarbij deze netbeheerder zelf niet instaat voor de uitvoering.

De Vlaamse Regering kan dit bijvoorbeeld onder voorwaarden aan bepaalde netbeheerders als een mogelijkheid aanbieden om te opteren voor een financieringsverbintenis in plaats van de algemene actie- en middelenverplichtingen.

Een middelenverplichting is een door de Vlaamse Regering aan de netbeheerders in het kader van een openbare dienstverplichting opgelegde verplichting om een deel van hun budget te besteden aan eigen REG-acties die door de netbeheerder zelf dienen te worden uitgevoerd.

Artikelen 28 en 29

Het Vlaams Energieagentschap krijgt de bevoegdheid om administratieve geldboeten op te leggen aan netbeheerders voor het niet naleven van openbare dienstverplichtingen ter bevordering van het ratio-

neel energiegebruik of openbardienstverplichtingen die betrekking hebben op informatieverstrekking en sensibilisering.

Verschillende boeten worden voorzien. Netbeheerders die opgelegde energiebesparingsdoelstellingen niet realiseren, wordt een boete opgelegd van 10 eurocent per kilowattuur te weinig bespaarde primaire energie.

Daarnaast voorziet het decreet de mogelijkheid om administratieve geldboeten op te leggen als de netbeheerders het REG-actieplan niet correct uitvoeren, bijvoorbeeld bij het niet naleven van actievoorwaarden of het afwijken van premiebedragen.

Als de netbeheerders de opgelegde actie- of middelevenverplichtingen of financieringsverbintenissen niet naleven, dan kan het Vlaams Energieagentschap administratieve geldboeten opleggen. De hoogte van de administratieve geldboete zal niet lager zijn dan 1000 euro noch hoger dan 1 procent van de omzet die de betrokken netbeheerder heeft gerealiseerd op de Vlaamse energiemarkt tijdens het afgelopen boekjaar.

Als een ontwerp van REG-actieplan niet voldoet aan de voorwaarden inzake vorm en inhoud die werden opgelegd door de Vlaamse Regering, kan het Vlaams Energieagentschap de netbeheerder in eerste instantie aanmanen om zich binnen een bepaalde periode in regel te stellen. Als na het verstrijken van deze termijn geen aangepast ontwerp van REG-actieplan werd ingediend, of als de aangepaste ontwerpplannen nog steeds niet voldoen aan de opgelegde eisen, wordt per kalenderdag een administratieve geldboete van 1000 euro opgelegd.

Een analoge regeling is van toepassing in het geval dat de netbeheerder niet volgens de opgelegde vereisten rapporteert.

Ten slotte wordt voor laattijdig indienen een dwangsom opgelegd van 1000 euro per kalenderdag.

Vervolgens wordt in het Elektriciteitsdecreet een artikel 37ter ingevoegd dat de procedure beschrijft die moet gevolgd worden voor het opleggen van de administratieve geldboeten.

De opbrengst van de administratieve geldboeten wordt gestort in het Energiefonds.

Het staat de decreetgever vrij aan een administratieve overheid de taak toe te vertrouwen om inbreuken op de regelgeving te vervolgen en te bestraffen. Gelet

op de rechtspraak van het Arbitragehof vermag hij in dit kader zelfs bijzonder zware straffen opleggen in sectoren waar de omvang en de frequentie van de fraude het algemeen belang ernstig aantasten. De decreetgever kan tevens aan de ambtenaren de zorg overlaten, enerzijds, om de omstandigheden te beoordelen die het mogelijk maken zich te beperken tot een eenvoudige waarschuwing en, anderzijds, binnen de door het decreet vastgestelde perken, het bedrag van de administratieve geldboete vast te stellen in verhouding tot de vastgestelde inbreuk.

Op grond van de haar door de artikelen 145 en 146 van de Grondwet toegekende bevoegdheid heeft de federale wetgever evenwel een administratief rechtscollege – de afdeling Administratie van de Raad van State – bevoegd gemaakt voor het behandelen van beroepen tegen administratieve rechtshandelingen.

In het kader van de organisatie van de administratieve handhaving, wordt er appreciatiebevoegdheid aan het Vlaams Energieagentschap gegeven met betrekking tot het opleggen van de administratieve geldboete en met betrekking tot de hoogte van die boeten. De rechter in beroep dient evenwel volgens de vaste rechtspraak van het Arbitragehof, beginnend met het arrest nr. 128/99 van 7 december 1999, eenzelfde beoordelingsbevoegdheid te hebben als de instantie die de boete oplegt. Wil men de rechtsonderhorige niet een daadwerkelijk jurisdictioneel toezicht op de beslissing van de administratieve overheid, zoals gewaarborgd door de Grondwet en door het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, ontzeggen, dan dient de rechter in beroep dus de hoogte van de administratieve geldboete kunnen verminderen wanneer het Vlaams Energieagentschap zelf een appreciatiebevoegdheid ten aanzien van het al dan niet opleggen van de boete en de hoogte van dat bedrag kan uitoefenen.

Omwille van deze aan het Vlaams Energieagentschap verleende appreciatiebevoegdheid en de hieruit volgende leer van het Arbitragehof, wordt de voorkeur gegeven om op grond van de impliciete bevoegdheden af te wijken van de door de federale wetgever vastgelegde bevoegdheidsregels, waarbij administratieve rechtshandelingen aanvechtbaar zijn bij de afdeling Administratie van de Raad van State. Het voormelde administratieve rechtscollege beschikt immers niet over volle rechtsmacht waardoor het bijvoorbeeld de opgelegde boeten niet kan moduleren. Gelet op het voorgaande is het dan ook noodzakelijk voor een goede uitoefening van de gewestelijke sanctiemogelijkheden en om aan de rechtsonderhorige

een voldoende hoog niveau van rechtsbescherming te verlenen, om deze federale bevoegdheid te betreden.

Doordat de decreetgever enkel een rechtbank aanwijst om kennis te nemen van de beroepen tegen de op grond van dit artikel opgelegde administratieve geldboeten en zich verder onthoudt regels te bepalen betreffende de interne werking van deze rechtbank, betreft het een toepassing van de impliciete bevoegdheden met een marginale weerslag op de federale bevoegdheid ter zake.

Gebruik maken van de impliciete bevoegdheden kan alleen in aangelegenheden die zich lenen tot een gedifferentieerde regeling. Als het integendeel om een aangelegenheid gaat die een uniforme aanpak vergt, is toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen uitgesloten. De aard van de zaak kan een eenvormige regeling noodzaken. Sedert 1988 heeft de bijzondere wetgever de energiebevoegdheden toegewezen aan de gewesten, behoudens de in de bijzondere wet tot hervorming der instellingen expliciet bepaalde uitzonderingen. Het rationeel energieverbruik wordt door de bijzondere wet evenwel aangemerkt als een exclusieve gewestbevoegdheid. Het is daarom niet meer dan logisch dat de gewesten de overtredingen van de inzake energie geldende decreten en besluiten op gepaste wijze administratiefrechtelijk mogen sanctioneren. De aard van de aan de gewesten toegewezen bevoegdheden laat precies een regeling toe die voor differentiatie vatbaar is: het komt de gewestelijke decreetgever toe te bepalen (i) wie de overtredingen op de desbetreffende regelgeving administratiefrechtelijk kan en moet sanctioneren, (ii) welke overtredingen administratiefrechtelijk sanctioneerbaar zijn, en (iii) op welke wijze de administratiefrechtelijke sanctionering moet gebeuren.

Dit leidt tot de conclusie dat de toewijzing van de bevoegdheid kennis te nemen van beroepen tegen administratieve geldboeten, opgelegd op grond van dit artikel, volkomen beantwoordt aan de vereisten inzake de impliciete bevoegdheden, zoals bepaald door artikel 10 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen. De bevoegdheid van de Vlaamse decreetgever wordt hierdoor bevestigd.

Zodoende staat hier beroep open bij de Rechtbank van Eerste Aanleg daar de burgerlijke rechtbanken het best geplaatst zijn en de meeste waarborg bieden dat de rechter met volle rechtsmacht kan oordelen in het licht van artikel 6 EVRM.

Het beroep bij de Rechtbank van Eerste Aanleg werkt schorsend.

HOOFDSTUK XI

Wijzigingen aan het Aardgasdecreet
wat betreft sanctiebepalingen
inzake openbardienstverplichtingen
ter bevordering van het rationeel energiegebruik
en betreffende informatie en sensibilisering
voor het aardgasverbruik
en de aardgaskosten van de eindafnemers

Artikel 30

De omschrijving van financieringsverbintenis respectievelijk middelenverplichting, zoals toegelicht onder het vorige hoofdstuk, is van overeenkomstige toepassing.

Artikelen 31 en 32

Het Vlaams Energieagentschap krijgt de bevoegdheid om administratieve geldboeten op te leggen aan aardgasnetbeheerders voor het niet-naleven van openbardienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik en hernieuwbare energiebronnen of openbardienstverplichtingen die betrekking hebben op informatieverstrekking en sensibilisering.

Het decreet voorziet de mogelijkheid om administratieve geldboeten op te leggen als de aardgasnetbeheerders de opgelegde actie- of middelenverplichtingen of financieringsverbintenissen niet naleven. De hoogte van de administratieve geldboete zal niet lager zijn dan 1000 euro noch hoger dan 1 procent van de omzet die de betrokken netbeheerder heeft gerealiseerd op de Vlaamse energiemarkt tijdens het afgelopen boekjaar.

Vervolgens wordt in het Aardgasdecreet een artikel 51 ter ingevoegd dat de procedure beschrijft die moet gevolgd worden voor het opleggen van de administratieve geldboeten.

De opbrengst van de administratieve geldboeten wordt gestort in het Energiefonds.

De beschrijving van de bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg om kennis te nemen van het beroep tegen de opgelegde administratieve geldboe-

ten, zoals toegelicht onder het vorige hoofdstuk, is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK XIII

Riviervisserij

Artikel 33

Het gratis maken van het jeugdvisverlof heeft als doel om het vissen voor de jeugd attractiever te maken. Sinds jaren kent de verkoop van de visverloven immers een structurele daling. Via het gratis jeugdvisverlof en de daarbij horende publicatie inzake de openbare visserij die elke visser krijgt bij de aanschaf van het visverlof (de brochure Vislijn van het Visserijfonds), kan de overheid de jeugd toch nog blijven bereiken.

Het is immers van belang om alle vissers en in het bijzonder de jeugdige vissers op de hoogte te brengen en te sensibiliseren rond een aangepaste hengelethiek, naleving van regels en respect voor de vissen en hun leefomgeving. Door middel van het gratis maken van het jeugdvisverlof kan de overheid deze taak blijven verder zetten en tegelijk de drempel voor de jeugd tot de visserij verlagen.

Er wordt een bijkomende voorwaarde toegevoegd, met name dat de op basis van dit visverlof gevangen vissen onmiddellijk weer vrijgelaten moet worden. Wie op een meer intensieve wijze wil vissen of wil deelnemen aan viswedstrijden op openbare wateren, dient over een volwaardig visverlof te beschikken.

Wat de financiële impact aangaat kan het volgende worden gesteld. In 2006 werden ongeveer 2100 jeugdvisverloven (waarde: 3,72 euro) afgeleverd door de Post. Dit zou bij de inwerkingtreding van het decreet, bij een gelijk aantal jeugdvisverloven een mindering voor het Visserijfonds van 7800 euro betekenen. Tevens kunnen er extra uitgaven zijn door de vergoedingen die het Visserijfonds aan de Post moeten betalen voor de administratieve kosten voor de aflevering van de jeugdvisverloven die momenteel nog door de visser betaald worden (maximum 5775 euro bij gelijk aantal jeugdvisverloven).

De Vlaamse Regering zal de verdere modaliteiten bepalen voor het invoeren van het gratis jeugdvisverlof alsook de mogelijkheden onderzoeken voor

enkele alternatieve distributiekkanalen. Omdat dit de nodige voorbereidingen met zich meebrengt zal de regeling pas ingang vinden begin 2007.

HOOFDSTUK XIII

Natuurbehoud

Artikelen 34 en 35

De natuurverbindingsgebieden worden in artikel 27, §2, 2°, van het decreet van 21 oktober 1997 op het natuurbehoud en het natuurlijk Milieu (hierna: ‘Natuurdecreet’) gedefinieerd als de “gebieden die ongeacht hun oppervlakte van belang zijn voor de migratie van planten en dieren tussen de gebieden van het VEN en/of natuurreservaten en die strook- of lijnvormig zijn met een aaneenschakeling van kleine landschapselementen.”

Ditzelfde artikel vat natuurverbindingsgebieden op als onderdeel van het “integraal verwevings- en ondersteunend netwerk”. Over dit netwerk wordt gesteld dat er op betrekking hebbende maatregelen “de landbouw- en bosbouwexploitatie binnen het daartoe bestemd gebied niet [mogen] regelen, tenzij via het instrument van de beheersovereenkomsten conform artikelen 45 en 46.” In de natuurverbindingsgebieden zelf kunnen, aldus artikel 29, §1, van het Natuurdecreet, “ten aanzien van eigenaars en grondgebruikers slechts stimulerende maatregelen worden genomen en dit gericht op: 1° inrichting met het oog op het instandhouden of verbeteren van de verbindingsfunctie; 2° onderhoud, ontwikkeling en beheer van de kleine landschapselementen en overige verbindings-elementen met inbegrip van waterlopen; 3° de instandhouding en de ontwikkeling van de bestaande natuurelementen.” Het is dus duidelijk dat natuurverbindingsgebieden bedoeld zijn voor stimulerende maatregelen, en niet voor ingrepen in bv. de landbouw- of de bosbouwexploitatie via gebods- en verbodsbepalingen.

De verantwoordelijkheid voor de implementatie van natuurverbindingsgebieden ligt bij de provincies. Dit staat niet met zoveel woorden in het Natuurdecreet, maar blijkt wel uit artikel 27, §3, tweede lid, waarbij gesteld wordt dat een via een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan afgebakend natuurverbindingsgebied gelijkgesteld wordt met een natuurverbindingsgebied in de zin van het Natuurdecreet. In artikel 50,

§1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt gesteld dat de natuurrichtplannen die betrekking hebben op natuurverbindingsgebieden opgesteld worden door de bestendige deputatie, tenzij ze behoren tot bestemmingen of zones die relevant kunnen zijn voor het Vlaamse beleidsniveau.

Op dit moment heeft elke provincie in haar ruimtelijk structuurplan reeds natuurverbindingsgebieden schematisch aangeduid. Een verdere stap, met name de concrete afbakening van de natuurverbindingsgebieden op detailniveau is essentieel om aan alle betrokken partners, andere overheden, instanties en burgers duidelijk aan te kunnen geven binnen welk concreet gebied een stimulerend beleid met het oog op kleine landschapselementen zal gevoerd worden.

Daartegenover staat dat dit stimulerend beleid, dat de provincies wensen te voeren, niet steeds een ruimtelijk uitvoeringsplan met herbestemmingen, specifieke stedenbouwkundige voorschriften of andere veranderingen aan rechten en plichten zal vereisen. Logischerwijze is het dus ook niet nodig om de relatief omslachtige procedure, eigen aan ruimtelijke uitvoeringsplannen, te gaan voeren voor beleid dat in wezen slechts stimulerend van aard is.

Het voorstel van de aanpassing van het decreet Natuurbehoud voorziet daarom in de mogelijkheid tot een eigen, eenvoudigere afbakeningsprocedure. Daartoe worden volgende wijzigingen voorgesteld:

(1) in de eerste plaats wordt een materiële fout in artikel 27, §3, van het Natuurdecreet gecorrigeerd: provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen worden, volgens de geldende wetgeving, vastgesteld door de Provincieraad en niet door de bestendige deputatie;

(2) in de tweede plaats wordt er in artikel 30 van het Natuurdecreet – door toevoeging van een paragraaf 2 – een aanknopingspunt geschapen die de bestendige deputatie toelaat om op zichzelf natuurverbindingsgebieden af te bakenen. De taak om af te bakenen wordt met name toegewezen aan de bestendige deputatie, omdat in artikel 50, §1, tweede lid, van het Natuurdecreet bepaald is dat het de bestendige deputatie is die natuurrichtplannen voor natuurverbindingsgebieden hoort op te stellen. Ook hier bepaalt de Vlaamse Regering de voorwaarden (artikel 50, §2). Aldus wordt het mogelijk om, via wijziging van het natuurrichtplanbesluit, een relatief eenvoudige procedure op te maken die de provinciale overheid in staat stelt om in één beweging natuurver-

bindingsgebieden aan te duiden en er de stimulerende maatregelen voor vast te stellen;

(3) in de derde plaats wordt artikel 27, §3, derde lid, aangepast aan de nieuwe situatie: de correcte verwijzing is nu naar artikel 30, §1;

(4) in de vierde plaats wordt een vierde lid toegevoegd aan artikel 27, §3, van het Natuurdecreet, dat toelaat om de via een relatief lichte procedure vastgestelde natuurverbindingsgebieden bij te stellen door zwaardere planfiguren.

HOOFDSTUK XIV

Eigen Vermogen Flanders Hydraulics – samenstelling beheerscommissie

Artikel 36

Na de invoering van BBB dient de titelatuur van de leden van de beheerscommissie van het Eigen Vermogen Flanders Hydraulics (EVFH) te worden aangepast aan de nieuwe structuur. Deze samenstelling is geregeld in artikel 6, §2, van het decreet betreffende de oprichting van een Eigen Vermogen Flanders Hydraulics.

Artikel 37

Dit artikel beoogt om de opmaak van de begroting van het EVFH in overeenstemming te brengen met de courante begrotingscyclus.

HOOFDSTUK XV

Decreet Integraal waterbeleid

Artikelen 38 tot en met 41

Dit voorstel beoogt een aantal correcties aan te brengen aan de regeling inzake de watertoets. De wijzigingen strekken er meer specifiek toe een aantal rechtsonzekerheden weg te werken, die rijzen als gevolg van het brede toepassingsgebied van de watertoetsregeling.

Onder de geldende regeling heeft de watertoets immers een open toepassingsgebied, zodat deze in

principe van toepassing is op elke vergunning, plan of programma zonder onderscheid. Dit heeft voor gevolg dat de watertoets ook moet worden uitgevoerd op vergunningen, plannen en programma's die, omwille van het voorwerp ervan, geen enkele connotatie hebben met het watersysteem, zoals bijvoorbeeld vergunningen voor de uitbating van taxidiensten, terrasvergunningen of vergunningen voor kansspelinrichtingen. Dit is uiteraard nooit de bedoeling geweest. Het niet uitvoeren van de watertoets op dergelijke vergunningen zou de rechtsgeldigheid ervan in het gedrang kunnen brengen, wat nefast is voor de rechtszekerheid.

Maar zelfs voor de vergunningen die wel een potentieel belang kunnen hebben voor de waterhuishouding, zoals stedenbouwkundige vergunningen of milieuvergunningen, blijken niet alle vergunningsplichtige werken of handelingen een schadelijk effect te hebben op het betrokken watersysteem. Zo is het evident dat de vergunningsaanvraag voor bepaalde binnenverbouwingen of het plaatsen van zonnepanelen, geen relevante impact heeft op het watersysteem. Het is dan ook weinig zinvol om dergelijke vergunningsaanvragen aan de watertoets te onderwerpen.

Anderzijds was de watertoets niet van toepassing op stedenbouwkundige of planologische attesten, aangezien dergelijke attesten niet zijn op te vatten als een eigenlijke vergunning.

Het stedenbouwkundig attest geeft slechts aan of het voorgenomen project in aanmerking komt voor een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning maar verleent geen vergunning. Omwille van de rechtszekerheid van de aanvrager lijkt het nochtans wenselijk om bij de evaluatie van het bouwproject in het kader van een dergelijke attestaanvraag, toch reeds rekening te houden met de watertoets. Een stedenbouwkundig attest is slechts gebaseerd op een schetsontwerp, waarbij in de meeste gevallen enkel de oppervlakte en volume van het bouwwerk aangegeven zijn en bv. geen informatie over het materialengebruik en/of de waterdoorlaatbaarheid van verhardingen beschikbaar is. Dat impliceert dat de watertoets uiteraard slechts op basis van de gegevens uit de aanvraag kan worden uitgevoerd en verder verfijnd dient te worden ter gelegenheid van de definitieve aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning. De watertoets bij een stedenbouwkundig attest moet op de eerste plaats aangeven of een perceel bebouwd kan worden of niet. Naarmate de aanvraag tot stedenbouwkundig attest meer gedetail-

leerd is, kan reeds op dat niveau een nauwkeuriger onderzoek gebeuren met het oog op het verkrijgen van een bouwvergunning.

Een planologisch attest heeft twee gevolgen. Enerzijds kan daardoor op korte termijn een stedenbouwkundige vergunning verleend worden voor de regularisatie van bestaande zonevrije activiteiten en constructies en de bouw van de korte termijnbehoeften voor uitbreiding. Anderzijds dient de bevoegde overheid een ruimtelijk uitvoeringsplan op te stellen om de aldus verleende korte termijnvergunning zone-eigen te maken en om, in voorkomend geval, de lange termijn uitbreiding, al dan niet gefaseerd, vergunbaar te maken. Hier geldt hetzelfde als bij het stedenbouwkundig attest. Om te voorkomen dat de stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie en korte termijn uitbreiding na aflevering van een positief planologisch moet geweigerd of ernstig beperkt worden op basis een latere negatieve watertoets en dat het verplicht op te maken ruimtelijk uitvoeringsplan ernstig moet beperkt worden op basis van een latere negatieve watertoets is het aangewezen reeds bij het afleveren van een planologisch attest een watertoets in hoofdlijnen uit te voeren.

De voorgestelde toevoeging aan §1 maakt het mogelijk dat de Vlaamse Regering via een besluit nadere bepalingen vastlegt over de toepassing van de watertoets bij stedenbouwkundige en planologische attesten.

De voorgestelde wijzigingen aan artikel 8 van het decreet IWB strekken er dan ook toe het toepassingsgebied van de watertoets beter af te bakenen. Die vraag kwam ook reeds aan bod naar aanleiding van het gezamenlijk advies van de Minaraad en de SERV van 7 en 8 maart 2006 over het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering betreffende de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels betreffende de adviesprocedure bij de watertoets.

Daarom wordt aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid verleend om een positieve lijst op te stellen van de vergunningen die aan de watertoets moeten onderworpen worden. Tegelijk kan de Vlaamse Regering ook aangeven welke activiteiten zijn vrijgesteld van de watertoets. De delegatiegrondslag daartoe wordt opgenomen in het derde lid van §5. Vergunningen die wel op de positieve lijst voorkomen, moeten in principe steeds aan de watertoets worden onderworpen. De Vlaamse Regering kan in dat kader nochtans aangeven dat dit slechts geldt voor bepaalde activiteiten,

door het vaststellen van een lijst van vrijstellingen. Hierbij zal de Vlaamse Regering het voorzorgsprincipe respecteren. Een analoge bepaling geldt voor de plannen en programma's. Dit alles draagt ongetwijfeld bij tot de rechtszekerheid en de beheersing van de administratieve lasten.

Een aantal vergunningsvormen hebben evenwel een onmiskenbaar belang voor de waterhuishouding, zodat deze in ieder geval aan de watertoets moeten worden onderworpen. Deze worden dan ook decretaal vastgelegd. Het betreffen meer specifiek de stedenbouwkundige vergunning, de verkavelingsvergunning, de milieuvergunning in zoverre rechtstreeks relevant voor het voorwerp van de vergunning, de vergunning voor watervang, de machtiging voor het uitvoeren van buitengewone werken aan onbevaarbare waterlopen en de natuurvergunning. Deze vergunningen kunnen bijgevolg nooit van de watertoetsregeling worden uitgesloten. Een watertoets in het kader van de milieuvergunning heeft enkel zin voor zover het voorwerp van de vergunning 'watergebonden' is, zoals bv. de aanvraag tot lozing van een bepaald debiet of het oppompen van een hoeveelheid grondwater. Indien het voorwerp van de milieuvergunningsaanvraag niet 'watergebonden' is, zal in de meeste gevallen een bouwvergunning vereist zijn. Het lijkt in dat geval logisch dat de watertoets in het kader van de stedenbouwkundige vergunning wordt uitgevoerd gezien het dan enkel de bouwvergunningsplichtige constructie is die mogelijkwjs een invloed op 'water' kan hebben. Dit doet uiteraard geen afbreuk aan de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om binnen deze vergunningsstelsels de activiteiten te specificeren die aan de watertoets moeten worden onderworpen en dus ook vrijstellingen te voorzien voor deze welke geen enkele relevantie hebben in dit verband.

Eenzelfde redenering wordt gehanteerd voor de plannen en programma's. Hier worden de ruimtelijke structuurplannen, de ruimtelijke uitvoeringsplannen en bijzondere aanlegplannen, de ruilverkavelingsplannen, de landinrichtingsplannen en de plannen en programma's bedoeld in artikel 27, §2, 7°, van het decreet (voornamelijk rioleringsplannen – programma's) opgenomen.

Wanneer werken, handelingen of gebruikswijzigingen aan verschillende vergunningen zijn onderworpen, moet in principe telkens opnieuw een watertoets worden uitgevoerd. Dit is nochtans niet altijd nodig. Daarom wordt voorzien dat de overheid, die beslist

over een vergunning die reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een andere vergunning die aan de watertoets werd onderworpen, kan oordelen dat deze watertoets volstaat in het kader van de vergunning waarover zij beslist. Er wordt bepaald dat de overheid "kan" oordelen dat de reeds uitgevoerde watertoets volstaat. De afwijkingsbepaling is dus louter facultatief, omdat de overheid die over de aanvraag oordeelt goede redenen kan hebben om de aanvraag aan een nieuwe watertoets te onderwerpen. Overeenkomstig het gemeen recht dient de overheid in de formeel uitgedrukte motieven van haar beslissing wel tot uiting te brengen waarom de eerder uitgevoerde watertoets volstaat. Naar omstandigheden kan dit op een bondige manier gebeuren. Vaak zal het volstaan te stellen dat de aanvraag waarover zij moet oordelen geen andere schadelijke effecten aan het watersysteem veroorzaakt, zodat de voorwaarden opgelegd naar aanleiding van de reeds uitgevoerde watertoets ook voor de door haar te beoordelen aanvraag volstaan.

Ook de overige wijzigingen beogen een aantal rechtsonzekerheden uit de weg te ruimen. Aldus wordt in het tweede lid van §2, dat betrekking heeft op de bijzondere motiveringsplicht, bepaald dat de overheid bij haar motivering van de watertoets rekening houdt met de relevante doelstellingen en beginselen van integraal waterbeleid. In de vergunningenpraktijk rees soms de vraag wat de draagwijdte is van de verplichting vervat in het tweede lid van artikel 8, §2, om de beslissing over de watertoets in elke geval aan de doelstellingen en de beginselen van integraal waterbeleid te toetsen. Het spreekt voor zich dat enkel de relevante doelstellingen en beginselen in de beoordeling moeten worden betrokken. Overigens is het logischer dat wordt gesteld dat de overheid bij het nemen van een beslissing over de vergunningsaanvraag, naast overige elementen, "rekening houdt" met die relevante doelstellingen en beginselen. Dit sluit aan bij de formulering van de inleidende zin van de artikelen 5 en 6 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid.

Paragraaf 3 bevat de bepalingen in verband met het wateradvies. Dit advies werd opgevat als een facultatieve adviesmogelijkheid, behalve voor de gevallen omschreven in het derde lid. De huidige tekst, die de adviesplicht afhankelijk stelt van een in de praktijk vaak moeilijk te beoordelen voorwaarde, namelijk "in geval van twijfel", gaf aanleiding tot rechtsonzekerheid. Een duidelijke limitatieve opsomming van die gevallen, verhelpt hieraan. De omschrijving van de gevallen waar om een advies moet worden gevraagd wordt overgelaten aan de Vlaamse Regering.

HOOFDSTUK XVI

Interne werking MiNa-raad

Artikel 42

De werking van de Minaraad wordt geregeld in het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden. Maar deze bepalingen voorzien niet in een huishoudelijk reglement dat de samenstelling, werking en bevoegdheden van het dagelijks bestuur bepaalt. Ook ontbreekt een decretale basis om de bevoegdheden van de directeur van de strategische adviesraad vast te leggen.

HOOFDSTUK XVII

Bevoegde autoriteit
voor de in- en uitvoer van afvalstoffen

Artikel 43

Naar aanleiding van de toevoeging van een titel X Agentschappen door het decreet van 7 mei 2004 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid werd de taak van de OVAM als bevoegde autoriteit voor het Vlaamse Gewest in de dossierbehandeling rond in- en uitvoer van afvalstoffen over het hoofd gezien. De wijziging aan het artikel 10.3.3, §2, van het DABM beoogt een rechtzetting. Aldus wordt voor het Vlaamse Gewest terug voldaan aan de verplichtingen hieromtrent in het kader van de Verordening 259/93 van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap en de Verordening 1013/2006 van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen.

HOOFDSTUK XVIII

Overgangsbepaling plan-MER

Artikel 44

Hoofdstuk II van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals vervangen door het decreet van [...], is

van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen, waarvan de plenaire vergadering gehouden wordt zes maanden na de datum van inwerkingtreding van hoofdstuk II van titel IV van het decreet van 5 april 1995, zoals vervangen door het decreet van [...].

HOOFDSTUK XIX

Inwerkingtreding

Artikel 45

Dit artikel behoeft geen commentaar.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Energie, Leefmilieu en Natuur,*

Kris PEETERS

VOORONTWERP VAN DECREET
van 15 december 2006

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur is ermee belast, in naam van de leden van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Afvalstoffen

Artikel 2

Artikel 24 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen wordt opgeheven.

Artikel 2bis

Afdeling V van hoofdstuk IV van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“AFDELING V

Dierlijk afval

Artikel 25

Het is verboden zich van dierlijk afval te ontdoen anders dan overeenkomstig de bepalingen van de Verordening (EG) Nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen betreffende het beheer van afvalstoffen ter aanvulling of uitvoering van de in het vorige lid vermelde Verordening.

Artikel 26

§1. In afwijking van het bepaalde in artikel 17, §2, en behoudens in de gevallen uitdrukkelijk door de Vlaamse Regering uitgezonderd, zijn de voortbrengers van dierlijk afval ertoe gehouden deze afvalstoffen alleen te melden aan een voor de ophaling hiervan erkende inrichting.

§2. Behoudens in de gevallen uitdrukkelijk door de Vlaamse Regering uitgezonderd, is alleen de verwijdering van dierlijk afval door afgifte aan een erkende inrichting toegestaan.

Artikel 27

§1. Dierlijk afval wordt opgehaald en verwerkt door de hiertoe erkende of geregistreerde inrichtingen. De Vlaamse Regering bepaalt de regels betreffende de erkenning en registratie.

§2. In de door de Vlaamse Regering bepaalde gevallen kunnen de toezichthoudende ambtenaren zo nodig besluiten dat dit afval kan of moet worden verwijderd door verbranding of begraving.

§3. De erkende inrichtingen melden jaarlijks de ophalingen die zij ter uitvoering van deze bepaling hebben verricht aan de OVAM.

Artikel 28

§1. De Vlaamse Regering wijst de categorieën van voortbrengers van dierlijk afval aan, die gehouden zijn met een in artikel 27, §1, bedoelde erkende inrichting een overeenkomst te sluiten voor de ophaling van dit dierlijk afval.

§2. Wanneer niet voldaan is aan het bepaalde in §1, wordt dit afval door de erkende inrichting opgehaald tegen vergoeding per prestatie. In de erkenning kan de bevoegde overheid de maximumtarieven bepalen die in zodanig geval mogen worden toegepast.

§3. De ophaling van dierlijk afval, in geval het dode landbouwdieren betreft, bij andere personen dan bedoeld in §1, geschiedt kosteloos. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaronder de erkende inrichtingen voor deze prestaties worden vergoed lastens het Vlaamse Gewest.

§4. Aanvullend op de vergoedingen vermeld in §3, kan de Vlaamse Regering een vergoeding toekennen voor andere handelingen van beheer van dierlijk afval. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaronder de in het kader van beheer van dierlijk afval verrichte prestaties worden vergoed lastens het Vlaamse Gewest.”.

HOOFDSTUK III

Agentschap voor Geografische Informatie

Artikel 3

In het decreet van 7 mei 2004 houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap “Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen” worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in artikel 7, eerste lid, worden de woorden “- een leidend ambtenaar van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening en Wonen;” vervangen door “- een leidend ambtenaar van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Wonen en Onroerend Erfgoed;”;
- 2° in artikel 12 worden de woorden “de gedelegeerd bestuurder” vervangen door “het hoofd van het Agentschap”.

HOOFDSTUK IV

GRB-recuperatie

Artikel 4

In artikel 12 van het decreet van 16 april 2004 houdende het Grootchalig Referentie Bestand (GRB) worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in §1, eerste lid, worden de woorden “en het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door het Agentschap” weggelaten;
- 2° er wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. In de door de Vlaamse Regering bepaalde gevallen, worden de aangeboden grootschalige geografische gegevens door het Agentschap aan een kwaliteitscontrole onderworpen. Onder de voorwaarden en modaliteiten bepaald door de Vlaamse Regering, betaalt de betrokken persoon een vergoeding aan het Agentschap die de kosten dekt van die kwaliteitscontrole.”.

HOOFDSTUK IVbis

Geografisch Informatie Systeem Vlaanderen

Artikel 4bis

Artikel 5 van het decreet van 17 juli 2000 houdende het Geografisch Informatie Systeem Vlaanderen wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 5

GIS-Vlaanderen bestaat uit het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, alle intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid, alle publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen, alle privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen, alle Vlaamse openbare instellingen, de provincies en de gemeenten, hierna de deelnemers aan GIS-Vlaanderen te noemen.”.

HOOFDSTUK V

Werkmaatschappijen elektriciteit

Artikel 5

In artikel 2 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt wordt een punt XX toegevoegd, dat luidt als volgt:

“XX° werkmaatschappij: de privaatrechtelijke vennootschap waarin de netbeheerder participeert of de publiekrechtelijke rechtspersoon die participeert in de netbeheerder, die in opdracht van de netbeheerder instaat voor bijstand aan de netbeheerder en exploitatie van het distributienet;”.

Artikel 6

Aan artikel 3 van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd:

“Ingeval een netbeheerder de bijstand aan de netbeheerder en de exploitatie van het distributienet aan een werkmaatschappij wenst over te dragen, maakt deze overdracht het voorwerp uit van een toelating van de reguleringsinstantie. In dat geval dient deze werkmaatschappij te voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 4, §3. Per distributienetbeheerder kan slechts één werkmaatschappij de toelating inzake de bijstand aan de netbeheerder en de exploitatie van het distributienet bekomen gedurende de door de netbeheerder bepaalde en door de reguleringsinstantie aanvaarde periode. Deze periode kan in ieder geval niet langer zijn dan de duur bepaald bij zijn aanwijzing en is hernieuwbaar.”.

Artikel 7

Aan artikel 4 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, worden een §2 en een §3 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§2. De voorwaarden inzake beheersmatige en juridische onafhankelijkheid, bedoeld in §1, 4°, hebben betrekking op de activiteiten van de netbeheerder, de deelneming van andere ondernemingen in de netbeheerder, de deelneming van de netbeheerder in andere ondernemingen, de verhouding van de netbeheerder tot derden, het bestuursorgaan van de netbeheerder, het orgaan belast met de dagelijkse leiding van de netbeheerder en de personeelsleden van de netbeheerder.

§3. De Vlaamse Regering stelt, na advies van de reguleringsinstantie, de voorwaarden vast waaraan de werkmaatschappijen moeten voldoen; deze hebben in ieder geval betrekking op:

1° de voorwaarden vermeld in §1 en §2 van dit artikel;

2° de (mede)zeggenschap van de netbeheerder in de werkmaatschappij.”.

Artikel 8

Aan artikel 5 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Ingeval de netbeheerder de bijstand aan de netbeheerder en de exploitatie van het distributienet overdraagt aan een werkmaatschappij, dient de netbeheerder de reguleringsinstantie hiervan op de hoogte te brengen binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde termijn. De reguleringsinstantie onderzoekt of de betrokken werkmaatschappij voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 4, §3. en verleent desgevallend de toelating voor de overdracht. De Vlaamse Regering stelt de procedure vast voor het onderzoek en het verlenen van de toelating.”.

Artikel 9

In artikel 6, tweede lid, 1°, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “in het aandeelhouderschap van de netbeheerder” en “die de onafhankelijkheid van het beheer van het distributienet in kwestie in het gedrang zou kunnen brengen” de woorden “of de werkmaatschappij” toegevoegd.

In artikel 6, tweede lid, 2°, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “grove tekortkoming van de netbeheerder” en “aan zijn verplichtingen krachtens dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan” de woorden “of de werkmaatschappij” toegevoegd.

HOOFDSTUK VI

Werkmaatschappijen gas

Artikel 10

In artikel 3 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt wordt een punt XX toegevoegd, dat luidt als volgt:

“XX° werkmaatschappij: de privaatrechtelijke vennootschap waarin de aardgasnetbeheerder participeert of de publiekrechtelijke rechtspersoon die participeert in de aardgasnetbeheerder, die in opdracht van de aardgasnetbeheerder instaat voor bijstand aan de aardgasnetbeheerder en exploitatie van het aardgasdistributienet;”.

Artikel 11

Aan artikel 4 van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd:

“Ingeval een aardgasnetbeheerder de bijstand aan de aardgasnetbeheerder en de exploitatie van het aardgasdistributienet aan een werkmaatschappij wenst over te dragen, maakt deze overdracht het voorwerp uit van een toelating van de VREG. In dat geval dient deze werkmaatschappij te voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 5, §3. Per aardgasnetbeheerder kan slechts één werkmaatschappij de toelating inzake de bijstand aan de aardgasnetbeheerder en de exploitatie van het aardgasdistributienet bekomen gedurende de door de aardgasnetbeheerder bepaalde en door de VREG aanvaarde periode. Deze periode kan in ieder geval niet langer zijn dan de duur bepaald bij zijn aanwijzing en is hernieuwbaar.”.

Artikel 12

Aan artikel 5 van hetzelfde decreet wordt een §3. toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De Vlaamse Regering stelt, na advies van de VREG, de voorwaarden vast waaraan de werkmaatschappijen moeten voldoen; deze hebben in ieder geval betrekking op:

1° de voorwaarden vermeld in §1 en §2 van dit artikel;

2° de (mede)zeggenschap van de aardgasnetbeheerder in de werkmaatschappij.”.

Artikel 13

Aan artikel 6 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Ingeval de aardgasnetbeheerder de bijstand aan de aardgasnetbeheerder en de exploitatie van het aardgasdistributienet overdraagt aan een werkmaatschappij, dient de aardgasnetbeheerder de VREG hiervan op de hoogte te brengen binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde termijn. De VREG onderzoekt of de betrokken werkmaatschappij voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 5, §3, en verleent desgevallend de toelating voor de overdracht. De Vlaamse Regering stelt de procedure vast voor het onderzoek en het verlenen van de toelating.”.

Artikel 14

In artikel 7, tweede lid, 1°, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “in het aandeelhouderschap van de aardgasnetbeheerder” en “die de onafhankelijkheid van het beheer van het aardgasdistributienet in kwestie in het gedrang zou kunnen brengen” de woorden “of de werkmaatschappij” toegevoegd.

In artikel 7, tweede lid, 2°, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “grove tekortkoming van de aardgasnetbeheerder” en “aan zijn verplichtingen krachtens dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan” de woorden “of de werkmaatschappij” toegevoegd.

HOOFDSTUK VII

Wijzigingen aan het Elektriciteitsdecreet wat betreft sanctiebepalingen
inzake openbardienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik
en betreffende informatie en sensibilisering voor het elektriciteitsverbruik
en de elektriciteitskosten van de eindafnemers

Artikel 15

In artikel 2 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt worden een punt XX en een punt XY toegevoegd, die luiden als volgt:

“XX° REG-actieplan: actieplan voor de bevordering van het rationeel energiegebruik;

XY° Vlaams Energieagentschap: het agentschap, opgericht bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap, het Vlaams Energieagentschap;”.

Artikel 16

In artikel 37 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° §2bis wordt opgeheven;

2° in §3 en in §7 wordt het woord “§2bis” geschrapt.

Artikel 17

In hetzelfde decreet wordt aan hoofdstuk X, waarvan het artikel 36 “Afdeling I: Strafrechtelijke sancties” en het artikel 37 “Afdeling II: Sancties opgelegd door de VREG” zullen vormen, een afdeling III toegevoegd, die luidt als volgt:

“AFDELING III

Sancties opgelegd door het Vlaams Energieagentschap

Artikel 37bis

§1. Het Vlaams Energieagentschap kan de netbeheerders verplichten tot naleving van artikel 19, 1°, f) en h), van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan binnen de door haar bepaalde termijn. Indien een netbeheerder bij het verstrijken van deze termijn in gebreke blijft, kan het Vlaams Energieagentschap, op voorwaarde dat deze netbeheerder werd gehoord of naar behoren werd opgeroepen, een administratieve geldboete opleggen.

§2. Het Vlaams Energieagentschap kan de netbeheerder een administratieve geldboete opleggen van 10 euro-cent per kilowattuur te weinig bespaarde primaire energie ten opzichte van de opgelegde hoeveelheid primaire energiebesparing per categorie van afnemers.

§3. Bij niet naleving van het REG-actieplan, kan het Vlaams Energieagentschap een administratieve geldboete opleggen die niet lager is dan 1.000 euro en niet hoger dan 100.000 euro per inbreuk.

§4. Bij niet-naleving van een actieverplichting kan het Vlaams Energieagentschap aan de netbeheerder een administratieve geldboete opleggen die niet lager mag zijn dan 1.000 euro noch hoger dan 1% van de omzet die de betrokken overtreder heeft gerealiseerd op de Vlaamse energiemarkt tijdens het laatste afgelopen boekjaar.

§5. Bij niet-naleving van een middelenverplichting of financieringsverbintenis, kan het Vlaams Energieagentschap aan de netbeheerder een administratieve geldboete opleggen die het drievoudige bedraagt van het deel van de middelenverplichting of financieringsverbintenis dat niet werd nageleefd.

§6. Als een ontwerp-REG-actieplan niet voldoet aan de voorwaarden inzake vorm en inhoud die door de Vlaamse Regering werden vastgelegd, kan het Vlaams Energieagentschap de netbeheerder aanmanen om binnen een gestelde termijn de betreffende voorwaarden na te leven.

Als de netbeheerder bij het verstrijken van de termijn, bedoeld in het eerste lid, in gebreke blijft, legt het Vlaams Energieagentschap een dwangsom op van 1.000 euro per kalenderdag dat de in het eerste lid bedoelde termijn wordt overschreden.

§7. Als een ontwerp-REG-rapport niet de door de Vlaamse Regering vastgelegde gegevens bevat, kan het Vlaams Energieagentschap de netbeheerder aanmanen om binnen een gestelde termijn de betreffende gegevens aan te leveren.

Als de netbeheerder bij het verstrijken van de termijn, bedoeld in het eerste lid, in gebreke blijft, legt het Vlaams Energieagentschap een dwangsom op van 1.000 euro per kalenderdag dat de in het eerste lid bedoelde termijn wordt overschreden.

§8. Als een ontwerp-REG-actieplan, een definitieve lijst van acties, de reserveacties, de aanvraagformulieren of het ontwerp-REG-rapport niet tijdig worden ingediend, kan het Vlaams Energieagentschap de netbeheerder een dwangsom opleggen van 1.000 euro per kalenderdag dat de opgelegde termijnen worden overschreden.

Artikel 37ter

§1. De betrokkene wordt van de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete in kennis gesteld met een aangetekende brief met bericht van ontvangst. De met reden omklede kennisgeving vermeldt het bedrag van de administratieve geldboete, de bepalingen in de regelgeving die van belang zijn evenals de beroeps-mogelijkheid.

§2. Het Vlaams Energieagentschap beslist over de gemotiveerde verzoeken om kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van de administratieve geldboeten, bedoeld in artikel 37bis, die de betrokkene met een aangetekende brief tot haar richt. Het verzoek schorst de bestreden beslissing.

De in het eerste lid bedoelde verzoeken worden binnen vijftien kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van de in §1 bedoelde aangetekende brief, gericht aan het Vlaams Energieagentschap.

De beslissing van het Vlaams Energieagentschap wordt binnen dertig kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van het in het eerste lid bedoelde verzoek, ter kennis gebracht van de indiener van het verzoekschrift. Met een met reden omklede aangetekende brief, gericht aan de indiener van het verzoek, kan het Vlaams Energieagentschap de voormelde termijn eenmalig verlengen met dertig kalenderdagen. Als de beslissing niet is verzonden binnen de gestelde termijn, wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd.

§3. Het beroep tegen de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete op grond van artikel 37bis, bij de rechtbank van eerste aanleg werkt schorsend.

§4. Indien de betrokkene het oneens is met de berekening van de administratieve geldboete opgelegd volgens artikel 37bis, kan hij binnen de vijftien kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van de in §1 bedoelde aangetekende brief, het Vlaams Energieagentschap per aangetekende brief op de hoogte brengen van de materiële vergissingen en/of rekenfouten die bij de berekening zouden gemaakt zijn. Na het verstrijken van deze termijn is de beslissing definitief.

Het Vlaams Energieagentschap kan haar beslissing echter herroepen of het bedrag van de administratieve geldboete aanpassen indien blijkt dat er materiële vergissingen en/of rekenfouten zouden gemaakt zijn. In dat geval vindt een nieuwe kennisgeving plaats.

§5. De administratieve geldboete moet worden betaald binnen zestig kalenderdagen na de kennisgeving van de definitieve beslissing.

§6. De vordering tot betaling van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop ze is ontstaan.

§7. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald bij artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

§8. Indien de betrokken persoon in gebreke blijft bij het betalen van de administratieve geldboete, wordt de geldboete bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse Regering wijst de ambtenaren aan die gelast zijn dwangbevelen te geven en uitvoerbaar te verklaren. Deze dwangbevelen worden betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

§9. De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 37bis, wordt gestort in het Energiefonds, vermeld in artikel 20.”.

HOOFDSTUK VIII

Wijzigingen aan het Aardgasdecreet wat betreft sanctiebepalingen
inzake openbaredienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik
en betreffende informatie en sensibilisering voor het aardgasverbruik
en de aardgaskosten van de eindafnemers

Artikel 18

In artikel 3 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wordt een punt XX toegevoegd, dat luidt als volgt:

“XX° Vlaams Energieagentschap: het agentschap, opgericht bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap, het Vlaams Energieagentschap;”.

Artikel 19

In hetzelfde decreet wordt aan hoofdstuk X, waarvan het artikel 45 “Afdeling I: Strafrechtelijke sancties” en de artikelen 46 tot en met 51 “Afdeling II: Sancties opgelegd door de VREG” zullen vormen, een afdeling III toegevoegd, die luidt als volgt:

“AFDELING III

Sancties opgelegd door het Vlaams Energieagentschap

Artikel 51bis

§1. Het Vlaams Energieagentschap kan de aardgasnetbeheerders verplichten tot naleving van artikel 18, 1°, f) en h), van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan binnen de door haar bepaalde termijn. Indien een aardgasnetbeheerder bij het verstrijken van deze termijn in gebreke blijft, kan het Vlaams Energieagentschap, op voorwaarde dat deze aardgasnetbeheerder werd gehoord of naar behoren werd opgeroepen, een administratieve geldboete opleggen.

§2. Bij niet-naleving van een actieverplichting kan het Vlaams Energieagentschap aan de aardgasnetbeheerder een administratieve geldboete opleggen die niet lager mag zijn dan 1.000 euro noch hoger dan 1% van de omzet die de betrokken overtreder heeft gerealiseerd op de Vlaamse energiemarkt tijdens het laatste afgelopen boekjaar.

§3. Bij niet-naleving van een middelenverplichting of financieringsverbintenis, kan het Vlaams Energieagentschap aan de aardgasnetbeheerder een administratieve geldboete opleggen die het drievoudige bedraagt van het deel van de middelenverplichting of financieringsverbintenis dat niet werd nageleefd.

Artikel 51ter

§1. De betrokkene wordt van de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete in kennis gesteld met een aangetekende brief met bericht van ontvangst. De met reden omklede kennisgeving vermeldt het

bedrag van de administratieve geldboete, de bepalingen in de regelgeving die van belang zijn evenals de beroepsmogelijkheid.

§2. Het Vlaams Energieagentschap beslist over de gemotiveerde verzoeken om kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van de administratieve geldboeten, bedoeld in artikel 51bis, die de betrokkene met een aangetekende brief tot haar richt. Het verzoek schorst de bestreden beslissing.

De in het eerste lid bedoelde verzoeken worden binnen vijftien kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van de in §1 bedoelde aangetekende brief, gericht aan het Vlaams Energieagentschap.

De beslissing van het Vlaams Energieagentschap wordt binnen dertig kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van het in het eerste lid bedoelde verzoek, ter kennis gebracht van de indiener van het verzoekschrift. Met een met reden omklede aangetekende brief, gericht aan de indiener van het verzoek, kan het Vlaams Energieagentschap de voormelde termijn eenmalig verlengen met dertig kalenderdagen. Als de beslissing niet is verzonden binnen de gestelde termijn, wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd.

§3. Het beroep tegen de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete op grond van artikel 51bis, bij de rechtbank van eerste aanleg werkt schorsend.

§4. Indien de betrokkene het oneens is met de berekening van de administratieve geldboete opgelegd volgens artikel 51bis, kan hij binnen de vijftien kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van de in §1 bedoelde aangetekende brief, het Vlaams Energieagentschap per aangetekende brief op de hoogte brengen van de materiële vergissingen en/of rekenfouten die bij de berekening zouden gemaakt zijn. Na het verstrijken van deze termijn is de beslissing definitief.

Het Vlaams Energieagentschap kan haar beslissing echter herroepen of het bedrag van de administratieve geldboete aanpassen indien blijkt dat er materiële vergissingen en/of rekenfouten zouden gemaakt zijn. In dat geval vindt een nieuwe kennisgeving plaats.

§5. De administratieve geldboete moet worden betaald binnen zestig kalenderdagen na de kennisgeving van de definitieve beslissing.

§6. De vordering tot betaling van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop ze is ontstaan.

§7. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald bij artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

§8. Indien de betrokken persoon in gebreke blijft bij het betalen van de administratieve geldboete, wordt de geldboete bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse Regering wijst de ambtenaren aan die gelast zijn dwangbevelen te geven uitvoerbaar te verklaren. Deze dwangbevelen worden betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

§9. De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 51bis, komt ten gunste van het Energiefonds, vermeld in artikel 20 van het Elektriciteitsdecreet.”

HOOFDSTUK IX

Riviervisserij

Artikel 20

Aan artikel 9, 1°, van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij wordt een wijziging aangebracht, die luidt als volgt:

“1° Het visverlof waarmee kinderen beneden de volle veertien jaar en niet vergezeld van hun vader, moeder of voogd, alle dagen met één hengel mogen vissen, is gratis. Dit visverlof wordt het jeugdvisverlof geheten. Indien dit jeugdvisverlof afgegeven wordt tijdens het jaar waarin een kind veertien jaar oud wordt, blijft het geldig tot het einde van dat jaar. De op basis van dit jeugdvisverlof gevangen vis moet onmiddellijk en voorzichtig vrijgelaten worden in het water van herkomst.”.

HOOFDSTUK X

Natuurbehoud

Artikel 21

In artikel 27, §3, van het decreet van 21 oktober 1997 op het Natuurbehoud en het Natuurlijk Milieu worden in het tweede lid de woorden “Bestendige Deputatie” vervangen door “Provincieraad”.

Artikel 22

In artikel 27, §3, derde lid, worden de woorden “artikel 30” vervangen door “artikel 30, §1”.

Artikel 23

In artikel 27, §3, van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“Een volgens artikel 30, §2, vastgesteld afbakeningsplan van een natuurverbindingsgebied kan worden opgeheven door een gewestelijk of een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan of door afbakeningen op basis van artikel 21 of 30, §1.”.

Artikel 24

Aan artikel 30 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“De Bestendige Deputatie bakent de natuurverbindingsgebieden af. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure.”.

HOOFDSTUK XI

Eigen Vermogen Flanders Hydraulics – samenstelling beheerscommissie

Artikel 25

Artikel 6, §2, van het decreet betreffende de oprichting van een eigen vermogen Flanders Hydraulics wordt gewijzigd als volgt:

“§2. De leden van de Beheerscommissie zijn:

- 1° het hoofd van de cel Internationale Betrekkingen, Afdeling Haven- en Waterbeleid, Departement Mobiliteit en Openbare Werken, die ambtshalve voorzitter van de Beheerscommissie is;
- 2° de Secretaris-generaal van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken, of zijn vertegenwoordiger;
- 3° de Administrateur-generaal van het Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust, of zijn vertegenwoordiger;
- 4° het afdelingshoofd van de Afdeling Waterbouwkundig Laboratorium, Departement Mobiliteit en Openbare Werken;
- 5° een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor begroting, door hem aangeduid;
- 6° een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor de openbare werken, door hem aangeduid.

Artikel 25bis

In artikel 9, §1, van het decreet betreffende de oprichting van een eigen vermogen Flanders Hydraulics worden het eerste lid en het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Ieder jaar stelt de beheerscommissie de begroting vast van de uitgaven voor het volgende begrotingsjaar, alsmede de middelen van het EVFH om die uitgaven te dekken. Voor het indienen van de begroting volgt de beheerscommissie de nadere regelen zoals vastgesteld in de begrotingsinstructies tot de opmaak van de algemene uitgaven- en middelenbegroting.

Ieder jaar, vóór 15 maart, stelt de beheerscommissie de rekening van het EVFH van het vorige begrotingsjaar op.”.

HOOFDSTUK XII

Decreet Integraal waterbeleid

Artikel 26

In artikel 8, §1, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in de eerste zin wordt “De overheid die over een vergunning, plan of programma moet beslissen” vervangen door “De overheid die moet beslissen over een vergunning, plan of programma zoals bedoeld in §5”;
- 2° na het tweede lid wordt een lid toegevoegd, luidend als volgt:

“De overheid die oordeelt over de afgifte van een stedenbouwkundig of planologisch attest bedoeld in artikel 135, §2, en artikel 145ter van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, dient in redelijkheid na te gaan of de aanvraag door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen de watertoets kan doorstaan.”.

Artikel 27

In artikel 8, §2, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De beslissing die de overheid neemt in het kader van §1 wordt gemotiveerd, waarbij in elk geval rekening wordt gehouden met de relevante doelstellingen en beginselen van het integraal waterbeleid.”.

Artikel 28

In artikel 8, §3, van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in de eerste zin worden na de woorden “De overheid die moet beslissen over een vergunningsaanvraag” de woorden “of de overheid die in de door de Vlaamse Regering vastgestelde gevallen de watertoets toepast op de afgifte van een stedenbouwkundig of planologisch attest” toegevoegd;
- 2° in het derde lid worden de woorden Zolang geen plannen als bedoeld in hoofdstuk VI zijn vastgesteld of in het in §1, tweede lid, bedoelde geval, moet de vergunningverlenende overheid bij twijfel vervangen door de woorden In de door de Vlaamse Regering vastgestelde gevallen moet de vergunningverlenende overheid of de overheid die oordeelt over de afgifte van een stedenbouwkundig of planologisch attest”;

Artikel 29

In artikel 8, §5, van hetzelfde decreet worden voor het eerste lid vier leden toegevoegd, luidend als volgt:

“De volgende vergunningen worden in ieder geval onderworpen aan de watertoets:

- 1° de stedenbouwkundige vergunning zoals bedoeld in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- 2° de verkavelingsvergunning zoals bedoeld in artikel 101 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- 3° voor zover als relevant, gelet op het voorwerp van de vergunningsaanvraag, de milieuvergunning zoals bedoeld in artikel 4, §1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;
- 4° de vergunning voor een watervang zoals bedoeld in artikel 80 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991;
- 5° de machtiging voor het uitvoeren van buitengewone werken van verbetering zoals bedoeld in artikel 12 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen;
- 6° de natuurvergunning zoals bedoeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

De volgende plannen en programma's worden in ieder geval onderworpen aan de watertoets:

- 1° een ruimtelijk uitvoeringsplan en een algemeen en bijzonder plan van aanleg zoals bedoeld in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996;

- 2° een kavelplan inzake ruilverkaveling zoals bedoeld in de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet of in de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoeringsplannen van grote infrastructuurplannen;
- 3° een inrichtingsplan inzake landinrichting zoals bedoeld in het decreet van 21 december 1988 houdende de oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij;
- 4° de plannen en programma's zoals bedoeld in artikel 27, §2, 7°, van dit decreet.

De Vlaamse Regering kan in aanvulling op het eerste en tweede lid een lijst vaststellen van vergunningen, plannen en programma's die aan de watertoets moeten worden onderworpen. Zij kan ook een lijst vaststellen van subcategorieën van programma's, plannen en vergunningen waarvoor in afwijking van §5, eerste lid, 1° en 2°, en tweede lid, 1°, geen watertoets is vereist, wanneer deze wegens hun aard, omvang en locatie geen schadelijk effect kunnen veroorzaken.

Indien voor eenzelfde activiteit verschillende vergunningen zijn vereist, kan de overheid die beslist over een vergunning voor een activiteit die reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een andere vergunning die aan de watertoets werd onderworpen, oordelen dat deze watertoets volstaat in het kader van de vergunning waarover zij beslist. Voor opeenvolgende programma's, plannen en vergunningen die betrekking hebben op eenzelfde plangebied, kan de overheid die beslist over een programma, plan of vergunning, oordelen dat een eerder uitgevoerde watertoets volstaat.”.

Artikel 30

In artikel 8, §5, van hetzelfde decreet wordt in de eerste zin van het laatste lid het woordenboek toegevoegd na de woorden De Vlaamse Regering kan”.

HOOFDSTUK XIII

Inwerkingtreding

Artikel 31

Artikel 20 treedt in werking op 27 december 2006.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Energie, Leefmilieu en Natuur,*

Kris PEETERS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 11 januari 2007
060103_Advies_verzameldecreet

SERV-R/D-07/30a

Advies

Verzameldecreet Leefmilieu, Energie en Openbare Werken

1. Inleiding

De SERV werd op 20 december 2006 om advies gevraagd over een voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken. De adviestermijn bedroeg 5 werkdagen. Er werd uitstel gevraagd tot 10 januari 2007.

Het voorontwerp van decreet groepeerde wijzigingen aan:

- Het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen
- Het decreet van 7 mei 2004 houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap 'Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen'
- Het decreet van 16 april 2004 houdende het Grootchalig Referentie Bestand
- Het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt
- Het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt
- De wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij
- Het decreet van 21 oktober 1997 op het Natuurbehoud en het Natuurlijk Milieu
- Het decreet betreffende de oprichting van een eigen vermogen Flanders Hydraulics
- Het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.

Hierna formuleert de SERV eerst enkele algemene bemerkingen bij het dossier. Vervolgens worden bemerkingen bij de enkele hoofdstukken van het voorontwerp besproken.

2. Algemene bemerkingen

Het voorontwerp bevat in 31 artikels een reeks wijzigingen aan 9 decreten. De wijzigingen zijn soms triviaal (rechtzetting van materiële fouten), soms zijn ze juridisch noodzakelijk (voor verschillende besluiten stelde de Raad van State vast dat er geen voldoende wettelijke basis was), soms gaat het om vereenvoudiging (het bestaande toepassingsgebied voor de watertoets in inderdaad een voorbeeld van overregulering), en soms om nieuwe inhoudelijke beslissingen (bv. ander vergunningsregime voor gevaarlijke afvalstoffen, invoering van een nieuw systeem van administratieve geldboetes in de elektriciteitssector...).

Aan de ene kant waardeert de SERV dat met het voorgestelde decreet een aantal verbeteringen aan de bestaande regelgeving worden beoogd en dat de dringende of kleinere wijzigingen worden gegroepeerd in een afzonderlijk 'verzameldecreet' en niet in een programmadecreet. Aan de andere kant wordt eens te meer duidelijk dat het

wetgevingsproces structurele tekortkomingen vertoont en dat dit negatieve sociaal-economische gevolgen heeft. De raad wenst de SERV zich dan ook te verzetten tegen de gevolgde werkwijze.

2.1. Voorontwerp wijzigingsdecreet onderstreept nood aan een beter wetgevingsproces

Met het voorliggend dossier wordt eens te meer duidelijk dat het wetgevingsproces structurele tekortkomingen vertoont.

Zoals de Inspectie van Financiën terecht opmerkt in zijn advies, gaat het voorontwerp in belangrijke mate om reparatiewetgeving. Meerdere wijzigingen die nu worden voorgesteld, gebeuren naar aanleiding van vaststellingen en opmerkingen van de SERV en de Raad van State. Een aantal wijzigingen hadden dus vermeden kunnen worden mits een degelijkere voorbereiding en onderbouwing van de wetgeving. Voor het elektriciteitsdecreet bijvoorbeeld gaat het bovendien al om de 18^e wijziging sinds de inwerkingtreding van het decreet in 2000. Volgens de raad zijn deze veelvuldige wijzigingen een symptoom van structurele tekortkomingen in het opmaakproces van regelgeving.

Stabiele en betrouwbare regelgeving is van groot belang voor de rechtszekerheid van burgers, organisaties en bedrijven. Regelgeving die al te vaak wordt gewijzigd, zorgt voor onvoorspelbaarheid en komt het vertrouwen in en de geloofwaardigheid van de overheid niet te goede.

Een falend wetgevingsproces heeft ook belangrijke sociaal-economische implicaties. Regelgevingskwaliteit en de kwaliteit van de overheid worden immers steeds belangrijkere determinanten voor de competitiviteit van landen en voor hun economische performantie, en specifiek voor het opstarten van ondernemingen en het aantrekken van buitenlandse investeringen. 'Betere regelgeving' is om die reden overigens een belangrijk onderdeel van de Europese Lissabonstrategie om van de EU de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie ter wereld maken.

In eerdere adviezen heeft de SERV er daarom op aangedrongen dat de Vlaamse regering meer werk zou maken van betere regelgeving: *"Dat is urgent. De huidige Vlaamse regelgevingsprocedure slaagt er immers nog niet in om in voldoende mate te zorgen voor een goede kwaliteit van de instroom aan nieuwe regelgeving."*¹ Bovendien is het van belang om daarbij een internationaal perspectief voor ogen te houden. Het wetgevingsbeleid kent in veel landen een enorme dynamiek, waarmee zij hun competitiviteit en sociaal-economische performantie willen veilig stellen². Daarom stelde de SERV ook: *"De vraag is dus niet zozeer of*

¹ SERV (2006a)

² Zie SERV (te verschijnen).

de kwaliteit van de bestaande en nieuwe wetgeving in Vlaanderen verbetert, maar of die voldoende en voldoende snel verbetert. Er is volgens de SERV sprake van een 'sense of urgency' die nog onvoldoende wordt onderkend³.

2.2. Voorontwerp vereist betere onderbouwing, motivatie en overleg

Hoewel het voorontwerp in hoofdzaak tekortkomingen uit het verleden wenst weg te werken, wil de SERV zich verzetten tegen de daarbij gevolgde werkwijze. Deze voldoet volgens de raad niet aan de kenmerken van behoorlijk bestuur.

- Het advies werd bij hoogdringendheid gevraagd (5 werkdagen). Die hoogdringendheid wordt niet gemotiveerd. Voor de meeste wijzigingen lijkt een spoedprocedure niet verantwoord.
- Het advies werd eind december gevraagd, vlak voor de eindejaarsperiode, en zou moeten verleend zijn op 3 januari 2007. Dit is niet ernstig en laat geen grondig onderzoek van het voorontwerp toe.
- Het verplichte wetgevingsadvies (taaladvies, legistiek advies) werd naar verluidt niet gevraagd. Het voorontwerp bevat in elk geval enkele legistieke fouten (bv. Artikel 20).
- Er kan worden vastgesteld dat de Inspectie van Financiën de Vlaamse regering reeds heeft gewezen op enkele materiële fouten en vergissingen in het voorontwerp. Dit is een indicatie dat het opnieuw gaat om haastwetgeving.
- Het voorontwerp is op zich moeilijk leesbaar. Het bevat een hele reeks wijzigingen aan 9 verschillende decreten, die telkens worden geformuleerd als "in §1, eerste lid worden de woorden xxx vervangen door xxx". Het dossier bevat geen gecoördineerde versie van de decreten waarin de voorgestelde wijzigingen zijn gemarkeerd. Dat bemoeilijkt de advisering, zeker wanneer er maar weinig tijd wordt gegeven. Voor iedereen die met het voorontwerp in aanraking komt, is het immers bijzonder tijdrovend om de wijzigingen zelf in detail na te kijken (SERV, MiNa-Raad, Raad van State, Parlement...). Dit is inefficiënt en vergroot de kans op fouten.
- De nota aan de Vlaamse regering bevat geen enkele inhoudelijke toelichting bij het dossier. De memorie van toelichting is soms duidelijk, maar bevat op meerdere andere punten geen argumentatie van de wijzigingen, enkel een beschrijving van wat er zou wijzigen. Dat is onvoldoende als motivering.
- Het dossier bevat geen RIA. De motivering daarvoor in de nota aan de Vlaamse regering ("RIA is niet van toepassing aangezien het gaat om autoregulering") klopt niet. Het gaat weldegelijk om maatregelen met impact op burgers, bedrijven en organisaties. Voor de SERV moeten de triviale wijzigingen niet aan een RIA worden onderworpen (zie terzake ook de recente evaluatie en aanbeveling van de raad over RIA), maar was dit voor meerdere andere wijzigingen wel wenselijk geweest.

³ SERV (2006a)

- Het voorontwerp creëert nieuwe administratieve lasten (bv. bepalingen inzake energiewerkmaatschappijen, administratieve geldboetes in de elektriciteitssector...), en vermindert de bestaande administratieve lasten (bv. vergunningsregime gevaarlijke afvalstoffen, watertoets...). Eens te meer moet worden vastgesteld dat noch de stijging, noch de daling werd gemeten. Daardoor worden wellicht kansen op administratieve vereenvoudiging gemist en worden de cijfers die de Vlaamse regering elk kwartaal verspreid over gerealiseerde administratieve lastenverlagingen (cf. compensatietabel) steeds minder geloofwaardig.

De SERV stelt met andere woorden vast dat het voorontwerp lijdt aan dezelfde kwaal als het wil bestrijden. Het gaat om onzorgvuldig onderbouwde en gemotiveerde en te beperkt overlegde regelgeving. De SERV herhaalt hier dat dit gevolgen heeft die de individuele dossiers overstijgen: Wanneer de overheid in gebreke blijft op het vlak van de voorspelbaarheid, transparantie, participatie en verantwoording van beleid en regelgeving, hoeft het geen verwondering te wekken dat Vlaanderen slecht scoort in internationale vergelijkingen over de kwaliteit van en het vertrouwen in de overheid, en daarvoor ook een sociaal-economische prijs betaalt...

3. Specifieke opmerkingen

3.1. Hoofdstuk II: Afvalstoffen

Voorgestelde wijziging:

- Art. 2 bis: Afdeling V van hoofdstuk IV van afvalstoffendecreet wordt vervangen om de artikels aan te passen aan de terminologie van een Europese Verordening betreffende gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en aan een advies van de Raad van State.

Bemerking:

- Het nieuwe art. 27 §1 stelt dat dierlijk afval wordt opgehaald en verwerkt door de hiertoe erkende of geregistreerde inrichtingen. Volgens art. 27 §3 moeten enkel de erkende inrichtingen jaarlijks de ophalingen melden die zij ter uitvoering van deze bepaling [geen verwijzing opgenomen] hebben verricht. Ook art. 26 en 28 hebben het enkel over erkende inrichtingen.

3.2. Hoofdstukken V en VI: Werkmaatschappijen elektriciteit en gas

Voorgestelde wijziging:

- Art. 5-14 van het voorontwerp: Het voorontwerp creëert een rechtsgrond om netbeheerders op de elektriciteits- en aardgasmarkt toe te laten om strategische en operationele

werkzaamheden door te schuiven naar een werkmaatschappij en om de Vlaamse regering toe te laten de voorwaarden die op de netbeheerders van toepassing zijn ook aan de werkmaatschappijen op te leggen. De artikelen 2, 3, 4, 5 en 6 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt worden hiertoe gewijzigd, evenals de artikelen 3, 4, 5, 6 en 7 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt.

Bemerkingen:

- De raad vraagt zich af of de formulering in de hoofdstukken V en VI inzake de overdracht van de bijstand aan de (aardgas)netbeheerder en de exploitatie van het (aardgas)distributienet toereikend is, aangezien deze overdrachten in de praktijk reeds plaatsvonden. Moeten deze artikels bijvoorbeeld niet retro-actief in werking treden?
- Er kan onduidelijkheid bestaan over het moment waarop de netbeheerder de toelating aan de VREG (Vlaamse reguleringsinstantie voor de elektriciteits- en gasmarkt) moet vragen voor de overdracht van werkzaamheden aan een werkmaatschappij. Is dit wanneer hij 'wenst over te dragen' (conform art. 6 en 11 van het voorontwerp) of is dit wanneer hij 'overdraagt' (conform art. 8 en art. 13 van het voorontwerp)?

De formulering in art. 8 en 13 is overigens onduidelijk. 'Ingeval de (aardgas)netbeheerder de bijstand aan de (aardgas)netbeheerder en de exploitatie van het (aardgas)distributienet overdraagt aan een werkmaatschappij, dient de aardgasnetbeheerder de VREG hiervan op de hoogte te brengen *binnen de door de Vlaamse regering bepaalde termijn*'. Is dit een termijn na de overdracht of de termijn vooraleer de inwerkingtreding van de overdracht?

3.3. Hoofdstukken VII en VIII: Wijzigingen aan het Elektriciteits- en Aardgasdecreet

Voorgestelde wijziging:

- Art. 15-19 van het voorontwerp: Artikel 2 en artikel 37 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt worden aangepast wat betreft sanctiebepalingen inzake openbaredienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik en betreffende informatie en sensibilisering voor het elektriciteitsverbruik en de elektriciteitskosten van de eindafnemers. Analoog worden ook artikel 3 en artikel 45 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt aangepast.
 - Het Vlaams Energieagentschap (VEA) krijgt de bevoegdheid om administratieve geldboeten op te leggen aan netbeheerders voor het niet naleven van openbaredienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik en openbaredienstverplichtingen die betrekking hebben op informatieverstrekking en sensibilisering.
 - Er worden afzonderlijke administratieve boetes voorzien, meer bepaald voor het niet realiseren van de energiebesparingsdoelstellingen (de zogenaamde resultaatsverplichtingen), voor het niet uitvoeren van het REG-actieplan, voor het niet naleven van actieverplichtingen en voor het niet naleven van middelenverplichtingen en financieringsverbintenissen.
 - Er wordt de mogelijkheid van dwangsommen voorzien wanneer REG-actieplannen en –rapporten niet voldoen aan vereisten.

- De opbrengsten van de administratieve geldboeten worden bestemd voor het Energiefonds.

Bemerkingen:

- De raad vindt het een goede zaak dat het voorontwerp de *bevoegdheidsverdeling* tussen het VEA, die de REG-plannen en rapporten controleerde, en de VREG, die de boetes bij niet naleving moest opleggen, herbekijkt. Ondermeer in zijn advies van 13/09/2006 had de SERV hierop aangedrongen. Wel vraagt de raad zich af of het voorliggend voorontwerp de nieuwe bevoegdheidsverdeling tussen VEA en VREG afdoende regelt. Immers, ingevolge art. 37 §1 lijkt de reguleringsinstantie nog steeds gemachtigd om de administratieve geldboetes op te leggen voor het niet voldoen aan de openbardienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik en betreffende informatie en sensibilisering voor het elektriciteitsverbruik en de elektriciteitskosten van eindafnemers⁴.
- De raad vindt het positief dat het voorontwerp de *sanctionering bij niet-naleving van de verplichtingen van de netbeheerders* beter wil regelen. Reeds in zijn advies van 13/09/2006 had de raad zich immers afgevraagd of de sanctiebepalingen in het Elektriciteitsdecreet voldoende aangepast zouden zijn aan de bijkomende en meer uitgewerkte actieverplichtingen in het (ontwerp)REG-ODV-besluit (besluit inzake de openbardienstverplichtingen inzake rationeel energiegebruik). De raad heeft niettemin vragen bij de voorgestelde sanctioneringsregeling. Deze vragen worden hieronder besproken.
- De raad heeft vragen bij de nieuwe *administratieve geldboetes* voorgesteld in het voorontwerp.
 - Zo lijkt het volgens de raad nog niet zeker dat de opgelegde boetes ten allen tijde proportioneel en verantwoord zullen zijn. Het voorontwerp voorziet een administratieve geldboete die niet lager mag zijn dan 1000 euro 'bij niet-naleving van een actieverplichting' (het nieuwe art. 37 bis §4). Het is echter onduidelijk of en in welke mate deze sanctie zal worden opgelegd indien een actieverplichting wel wordt uitgevoerd, maar niet volledig volgens de opgelegde detailbepalingen. Of wat zal er gebeuren als de netbeheerders wel voldoen aan actieverplichtingen (bijv. verdelen van bons voor spaarlampen), maar deze actie niet leidt tot het gewenste resultaat (80% van de bons worden niet ingeleverd door het publiek)?
 - Er dreigt in sommige gevallen een cumulatie van boetes voor niet-naleving van resultaatsverplichtingen (§2) en van boetes voor niet-naleving van de actieverplichtingen (§1). Het onderscheid tussen de resultaatsverplichtingen en de actieverplichtingen is namelijk niet zo strikt in het REG-ODV-besluit. Zo zullen sommige actieverplichtingen wel in aanmerking komen om te voldoen aan de resultaatsverplichtingen. Hierdoor dreigen netbeheerders tweemaal met een boete

⁴ Art. 37 §1 Onverminderd de andere door dit decreet of in een uitvoeringsbesluit ervan bepaalde maatregelen, kan de reguleringsinstantie elke in het Vlaamse Gewest gevestigde natuurlijke of rechtspersoon verplichten tot naleving van specifieke bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan binnen de door haar bepaalde termijn. Indien deze natuurlijke persoon of rechtspersoon bij het verstrijken van deze termijn in gebreke blijft, kan de reguleringsinstantie, op voorwaarde dat deze natuurlijke of rechtspersoon werd gehoord of naar behoren werd opgeroepen, een administratieve geldboete opleggen.

Deze administratieve geldboete mag, per kalenderdag, niet lager zijn dan duizend tweehonderd vijftig euro, noch hoger zijn dan honderdduizend euro, noch, in totaal, hoger zijn dan twee miljoen euro of 3 procent van de omzet die de betrokken persoon heeft gerealiseerd op de Vlaamse elektriciteitsmarkt tijdens het laatste afgelopen boek-jaar, indien dit laatste bedrag hoger is.

geconfronteerd te worden voor het niet-slagen van een actieverplichting die in aanmerking komt om te voldoen aan de resultaatsverplichtingen. Dat laatste kan niet de bedoeling zijn. De raad herhaalt in dit kader ook haar suggestie om de bijkomende actievoorwaarden waarmee de overheid bijv. uniformiteit tussen de acties van de netbeheerders wil bewerkstelligen, op te nemen in een richtlijnenboek (advies van 13/09/2006).

- Er dreigt ook een cumulatie van boetes doordat §3 voorziet in een afzonderlijke boete bij niet-naleving van het REG-actieplan, terwijl dit actieplan bestaat uit acties en resultaatsverplichtingen, waarvoor ook afzonderlijke boetes worden voorzien. Het is dan ook onduidelijk hoe beiden zich tot elkaar verhouden. Overigens verschilt de maximale hoogte van de boete voor niet naleving van het REG-actieplan (maximum 100.000 euro 'per inbreuk') van de maximale boete voor niet naleving van een actieverplichting ('maximaal 1% van de omzet die de betrokken overtreder heeft gerealiseerd op de Vlaamse energiemarkt tijdens het afgelopen jaar').
 - Het is onduidelijk wat §3 bedoelt met de bepaling dat de boete niet hoger mag zijn dan 100.000 euro 'per inbreuk'. Wat wordt precies gedefinieerd als inbreuk: het niet-naleven van de het REG-actieplan (dus maximaal één inbreuk per jaar) of het niet-naleven van één aspect van het REG-actiesplan (dus meerdere mogelijke inbreuken per REG-actieplan in één jaar)?
- De raad heeft vragen bij de *aanwending van de opbrengsten* van boetes en dwangsommen:
- De SERV vraagt zich af waarom de opbrengsten van de dwangsommen niet worden bestemd voor het energiefonds, zoals dit gebeurt met de opbrengsten van de administratieve geldboetes (het nieuwe art. 37 bis §6, 7, 8).
 - De vraag rijst hoe transparant de aanwending van de boetes in het energiefonds zal zijn.
- De raad heeft opmerkingen bij de *procedures* die gevolgd moeten worden voor het opleggen van administratieve geldboeten:
- De verhouding tussen de procedure voorzien voor de verzoeken om kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van de administratieve geldboeten (zoals vermeld in het nieuwe art. 37ter §2) en de procedure ingeval de betrokkene het oneens is met de berekening van de boete (zoals beschreven in het nieuwe art. 37ter §4) is onduidelijk. Moet de netbeheerder bijvoorbeeld twee aangetekende brieven versturen ingeval de administratieve boete te hoog is door een verkeerde berekening?
 - De reikwijdte van art. 37ter §4 tweede lid is onvoldoende duidelijk geformuleerd. Nu lijkt dit artikel te voorzien in de zeer ruime mogelijkheid dat het VEA te allen tijde elke beslissing kan herroepen of het bedrag van de boeten kan aanpassen indien blijkt dat er materiële vergissingen en/of rekenfouten zouden zijn gemaakt. Dit dreigt een financiële onzekerheid te creëren bij de netbeheerders over eventuele nieuwe boetes gedurende de vijfjarige periode tot aan de verjaring.

3.4. Hoofdstuk X: Natuurbehoud

Voorgestelde wijziging:

- Art. 21 – 23 van het voorontwerp: Aan art. 27, §3 en art. 30 van het Decreet van 21 oktober 1997 op het Natuurbehoud en het Natuurlijk Milieu worden wijzigingen aangebracht. Zo

krijgt ondermeer de Bestendige Deputatie de bevoegdheid om natuurverbindingsgebieden af te bakenen, volgens een door de Vlaamse regering te bepalen procedure (art. 24). Dit zou betekenen dat deze gebieden niet meer (louter) via procedure voor de vaststelling van een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan moeten/kunnen worden vastgelegd, met de geëigende opmaak-, advies- en inspraakprocedures.

Bemerkingen

- Het voorliggend voorontwerp lijkt een nieuwe, lichtere procedure buiten de ruimtelijke ordening te introduceren, die toelaat om bodembestemmingen vast te leggen. Dat kan volgens de raad niet omdat dat *niet strookt met het integrale karakter van de ruimtelijke ordening*, waarbij een bestemming tot stand komt na afweging van alle aanspraken. Reeds in het verleden heeft de raad zich verzet tegen het ontstaan van een parallelle ruimtelijke ordening via sectordecreten, zoals het decreet op het natuurbehoud. De SERV stelde daarbij dat plannen met implicaties op de ruimtelijke ordening via de procedures van de ruimtelijke ordening moeten gebeuren.
- De raad vindt het positief dat de Vlaamse regering poogt om de invoering van stimulerende maatregelen in natuurverbindingsgebieden aan te moedigen door de aanduiding van deze gebieden te vereenvoudigen. Het is echter onmogelijk om op dit moment in te schatten in welke mate de voorgestelde wijziging daadwerkelijk zal leiden tot een *vereenvoudiging*. De Vlaamse regering zal de nieuwe procedures namelijk nog moeten vastleggen, naar verluidt via een wijziging van het natuurrichtplanbesluit.
- De raad stelt vast dat de voorgestelde wijziging een nieuwe planfiguur introduceert, namelijk het *afbakeningsplan van één natuurverbindingsgebied*. Deze afbakeningsplannen *kunnen*, volgens het nieuwe art. 27 §3 vierde lid, worden opgeheven door gewestelijke of provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen, door afbakeningsplannen voor het GEN of GENO en door afbakeningsplannen van natuurverwevingsgebied. De *hiërarchie* met de andere, 'hogere' plannen is echter niet automatisch vastgelegd, zoals dit wel gebeurde voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen. Deze worden van rechtswege opgeheven indien ze strijdig zouden zijn met 'hogere' plannen.
- De raad merkt op dat door het voorontwerp *twee soorten natuurverbindingsgebieden* ontstaan en daarmee heel wat onduidelijkheid. Er zijn enerzijds de natuurverbindingsgebieden 'in de zin van dit decreet [natuurdecreet]'. Zij worden vastgelegd door de Provincieraad in de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen. Deze gebieden maken deel uit van het IVON en in deze gebieden kunnen 'slechts' stimulerende maatregelen worden genomen. Anderzijds zijn er natuurverbindingsgebieden van een 'nieuwe soort'. Zij worden vastgelegd door de Bestendige Deputatie in een afbakeningsplan. Zij kunnen ingevolge art. 27 §3 tweede lid niet beschouwd worden als natuurverbindingsgebieden 'in de zin van dit decreet' aangezien ze niet door de provincieraad werden vastgesteld. Het is dan ook onduidelijk of ze wel deel uitmaken van IVON en of hiervoor wel stimulerende maatregelen kunnen worden genomen. De verhouding tussen het nieuwe art. 27 §3 tweede lid en het nieuwe art. 30 §2 moet op zijn minst beter uitgeklaard worden.
- Tot slot merkt de raad op dat het voorontwerp van decreet niet van de gelegenheid gebruik maakt om ook art. 29 van het natuurdecreet helderder te formuleren. Het blijft immers onduidelijk of er in natuurverbindingsgebieden inderdaad 'slechts stimulerende maatregelen worden genomen', zoals de memorie van toelichting stelt. Het lijkt immers niet uitgesloten

dat ook 'de maatregelen vermeld in hoofdstuk IV afdeling 4 van dit hoofdstuk en hoofdstuk VI' (voorkooprecht, e.d.) van toepassing kunnen blijven in natuurverbindingsgebieden (art. 29 §1). In ieder geval meent de raad dat de afbakening van natuurverbindingsgebieden niet mag interfereren met de afbakening of planning van bedrijventerreinen.

3.5. Hoofdstuk XII: Integraal waterbeleid

Voorgestelde wijzigingen:

- Art. 26 -30: Aan artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid worden wijzigingen aangebracht. De wijzigingen pogen enkele rechtsonzekerheden weg te werken door het toepassingsgebied van de watertoetsregeling beter af te bakenen.

Bemerkingen

- De raad vindt het een goede zaak dat het voorontwerp van decreet het *toepassingsgebied* van de watertoets tracht te verduidelijken. De raad had hierop aangedrongen in het gezamenlijk SERV-Mina-advies van 8 maart 2006. Dat advies stelde dat de (huidige) regeling nodeloze formaliteiten schept en juridische procedures riskeert wegens procedurefouten door het eventueel ontbreken van een waterparagraaf.
- Het lijkt volgens de raad zinvol om een *overgangperiode* te voorzien voor plannen waarvoor volgens het voorontwerp vanaf de inwerkingtreding van het decreet een watertoets moet gebeuren maar die op dit moment in een laatste goedkeuringsfase zitten. De verplichte uitvoering van een watertoets zou immers kunnen impliceren dat de opmaak van deze plannen verstoord geraakt. De raad denkt hierbij bijvoorbeeld aan nieuwe BPA's waarvoor de opmaakprocedure op dit moment vrijwel volledig afgelopen is.

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Minaraad

Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Ontwerpadvies

van [25 januari 2007]

**over het voorontwerp van decreet houdende diverse
bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare
werken**

Inleiding

Op 19 december '06 ontving de Minaraad van Vlaams minster van Leefmilieu Kris Peeters een verzoek om advies uit te brengen over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken. De opgegeven adviestertermijn bedroeg 5 werkdagen. Gezien de eindejaarsperiode en de korte adviestertermijn werd de voorgestelde adviestertermijn niet gehaald. De Raad vindt de onderwerpen die in het verzameldecreet behandeld worden uitermate belangrijk en betreurt dat er onvoldoende tijd beschikbaar was om te adviseren. Het ontwerpadvies werd voorbereid via een schriftelijke procedure en een vergadering van een werkgroep.

Het ABVV, het ACV, de ACLVB, de Boerenbond, de UNIZO en het VOKA-Vlaams Economisch Verbond onthouden zich bij het voorliggende advies omdat ze over hetzelfde onderwerp in SERV-verband advies uitbrengen.

Hubert David, voorzitter Minaraad

Adviestekst

1. Situering

- [1] **Het verzameldecreet.** Via het voorliggende decreet wil de Vlaamse Regering een aantal verbeteringen doorvoeren bij diverse decreten inzake leefmilieu, energie en openbare werken. In belangrijke mate gaat het om reparatiewetgeving ingevolge opmerkingen van de Raad van State, de invoering van de administratieve hervorming 'Beter Bestuurlijk Beleid', het voorkomen van materiële fouten in decreten en het aanpassen van decretale bepalingen die aanleiding geven tot rechtsonzekerheid of die als onredelijk worden beschouwd. Het decreet bevat echter ook een aantal inhoudelijke beleidskeuzes, vooral in het hoofdstuk over het decreet Integraal Waterbeleid.

In het vervolg van dit advies zal de Raad een aantal bedenkingen formuleren bij de hoofdstukken over afvalstoffen, de werkmaatschappijen voor elektriciteit- en gasnetbeheerders, de sanctiebepalingen inzake de openbare dienstverplichting rationeel energie- en gasgebruik, het natuurbehoud en ten slotte bij de wijzigingen van het decreet Integraal Waterbeleid.

2. Afvalstoffen

- [2] **Gevaarlijk afval.** Het huidige artikel 14, §6 van het Afvalstoffendecreet stelt dat het nuttig toepassen van afvalstoffen een vergunnings- of meldingsplichtige handeling is. Artikel 24 van datzelfde decreet specificeert dat het nuttig toepassen van gevaarlijke afvalstoffen enkel kan in vergunningsplichtige inrichtingen.

Het programmadecreet schrappt artikel 24 van het Afvalstoffendecreet. De belangrijkste reden is dat de huidige sectorale voorwaarden voor inrichtingen die gevaarlijke afvalstoffen verwerken, niet toepasbaar zijn op vele inrichtingen waar 'nieuwe' gevaarlijke afvalstoffen (zoals voertuigwrakken of afgedankte elektrische en elektronische toestellen) worden gesorteerd of gedemonteerd. Onder 'nieuwe' gevaarlijke afvalstoffen worden afvalstoffen verstaan die door een wijziging van Europese afvalstoffenlijst nu als gevaarlijk worden gecatalogeerd. Deze afvalstoffen werden tot nu toe in klasse 3-inrichtingen verwerkt. De memorie van toelichting stelt ook dat de bestaande regelgeving in Vlaanderen strenger is dan Europees vereist. Europa laat immers toe dat de lidstaten mits bepaalde voorwaarden (voorafgaande notificatie aan de Europese Commissie) kunnen afwijken van de vergunningsplicht voor het nuttig toepassen van gevaarlijke afvalstoffen. Vlaanderen wenst in de toekomst gebruik te maken van deze mogelijkheid tot afwijking en schrappt daartoe artikel 24 van het Afvalstoffendecreet.

Het schrappen van artikel 24 heeft als gevolg dat het nuttig toepassen van gevaarlijke afvalstoffen dient te gebeuren in ofwel meldingsplichtige of in vergunningsplichtige inrichtingen. De Minaraad is voorstander van het principe dat het nuttig toepassen van gevaarlijke afvalstoffen in vergunningsplichtige inrichtingen gebeurt. De Raad is er zich ook van bewust dat uitzonderingen op deze regel mogelijk moeten zijn. Ook de Europese regelgeving voorziet dit via een notificatieprocedure aan de Europese Commissie. De Minaraad meent evenwel dat steeds een hoog beschermingsniveau gegarandeerd moet worden. Enkel afvalstromen waarvoor de sectorale eisen in Vlaanderen niet in verhouding staan met de risico's voor milieu- en gezondheid mogen in aanmerking komen voor nuttige toepassing in meldingsplichtige inrichtingen. Bovendien vraagt de Raad ook op Vlaams niveau inspraakmogelijkheden. Aangezien

er voor deze materie geen adviesplicht is voorzien, zou het opportuun zijn dat de notificatie ook aan de Minaraad wordt overgemaakt. De Raad kan dan een advies op eigen initiatief uitbrengen.

- [3] **Dierlijk afval.** Het Afvalstoffendecreet wordt onder meer aangepast aan de Europese regelgeving inzake dierlijk afval (o.a. de gebruikte terminologie) en aan een advies van de Raad van State. De Raad heeft hierbij geen opmerkingen.

3. Werkmaatschappijen elektriciteit en gas

- [4] **Creatie van de noodzakelijke rechtsgrond om netbeheerders toe te laten werkmaatschappijen op te richten.** Op 19 mei 2006 keurde de Vlaamse Regering principieel een ontwerpbesluit goed dat de netbeheerders (zowel voor elektriciteit als gas) toelaat om de voorbereiding van beslissingen inzake strategische en vertrouwelijke aangelegenheden aan werkmaatschappijen uit te besteden. Ook de onafhankelijkheids- en andere voorwaarden waaraan dergelijke werkmaatschappijen moeten voldoen werden in deze besluiten ingeschreven. Aangezien de Raad van State oordeelde dat de regering over onvoldoende rechtsgrond beschikt om dit besluit te nemen wordt in het voorliggende verzameldecreet hierin voorzien.

De Raad herhaalt zijn standpunt over dit onderwerp, zoals geformuleerd in het advies van 22 juni '06 over het ontwerpbesluit van 19 mei '06.¹ Enerzijds ondersteunt de Raad de voorgestelde aanpassingen van het reglementaire kader. Deze zijn noodzakelijk om tegemoet te komen aan de ontwikkelingen in de elektriciteit- en gasmarkt. Anderzijds is de Raad van oordeel dat de Vlaamse Regering kansen laat liggen om de noodzakelijke verdere stappen vooruit te zetten in de vrijmaking van de Vlaamse energiemarkt: *“De bestaande mogelijkheid voor elektriciteitsproducenten om tot 30% van het kapitaal van de netbeheerder te bezitten wordt doorgetrokken naar de werkmaatschappijen. Voor een efficiënte werking van de Vlaamse elektriciteitsmarkt is een volledige ‘unbundling’ van de elektriciteitsproductie en distributie noodzakelijk. Het besluit bevestigt en bestendigt de problematische verwevenheid van producenten, leveranciers en netbeheerders. (...) Volgens de Minaraad zal een efficiënte en transparante werking van de elektriciteitsmarkt, met duidelijk onderscheiden marktrollen, ook de ontwikkeling van hernieuwbare energiealternatieven en initiatieven rond rationeel energiegebruik ten goede komen.”*

4. Sanctiebepalingen inzake openbardienstverplichting rationeel energiegebruik

- [5] **Boetes bij niet-naleving verplichtingen inzake rationeel energiegebruik.** Het Vlaams Energieagentschap krijgt de bevoegdheid om administratieve geldboeten op te leggen aan netbeheerders (elektriciteit en gas) voor het niet naleven van openbardienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik of openbardienstverplichtingen die betrekking hebben op informatieverstrekking en sensibilisering. Netbeheerders die de opgelegde energiebesparingdoelstellingen niet realiseren wordt een boete opgelegd van 10 eurocent per kilowattuur te weinig bespaarde primaire energie. Daarnaast voorziet het decreet de mogelijkheid om

¹ Minaraad, Briefadvies van 22 juni 2006 bij het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van 15 juni 2001 m.b.t. de distributienetbeheerders voor elektriciteit en tot wijziging van het besluit van 11 oktober 2002 houdende de organisatie van de aardgasmarkt.

administratieve geldboeten op te leggen als de netbeheerders het REG-actieplan niet correct uitvoeren. De opbrengst van de administratieve geldboeten wordt gestort in het Energiefonds.

De Minaraad ondersteunt het decretaal vastleggen van sancties voor netbeheerders die de opgelegde doelstellingen niet halen of de opgelegde regels niet nageleven, maar heeft eveneens een aantal bedenkingen. Het opleggen van doelstellingen heeft inderdaad pas zin indien deze doelstellingen ook effectief afgedwongen kunnen worden. In zijn advies van 7 september '06 bij het voorontwerp van besluit dat de openbaredienstverplichting rationeel energiegebruik operationaliseert heeft de Raad er echter op gewezen dat de opgelegde doelstellingen niet ambitieus genoeg zijn. Er zullen bijgevolg weinig boetes geïnd moeten worden. In het advies van 2006 stelt de Raad bovendien de vraag *“hoe deze doelstellingen zich verhouden tot het voornemen van de Vlaamse Regering, zoals opgenomen in het Vlaams regeerakkoord, om het energiegebruik van de gezinnen te verminderen met 7,5% in 2010 ten opzichte van 1999. Een besparingsdoelstelling van 2% betekent de facto ongeveer een stabilisering van het energiegebruik.”*²

- [6] **Naast sanctioneren ook belonen.** De Minaraad wil ook zijn voorstel herhalen om niet enkel sanctionerend op te treden maar ook te belonen. De Minaraad wil dat netbeheerders beloond worden als zij de minimale resultaatsverplichting overschrijden. Dit kan door de middelen die de Vlaamse Regering reserveert voor de aankoop van flexibele mechanismen te koppelen aan eventuele extra besparingen door netbeheerders. Extra reducties resulteren immers in een kleinere kloof tussen emissies en de Kyotodoelstelling. Bovendien zorgen binnenlandse reductie-investeringen voor extra werkgelegenheid, verminderde luchtvervuiling en meer toegevoegde waarde. Een mogelijkheid is dat de netbeheerders de extra reducties vergoed krijgen aan de gangbare marktprijs voor emissierechten. Daartoe volstaat het de energiebesparingen en hun kostprijs te verrekenen naar kost per bespaarde ton CO₂. Een andere mogelijkheid is om geïnteresseerde partijen voorstellen te laten indienen (via een tenderformule) om bijkomende energiebesparingen in Vlaanderen te realiseren die dan vergoed worden uit de middelen die voorzien worden voor de aankoop van buitenlandse emissierechten.

Gezien een deel van de middelen voor de flexibele mechanismen zou komen uit het Energiefonds, zorgt dit voorstel overigens voor een besteding van de middelen die meer in de lijn ligt met de oorspronkelijke doelstelling van dit fonds.

5. Natuurbehoud

- [7] **Afbakening natuurverbindingsgebieden.** De artikelen in hoofdstuk X van het voorontwerp van decreet maken het mogelijk dat de provinciebesturen (bestendige deputaties) zelf natuurverbindingsgebieden kunnen afbakenen. Op die manier kan de provinciale overheid via een relatief eenvoudige procedure in één beweging natuurverbindingsgebieden aanduiden en er de stimulerende maatregelen voor vaststellen. Om deze redenen onderschrijft de Minaraad deze aanpassing van het Decreet Natuurbehoud.

² Minaraad, Advies van 7 september 2006 over het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering inzake de openbaredienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik.

6. Decreet Integraal Waterbeleid

- [8] **De watertoets.** De doelstelling van de bijstelling van de regeling inzake de watertoets is volgens de memorie van toelichting om een aantal rechtsonzekerheden weg te werken die rijzen als gevolg van het brede toepassingsgebied van de watertoetsregeling. De Minaraad steunt deze doelstelling, maar is het niet eens met de voorgestelde aanpak. Hoewel de voorgestelde positieve lijst vrij volledig lijkt, is de Raad om principiële redenen geen voorstander van deze werkwijze. De Raad is wél positief over de opname van planologische en stedenbouwkundige attesten onder de watertoets. Tenslotte vraagt de Raad om snel werk te maken van de nodige aanpassingen aan het uitvoeringsbesluit en deze tijdig voor te leggen aan de Raad.
- [9] **Beperking van het werkingsgebied van de watertoets.** Voorliggende wijziging is een ernstige beperking van het toepassingsgebied van de watertoets. Waar de watertoets tot op heden toegepast moet worden op alle plannen, programma's en vergunningen, zal ze nu enkel nog toepasbaar zijn op een beperkte (positieve) lijst en zullen een aantal zaken expliciet worden vrijgesteld van de watertoets. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat de vraag voor een beter afgebakend toepassingsgebied aan bod kwam naar aanleiding van het gezamenlijke advies van de Minaraad en de SERV van 7 en 8 maart 2006 over het voorontwerp van besluit inzake de watertoets.³ In dit advies wordt geenszins gepleit om het toepassingsgebied van de watertoets in te perken maar wordt wel gevraagd (5.1) om het toepassingsgebied van de waterparagraaf te verduidelijken en via standaardformuleringen (5.2) een oplossing te bieden aan de vermeende administratieve overlast. De Raad is immers voorstander van een zo breed mogelijk toepassingsgebied van de watertoets vanuit de doelstelling om een optimale integratie van milieubeleid (en dus ook waterbeleid) in andere beleidsdomeinen te realiseren. De Raad is echter ook overtuigd dat de watertoets werkbaar moet zijn en heeft daartoe verscheidene suggesties gedaan in eerdere adviezen.⁴

De Raad meent dat het werken met positieve en negatieve lijsten, hoewel het de werkbaarheid uiteraard verhoogt, ook ernstige nadelen heeft. In het voorliggende voorstel zijn de meest evidente vergunningen, plannen en programma's opgesomd. Een aantal plannen wordt niet vermeld (bv. delfstoffenplannen, natuurrichtplannen, strategische plannen voor de havens). Het is evident dat er altijd gevallen zullen zijn die net wel of net niet binnen een lijstje passen. De oorspronkelijke regeling laat toe dat de vergunningverlener/beoordelaar vanuit zijn/haar kennis en ervaring optreedt, daarbij geholpen door de instrumenten die het Vlaamse Gewest heeft ontwikkeld. Indien de voorliggende case geen schadelijk effect kan hebben, is dat meestal evident en is er nauwelijks sprake van administratieve last.

Naast deze principiële bedenking heeft de Raad ook de vrees dat het werken met deze lijsten kan leiden tot een uitholling van de watertoets. De verleiding zal immers groot zijn voor sectoren en administraties om te pogen hun plannen of programma's uit de watertoetsregeling te houden of te krijgen. De Raad dringt er dan ook op aan dat scrupuleus wordt gewaakt over het toepassingsgebied van de watertoets en dat er bijzonder omzichtig wordt omgesprongen met het toestaan van uitzonderingen op de hier voorgestelde lijst. Het voorzorgsprincipe dient in dit geval zonder meer te

³ Minaraad en SERV, Advies van 7 en 8 maart 2006 over de Watertoets.

⁴ Minaraad, Advies van 14 oktober 2002 over het voorontwerp van decreet betreffende het integraal waterbeleid.

primeren. Enkel daar waar er overtuigend kan worden aangetoond dat de voorliggende plannen, programma's, attesten, vergunningen, enz. geen negatieve effecten **kunnen** hebben op het watersysteem, zouden ze uitgesloten mogen worden van de watertoets.

- [10] **Artikel 26: planologische of stedenbouwkundige attesten.** De Minaraad vindt het positief dat de watertoets ook zal kunnen worden toegepast op de planologische en stedenbouwkundige attesten. Het is voor de Raad echter niet duidelijk waarom de regeling voor deze attesten zou afwijken van de regeling voor plannen, programma's en vergunningen. De Raad pleit er dus voor om deze attesten op te nemen in de lijst aan het begin van artikel 8 van het decreet Integraal Waterbeleid.

De Minaraad meent dat deze attesten altijd aan een watertoets moeten onderworpen worden en dat, in voorkomend geval, ook een negatief advies ten gevolge van de watertoets mogelijk moet zijn. De Raad dringt er dan ook op aan dat deze attesten onder hetzelfde regime zouden vallen als vergunningen, plannen en programma's.

- [11] **Artikel 28: bij twijfel.** In de memorie van toelichting wordt gesteld dat het erom gaat om het begrip 'bij twijfel' beter te definiëren. De oplossing voor dit probleem ligt echter vandaag niet voor. Men voorziet enkel de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om hier een uitvoeringsbesluit te schrijven. Daar dit uitvoeringsbesluit er nog niet is, dreigen we in een (tijdelijke) situatie te komen waarbij er in geen enkel geval advies moet gevraagd worden. De Minaraad vraagt dat dit besluit er zo spoedig mogelijk komt en ter advies wordt voorgelegd.

We herinneren in deze nog aan onze aanbeveling in het gezamenlijke advies met de SERV van maart 2006 om te zorgen voor een alternatievenonderzoek bij dwingende redenen van groot maatschappelijk belang.

- [12] **Artikel 29: opmerkingen i.v.m. rechtszekerheid.** De Minaraad heeft vragen bij de formulering in artikel 29 die stelt dat een milieuvergunning enkel onderworpen dient te worden aan de watertoets *“voor zover relevant, gelet op het voorwerp van de vergunningsaanvraag”*. Deze bepaling is vaag en leidt tot rechtsonzekerheid. De Minaraad stelt voor ze te schrappen.

De Raad meent dat in het geval van de watertoets bij ruilverkaveling de toets beter zou worden toegepast op het geïntegreerde ruilverkavelingsplan (waarin ook de maatregelen zijn opgenomen) in plaats van, zoals nu voorgesteld, enkel op het kavelplan aangezien dit laatste niet meer is dan de lijst van de eigenaars en percelen.

In dit kader herinnert de Raad ook aan de ernstige bemerkingen die werden geuit bij de zogenaamde toets van het gezond verstand in het advies van de Minaraad en de SERV van 7 en 8 maart 2006 over het voorontwerp van besluit inzake de watertoets. De raden wezen er in dat advies onder meer op dat de constructie juridisch zwak is en tot rechtsonzekerheid leidt. De Raad herhaalt hier het pleidooi om daar komaf mee te maken en meent dat – indien er zal worden gewerkt met een beperkte lijst – ook de bestaansredenen voor de toets van het gezond verstand verdwenen is.

- [13] **Uitvoeringsbesluit(en).** Het is duidelijk dat ten gevolge van deze aanpassing het bestaande uitvoeringsbesluit moet aangepast worden. Eventueel moeten er ook nieuwe besluiten geschreven worden. De Raad vraagt met klem om hier spoed achter te zetten. De Raad vraagt verder dat deze besluiten tijdig ter advisering worden voorgelegd en dat de Raad voldoende tijd krijgt om hierover een advies te formuleren.

VOORONTWERP VAN DECREET
van 26 januari 2007

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur is ermee belast, in naam van de leden van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Afvalstoffen

Artikel 2

Artikel 24 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen wordt opgeheven.

Artikel 2bis

Afdeling V van hoofdstuk IV van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“AFDELING V

Dierlijk afval

Artikel 25

Het is verboden zich van dierlijk afval te ontdoen anders dan overeenkomstig de bepalingen van de Verordening (EG) Nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen betreffende het beheer van afvalstoffen ter aanvulling of uitvoering van de in het vorige lid vermelde Verordening.

Artikel 26

§1. In afwijking van het bepaalde in artikel 17, §2, en behoudens in de gevallen uitdrukkelijk door de Vlaamse Regering uitgezonderd, zijn de voortbrengers van dierlijk afval ertoe gehouden deze afvalstoffen alleen te melden aan een voor de ophaling hiervan erkende inrichting.

§2. Behoudens in de gevallen uitdrukkelijk door de Vlaamse Regering uitgezonderd, is alleen de verwijdering van dierlijk afval door afgifte aan een erkende inrichting toegestaan.

Artikel 27

§1. Dierlijk afval wordt opgehaald en verwerkt door de hiertoe erkende of geregistreerde inrichtingen. De Vlaamse Regering bepaalt de regels betreffende de erkenning en registratie.

§2. In de door de Vlaamse Regering bepaalde gevallen kunnen de toezichthoudende ambtenaren zo nodig besluiten dat dit afval kan of moet worden verwijderd door verbranding of begraving.

§3. De erkende inrichtingen melden jaarlijks de ophalingen die zij ter uitvoering van deze bepaling hebben verricht aan de OVAM.

Artikel 28

§1. De Vlaamse Regering wijst de categorieën van voortbrengers van dierlijk afval aan, die gehouden zijn met een in artikel 27, §1, bedoelde erkende inrichting een overeenkomst te sluiten voor de ophaling van dit dierlijk afval.

§2. Wanneer niet voldaan is aan het bepaalde in §1, wordt dit afval door de erkende inrichting opgehaald tegen vergoeding per prestatie. In de erkenning kan de bevoegde overheid de maximumtarieven bepalen die in zodanig geval mogen worden toegepast.

§3. De ophaling van dierlijk afval, in geval het dode landbouwdieren betreft, bij andere personen dan bedoeld in §1, geschiedt kosteloos. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaronder de erkende inrichtingen voor deze prestaties worden vergoed lastens het Vlaamse Gewest.

§4. Aanvullend op de vergoedingen vermeld in §3, kan de Vlaamse Regering een vergoeding toekennen voor andere handelingen van beheer van dierlijk afval. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaronder de in het kader van beheer van dierlijk afval verrichte prestaties worden vergoed lastens het Vlaamse Gewest.”.

HOOFDSTUK III

Agentschap voor Geografische Informatie

Artikel 3

In het decreet van 7 mei 2004 houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap “Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen” worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in artikel 7, eerste lid worden de woorden “- een leidend ambtenaar van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening en Wonen;” vervangen door “- een leidend ambtenaar van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Wonen en Onroerend Erfgoed;”;
- 2° in artikel 12 worden de woorden “de gedelegeerd bestuurder” vervangen door “het hoofd van het Agentschap”.

HOOFDSTUK IV

GRB-recuperatie

Artikel 4

In artikel 12 van het decreet van 16 april 2004 houdende het Grootchalig Referentie Bestand (GRB) worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in §1, eerste lid worden de woorden “en het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door het Agentschap” weggelaten;
- 2° er wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. In de door de Vlaamse Regering bepaalde gevallen, worden de aangeboden grootschalige geografische gegevens door het Agentschap aan een kwaliteitscontrole onderworpen. Onder de voorwaarden en modaliteiten bepaald door de Vlaamse Regering, betaalt de betrokken persoon een vergoeding aan het Agentschap die de kosten dekt van die kwaliteitscontrole.”.

HOOFDSTUK IVbis

Geografisch Informatie Systeem Vlaanderen

Artikel 4bis

Artikel 5 van het decreet van 17 juli 2000 houdende het Geografisch Informatie Systeem Vlaanderen wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 5

GIS-Vlaanderen bestaat uit het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, alle intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid, alle publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen, alle privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen, alle Vlaamse openbare instellingen, de provincies en de gemeenten, hierna de deelnemers aan GIS-Vlaanderen te noemen.”.

HOOFDSTUK V

Werkmaatschappijen elektriciteit

Artikel 5

In artikel 2 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt wordt een punt XX toegevoegd, dat luidt als volgt:

“XX° werkmaatschappij: de privaatrechtelijke vennootschap waarin de netbeheerder participeert of de publiek-rechtelijke rechtspersoon die participeert in de netbeheerder, die in opdracht van de netbeheerder instaat voor bijstand aan de netbeheerder en exploitatie van het distributienet;”.

Artikel 6

Aan artikel 3 van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd:

“Ingeval een netbeheerder de bijstand aan de netbeheerder en de exploitatie van het distributienet aan een werkmaatschappij wenst over te dragen, maakt deze overdracht het voorwerp uit van een toelating van de reguleringsinstantie. In dat geval dient deze werkmaatschappij te voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 4, §3. Per distributienetbeheerder kan slechts één werkmaatschappij de toelating inzake de bijstand aan de netbeheerder en de exploitatie van het distributienet bekomen gedurende de door de netbeheerder bepaalde en door de reguleringsinstantie aanvaarde periode. Deze periode kan in ieder geval niet langer zijn dan de duur bepaald bij zijn aanwijzing en is hernieuwbaar.”.

Artikel 7

Aan artikel 4 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, worden een §2 en een §3 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§2. De voorwaarden inzake beheersmatige en juridische onafhankelijkheid, bedoeld in §1, 4°, hebben betrekking op de activiteiten van de netbeheerder, de deelneming van andere ondernemingen in de netbeheerder, de deelneming van de netbeheerder in andere ondernemingen, de verhouding van de netbeheerder tot derden, het bestuursorgaan van de netbeheerder, het orgaan belast met de dagelijkse leiding van de netbeheerder en de personeelsleden van de netbeheerder.

§3. De Vlaamse Regering stelt, na advies van de reguleringsinstantie, de voorwaarden vast waaraan de werkmaatschappijen moeten voldoen; deze hebben in ieder geval betrekking op:

1° de voorwaarden vermeld in §1 en §2 van dit artikel;

2° de (mede)zeggenschap van de netbeheerder in de werkmaatschappij.”.

Artikel 8

Aan artikel 5 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Ingeval de netbeheerder de bijstand aan de netbeheerder en de exploitatie van het distributienet overdraagt aan een werkmaatschappij, dient de netbeheerder de reguleringsinstantie hiervan op de hoogte te brengen binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde termijn. De reguleringsinstantie onderzoekt of de betrokken werkmaatschappij voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 4, §3, en verleent desgevallend de toelating voor de overdracht. De Vlaamse Regering stelt de procedure vast voor het onderzoek en het verlenen van de toelating.”.

Artikel 9

In artikel 6, tweede lid, 1°, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “in het aandeelhouderschap van de netbeheerder” en “die de onafhankelijkheid van het beheer van het distributienet in kwestie in het gedrang zou kunnen brengen” de woorden “of de werkmaatschappij” toegevoegd.

In artikel 6, tweede lid, 2°, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “grove tekortkoming van de netbeheerder” en “aan zijn verplichtingen krachtens dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan” de woorden “of de werkmaatschappij” toegevoegd.

HOOFDSTUK VI

Werkmaatschappijen gas

Artikel 10

In artikel 3 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt wordt een punt XX toegevoegd, dat luidt als volgt:

“XX werkmaatschappij: de privaatrechtelijke vennootschap waarin de aardgasnetbeheerder participeert of de publiekrechtelijke rechtspersoon die participeert in de aardgasnetbeheerder, die in opdracht van de aardgasnetbeheerder instaat voor bijstand aan de aardgasnetbeheerder en exploitatie van het aardgasdistributienet;”.

Artikel 11

Aan artikel 4 van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd:

“Ingeval een aardgasnetbeheerder de bijstand aan de aardgasnetbeheerder en de exploitatie van het aardgasdistributienet aan een werkmaatschappij wenst over te dragen, maakt deze overdracht het voorwerp uit van een toelating van de VREG. In dat geval dient deze werkmaatschappij te voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 5, §3. Per aardgasnetbeheerder kan slechts één werkmaatschappij de toelating inzake de bijstand aan de aardgasnetbeheerder en de exploitatie van het aardgasdistributienet bekomen gedurende de door de aardgasnetbeheerder bepaalde en door de VREG aanvaarde periode. Deze periode kan in ieder geval niet langer zijn dan de duur bepaald bij zijn aanwijzing en is hernieuwbaar.”.

Artikel 12

Aan artikel 5 van hetzelfde decreet wordt een §3. toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De Vlaamse Regering stelt, na advies van de VREG, de voorwaarden vast waaraan de werkmaatschappijen moeten voldoen; deze hebben in ieder geval betrekking op:

1° de voorwaarden vermeld in §1 en §2 van dit artikel;

2° de (mede)zeggenschap van de aardgasnetbeheerder in de werkmaatschappij.”.

Artikel 13

Aan artikel 6 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Ingeval de aardgasnetbeheerder de bijstand aan de aardgasnetbeheerder en de exploitatie van het aardgasdistributienet overdraagt aan een werkmaatschappij, dient de aardgasnetbeheerder de VREG hiervan op de hoogte te brengen binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde termijn. De VREG onderzoekt of de betrokken werkmaatschappij voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 5, §3, en verleent desgevallend de toelating voor de overdracht. De Vlaamse Regering stelt de procedure vast voor het onderzoek en het verlenen van de toelating.”.

Artikel 14

In artikel 7, tweede lid, 1°, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “in het aandeelhouderschap van de aardgasnetbeheerder” en “die de onafhankelijkheid van het beheer van het aardgasdistributienet in kwestie in het gedrang zou kunnen brengen” de woorden “of de werkmaatschappij” toegevoegd.

In artikel 7, tweede lid, 2°, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “grove tekortkoming van de aardgasnetbeheerder” en “aan zijn verplichtingen krachtens dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan” de woorden “of de werkmaatschappij” toegevoegd.

HOOFDSTUK VIbis

Aansluiting van productie-installaties van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling op het distributienet voor elektriciteit

Artikel 14bis

In het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt wordt een artikel 25quinquies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 25quinquies

De aanvrager van een nieuwe aansluiting op het distributienet voor een productie-installatie van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling draagt de kosten voor de aansluiting op het distributienet.

De kost voor de aanleg van de elektrische leidingen over de eerste duizend meter op het openbaar domein tussen het distributienet en de productie-installatie is in dat geval ten laste van de distributienetbeheerder voor zover het aansluitingsvermogen van deze productie-installatie niet hoger is dan 5 MVA. De aanvrager van de aansluiting draagt alle overige kosten bij een nieuwe aansluiting van een productie-installatie van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling op het distributienet.

De in het vorige lid bedoelde kosten die ten laste van de netbeheerder gelegd worden, worden beschouwd als kosten tengevolge van de openbaredienstverplichtingen van de netbeheerder als netbeheerder.”.

HOOFDSTUK VIter

Aansluiting van productie-installaties van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling op het aardgasdistributienet

Artikel 14ter

In het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt wordt een artikel 22bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 22bis

De aanvrager van een nieuwe aansluiting op het aardgasdistributienet voor een productie-installatie van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling draagt de kosten voor de aansluiting op de aardgasleiding.

De kost voor de aanleg van de aardgasleidingen over de eerste duizend meter op het openbaar domein tussen het aardgasdistributienet en de productie-installatie is ten laste van de aardgasnetbeheerder voor zover de aansluitingscapaciteit van deze productie-installatie niet hoger is dan 2.500 m³/h. De aanvrager van de aansluiting draagt alle overige kosten bij een nieuwe aansluiting van een productie-installatie van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling op het aardgasdistributienet.

De in het vorige lid bedoelde kosten die ten laste van de netbeheerder gelegd worden, worden beschouwd als kosten tengevolge van de openbaredienstverplichtingen van de netbeheerder als netbeheerder.”

HOOFDSTUK VII

Wijzigingen aan het Elektriciteitsdecreet wat betreft sanctiebepalingen
inzake openbaredienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik
en betreffende informatie en sensibilisering voor het elektriciteitsverbruik
en de elektriciteitskosten van de eindafnemers

Artikel 15

In artikel 2 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt worden een punt XX en een punt XY toegevoegd, die luiden als volgt:

“XX° REG-actieplan: actieplan voor de bevordering van het rationeel energiegebruik; XY° Vlaams Energieagentschap: het agentschap, opgericht bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap, het Vlaams Energieagentschap;”.

Artikel 16

In artikel 37 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan §1 wordt een volgende lid toegevoegd: “De administratieve geldboete, vermeld in §1, kan enkel worden opgelegd, voor zover er geen specifieke administratieve sanctie, zoals bedoeld in Afdeling II en Afdeling III van dit hoofdstuk, kan worden opgelegd.”;

2° §2bis wordt opgeheven;

3° in §3 en in §7 wordt het woord “§2bis” geschrapt.

Artikel 17

In hetzelfde decreet wordt aan hoofdstuk X, waarvan het artikel 36 “Afdeling I: Strafrechtelijke sancties” en het artikel 37 “Afdeling II: Sancties opgelegd door de VREG” zullen vormen, een afdeling III toegevoegd, die luidt als volgt:

“AFDELING III

Sancties opgelegd door het Vlaams Energieagentschap

Artikel 37bis

§1. Het Vlaams Energieagentschap kan de netbeheerders verplichten tot naleving van artikel 19, 1°, f) en h), van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan binnen de door haar bepaalde termijn. Indien een netbeheerder bij het verstrijken van deze termijn in gebreke blijft, kan het Vlaams Energieagentschap, op voorwaarde dat deze netbeheerder werd gehoord of naar behoren werd opgeroepen, een administratieve geldboete opleggen.

§2. Het Vlaams Energieagentschap kan de netbeheerder een administratieve geldboete opleggen van 10 euro-cent per kilowattuur te weinig bespaarde primaire energie ten opzichte van de opgelegde hoeveelheid primaire energiebesparing per categorie van afnemers.

§3. Bij niet naleving van het REG-actieplan, kan het Vlaams Energieagentschap een administratieve geldboete opleggen die niet lager is dan 1.000 euro en niet hoger dan 100.000 euro per inbreuk.

§4. Bij niet-naleving van een actieverplichting kan het Vlaams Energieagentschap aan de netbeheerder een administratieve geldboete opleggen die niet lager mag zijn dan 1.000 euro noch hoger dan 1% van de omzet die de betrokken overtreder heeft gerealiseerd op de Vlaamse energiemarkt tijdens het laatste afgelopen boekjaar.

§5. Bij niet-naleving van een middelenverplichting of financieringsverbintenis, kan het Vlaams Energieagentschap aan de netbeheerder een administratieve geldboete opleggen die het drievoudige bedraagt van het deel van de middelenverplichting of financieringsverbintenis dat niet werd nageleefd.

§6. Als een ontwerp-REG-actieplan niet voldoet aan de voorwaarden inzake vorm en inhoud die door de Vlaamse Regering werden vastgelegd, kan het Vlaams Energieagentschap de netbeheerder aanmanen om binnen een gestelde termijn de betreffende voorwaarden na te leven.

Als de netbeheerder bij het verstrijken van de termijn, bedoeld in het eerste lid, in gebreke blijft, legt het Vlaams Energieagentschap een dwangsom op van 1.000 euro per kalenderdag dat de in het eerste lid bedoelde termijn wordt overschreden.

§7. Als een ontwerp-REG-rapport niet de door de Vlaamse Regering vastgelegde gegevens bevat, kan het Vlaams Energieagentschap de netbeheerder aanmanen om binnen een gestelde termijn de betreffende gegevens aan te leveren.

Als de netbeheerder bij het verstrijken van de termijn, bedoeld in het eerste lid, in gebreke blijft, legt het Vlaams Energieagentschap een dwangsom op van 1.000 euro per kalenderdag dat de in het eerste lid bedoelde termijn wordt overschreden.

§8. Als een ontwerp-REG-actieplan, een definitieve lijst van acties, de reserveacties, de aanvraagformulieren of het ontwerp-REG-rapport niet tijdig worden ingediend, kan het Vlaams Energieagentschap de netbeheerder een dwangsom opleggen van 1.000 euro per kalenderdag dat de opgelegde termijnen worden overschreden.

Artikel 37ter

§1. De betrokkene wordt van de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete in kennis gesteld met een aangetekende brief met bericht van ontvangst. De met reden omklede kennisgeving vermeldt het

bedrag van de administratieve geldboete, de bepalingen in de regelgeving die van belang zijn evenals de beroepsmogelijkheid.

§2. Het Vlaams Energieagentschap beslist over de gemotiveerde verzoeken om kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van de administratieve geldboeten, bedoeld in artikel 37bis, die de betrokkene met een aangetekende brief tot haar richt. Het verzoek schorst de bestreden beslissing.

De in het eerste lid bedoelde verzoeken worden binnen vijftien kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van de in §1 bedoelde aangetekende brief, gericht aan het Vlaams Energieagentschap.

De beslissing van het Vlaams Energieagentschap wordt binnen dertig kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van het in het eerste lid bedoelde verzoek, ter kennis gebracht van de indiener van het verzoekschrift. Met een met reden omklede aangetekende brief, gericht aan de indiener van het verzoek, kan het Vlaams Energieagentschap de voormelde termijn eenmalig verlengen met dertig kalenderdagen. Als de beslissing niet is verzonden binnen de gestelde termijn, wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd.

§3. Het beroep tegen de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete op grond van artikel 37bis, bij de rechtbank van eerste aanleg werkt schorsend.

§4. Indien de betrokkene het oneens is met de berekening van de administratieve geldboete opgelegd volgens artikel 37bis, kan hij binnen de vijftien kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van de in §1 bedoelde aangetekende brief, het Vlaams Energieagentschap per aangetekende brief op de hoogte brengen van de materiële vergissingen en/of rekenfouten die bij de berekening zouden gemaakt zijn. Na het verstrijken van deze termijn is de beslissing definitief.

Het Vlaams Energieagentschap kan haar beslissing echter herroepen of het bedrag van de administratieve geldboete aanpassen indien blijkt dat er materiële vergissingen en/of rekenfouten zouden gemaakt zijn. In dat geval vindt een nieuwe kennisgeving plaats.

§5. De administratieve geldboete moet worden betaald binnen zestig kalenderdagen na de kennisgeving van de definitieve beslissing.

§6. De vordering tot betaling van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop ze is ontstaan.

§7. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald bij artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

§8. Indien de betrokken persoon in gebreke blijft bij het betalen van de administratieve geldboete, wordt de geldboete bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse Regering wijst de ambtenaren aan die gelast zijn dwangbevelen te geven en uitvoerbaar te verklaren. Deze dwangbevelen worden betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

§9. De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 37bis, wordt gestort in het Energiefonds, vermeld in artikel 20.”.

HOOFDSTUK VIII

Wijzigingen aan het Aardgasdecreet wat betreft sanctiebepalingen
inzake openbaredienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik
en betreffende informatie en sensibilisering voor het aardgasverbruik
en de aardgaskosten van de eindafnemers

Artikel 18

In artikel 3 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wordt een punt XX toegevoegd, dat luidt als volgt:

“XX° Vlaams Energieagentschap: het agentschap, opgericht bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap, het Vlaams Energieagentschap;”.

Artikel 18bis

In artikel 46, §1, van hetzelfde decreet wordt een volgende lid toegevoegd:

“De administratieve geldboete, vermeld in §1, kan enkel worden opgelegd, voor zover er geen specifieke administratieve sanctie, zoals bedoeld in Afdeling II en Afdeling III van dit hoofdstuk, kan worden opgelegd.”.

Artikel 19

In hetzelfde decreet wordt aan hoofdstuk X, waarvan het artikel 45 “Afdeling I: Strafrechtelijke sancties” en de artikelen 46 tot en met 51 “Afdeling II: Sancties opgelegd door de VREG” zullen vormen, een afdeling III toegevoegd, die luidt als volgt:

“AFDELING III

Sancties opgelegd door het Vlaams Energieagentschap

Artikel 51bis

§1. Het Vlaams Energieagentschap kan de aardgasnetbeheerders verplichten tot naleving van artikel 18, 1°, f) en h), van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan binnen de door haar bepaalde termijn. Indien een aardgasnetbeheerder bij het verstrijken van deze termijn in gebreke blijft, kan het Vlaams Energieagentschap, op voorwaarde dat deze aardgasnetbeheerder werd gehoord of naar behoren werd opgeroepen, een administratieve geldboete opleggen.

§2. Bij niet-naleving van een actieverplichting kan het Vlaams Energieagentschap aan de aardgasnetbeheerder een administratieve geldboete opleggen die niet lager mag zijn dan 1.000 euro noch hoger dan 1% van de omzet die de betrokken overtreder heeft gerealiseerd op de Vlaamse energiemarkt tijdens het laatste afgelopen boekjaar.

§3. Bij niet-naleving van een middelenverplichting of financieringsverbintenis, kan het Vlaams Energieagentschap aan de aardgasnetbeheerder een administratieve geldboete opleggen die het drievoudige bedraagt van het deel van de middelenverplichting of financieringsverbintenis dat niet werd nageleefd.

Artikel 51ter

§1. De betrokkene wordt van de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete in kennis gesteld met een aangetekende brief met bericht van ontvangst. De met reden omklede kennisgeving vermeldt het bedrag van de administratieve geldboete, de bepalingen in de regelgeving die van belang zijn evenals de beroepsmogelijkheid.

§2. Het Vlaams Energieagentschap beslist over de gemotiveerde verzoeken om kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van de administratieve geldboeten, bedoeld in artikel 51bis, die de betrokkene met een aangetekende brief tot haar richt. Het verzoek schorst de bestreden beslissing.

De in het eerste lid bedoelde verzoeken worden binnen vijftien kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van de in §1 bedoelde aangetekende brief, gericht aan het Vlaams Energieagentschap.

De beslissing van het Vlaams Energieagentschap wordt binnen dertig kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van het in het eerste lid bedoelde verzoek, ter kennis gebracht van de indiener van het verzoekschrift. Met een met reden omklede aangetekende brief, gericht aan de indiener van het verzoek, kan het Vlaams Energieagentschap de voormelde termijn eenmalig verlengen met dertig kalenderdagen. Als de beslissing niet is verzonden binnen de gestelde termijn, wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd.

§3. Het beroep tegen de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete op grond van artikel 51bis, bij de rechtbank van eerste aanleg werkt schorsend.

§4. Indien de betrokkene het oneens is met de berekening van de administratieve geldboete opgelegd volgens artikel 51bis, kan hij binnen de vijftien kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van de in §1 bedoelde aangetekende brief, het Vlaams Energieagentschap per aangetekende brief op de hoogte brengen van de materiële vergissingen en/of rekenfouten die bij de berekening zouden gemaakt zijn. Na het verstrijken van deze termijn is de beslissing definitief.

Het Vlaams Energieagentschap kan haar beslissing echter herroepen of het bedrag van de administratieve geldboete aanpassen indien blijkt dat er materiële vergissingen en/of rekenfouten zouden gemaakt zijn. In dat geval vindt een nieuwe kennisgeving plaats.

§5. De administratieve geldboete moet worden betaald binnen zestig kalenderdagen na de kennisgeving van de definitieve beslissing.

§6. De vordering tot betaling van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop ze is ontstaan.

§7. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald bij artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

§8. Indien de betrokken persoon in gebreke blijft bij het betalen van de administratieve geldboete, wordt de geldboete bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse Regering wijst de ambtenaren aan die gelast zijn dwangbevelen te geven en uitvoerbaar te verklaren. Deze dwangbevelen worden betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

§9. De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 51bis, komt ten gunste van het Energiefonds, vermeld in artikel 20 van het Elektriciteitsdecreet.”.

HOOFDSTUK IX

Riviervisserij

Artikel 20

Aan artikel 9, 1°, van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij wordt een wijziging aangebracht, die luidt als volgt:

“1° Het visverlof waarmee kinderen beneden de volle veertien jaar en niet vergezeld van hun vader, moeder of voogd, alle dagen met één hengel mogen vissen, is gratis. Dit visverlof wordt het jeugdvisverlof geheten. Indien dit jeugdvisverlof afgegeven wordt tijdens het jaar waarin een kind veertien jaar oud wordt, blijft het geldig tot het einde van dat jaar. De op basis van dit jeugdvisverlof gevangen vis moet onmiddellijk en voorzichtig vrijgelaten worden in het water van herkomst.”.

HOOFDSTUK X

Natuurbehoud

Artikel 21

In artikel 27, §3, van het decreet van 21 oktober 1997 op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu worden in het tweede lid de woorden “Bestendige Deputatie” vervangen door “Provincieraad”.

Artikel 22

In artikel 27, §3, derde lid, worden de woorden “artikel 30” vervangen door “artikel 30, §1”.

Artikel 23

In artikel 27, §3, van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“Een volgens artikel 30, §2, vastgesteld afbakeningsplan van een natuurverbindingsgebied kan worden opgeheven door een gewestelijk of een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan of door afbakeningen op basis van artikel 21 of 30, §1.”.

Artikel 24

Aan artikel 30 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“De Bestendige Deputatie bakent de natuurverbindingsgebieden af. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure.”.

HOOFDSTUK XI

Eigen vermogen Flanders Hydraulics – samenstelling beheerscommissie

Artikel 25

Artikel 6, §2, van het decreet betreffende de oprichting van een eigen vermogen Flanders Hydraulics wordt gewijzigd als volgt:

“§2. De leden van de Beheerscommissie zijn:

- 1° het hoofd van de cel Internationale Betrekkingen, Afdeling Haven- en Waterbeleid, Departement Mobiliteit en Openbare Werken, die ambtshalve voorzitter van de Beheerscommissie is;
- 2° de Secretaris-generaal van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken, of zijn vertegenwoordiger;
- 3° de Administrateur-generaal van het Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust, of zijn vertegenwoordiger;
- 4° het afdelingshoofd van de Afdeling Waterbouwkundig Laboratorium, Departement Mobiliteit en Openbare Werken;
- 5° een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor begroting, door hem aangeduid;
- 6° een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor de openbare werken, door hem aangeduid.

Artikel 25bis

In artikel 9, §1, van het decreet betreffende de oprichting van een eigen vermogen Flanders Hydraulics worden het eerste lid en het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Ieder jaar stelt de beheerscommissie de begroting vast van de uitgaven voor het volgende begrotingsjaar, alsmede de middelen van het EVFH om die uitgaven te dekken. Voor het indienen van de begroting volgt de beheerscommissie de nadere regelen zoals vastgesteld in de begrotingsinstructies tot de opmaak van de algemene uitgaven- en middelenbegroting.

Ieder jaar, vóór 15 maart, stelt de beheerscommissie de rekening van het EVFH van het vorige begrotingsjaar op.”.

HOOFDSTUK XII

Decreet Integraal waterbeleid

Artikel 26

In artikel 8, §1, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in de eerste zin wordt De overheid die over een vergunning, plan of programma moet beslissen vervangen door De overheid die moet beslissen over een vergunning, plan of programma zoals bedoeld in §5;

2° na het tweede lid wordt een lid toegevoegd, luidend als volgt: De overheid die oordeelt over de afgifte van een stedenbouwkundig of planologisch attest bedoeld in artikel 135, §2, en artikel 145ter van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, dient in redelijkheid na te gaan of de aanvraag door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen de watertoets kan doorstaan.”.

Artikel 27

In artikel 8, §2, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt: “De beslissing die de overheid neemt in het kader van §1 wordt gemotiveerd, waarbij in elk geval rekening wordt gehouden met de relevante doelstellingen en beginselen van het integraal waterbeleid.”

Artikel 28

In artikel 8, §3, van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in de eerste zin worden na de woorden “De overheid die moet beslissen over een vergunningsaanvraag” de woorden “of de overheid die in de door de Vlaamse Regering vastgestelde gevallen de watertoets toepast op de afgifte van een stedenbouwkundig of planologisch attest” toegevoegd;
- 2° in het derde lid worden de woorden Zolang geen plannen als bedoeld in hoofdstuk VI zijn vastgesteld of in het in §1, tweede lid, bedoelde geval, moet de vergunningverlenende overheid bij twijfel vervangen door de woorden In de door de Vlaamse Regering vastgestelde gevallen moet de vergunningverlenende overheid of de overheid die oordeelt over de afgifte van een stedenbouwkundig of planologisch attest”.

Artikel 29

In artikel 8, §5, van hetzelfde decreet worden voor het eerste lid vier leden toegevoegd, luidend als volgt:

“De volgende vergunningen worden in ieder geval onderworpen aan de watertoets:

- 1° de stedenbouwkundige vergunning zoals bedoeld in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- 2° de verkavelingsvergunning zoals bedoeld in artikel 101 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- 3° voor zover als relevant, gelet op het voorwerp van de vergunningsaanvraag, de milieuvergunning zoals bedoeld in artikel 4, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;
- 4° de vergunning voor een watervang zoals bedoeld in artikel 80 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991;
- 5° de machtiging voor het uitvoeren van buitengewone werken van verbetering zoals bedoeld in artikel 12 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen;
- 6° de natuurvergunning zoals bedoeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

De volgende plannen en programma's worden in ieder geval onderworpen aan de watertoets:

- 1° een ruimtelijk uitvoeringsplan en een algemeen en bijzonder plan van aanleg zoals bedoeld in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996;
- 2° een plan van de nieuwe wegen en afwateringen, landschapsplan en herverkavelingsplan zoals bedoeld in de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, aangevuld door de wet van 11 augustus 1978, gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2002;
- 3° een inrichtingsplan inzake landinrichting zoals bedoeld in het decreet van 21 december 1988 houdende de oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij;
- 4° de plannen en programma's zoals bedoeld in artikel 27, §2, 7°, van dit decreet;
- 5° waterhuishoudingsplannen van Polders en Wateringen zoals bedoeld in het Besluit van de Vlaamse Regering van 18 januari 2002 houdende het toekennen van een gewestbijdrage aan polders, wateringen, verenigingen van wateringen voor het uitvoeren van bepaalde waterhuishoudkundige werken en tot vastlegging van de procedure inzake subsidiëring van deze werken;
- 6° natuurrichtplannen zoals bedoeld in het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997.

De Vlaamse Regering kan in aanvulling op het eerste en tweede lid een lijst vaststellen van vergunningen, plannen en programma's die aan de watertoets moeten worden onderworpen. Zij kan ook een lijst vaststellen van subcategorieën van programma's, plannen en vergunningen waarvoor in afwijking van §5, eerste lid, 1° en 2°, en tweede lid, 1°, geen watertoets is vereist, wanneer deze wegens hun aard, omvang en locatie geen schadelijk effect kunnen veroorzaken.

Indien voor eenzelfde activiteit verschillende vergunningen zijn vereist, kan de overheid die beslist over een vergunning voor een activiteit die reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een andere vergunning die aan de watertoets werd onderworpen, oordelen dat deze watertoets volstaat in het kader van de vergunning waarover zij beslist. Voor opeenvolgende programma's, plannen en vergunningen die betrekking hebben op eenzelfde plangebied, kan de overheid die beslist over een programma, plan of vergunning, oordelen dat een eerder uitgevoerde watertoets volstaat.”.

Artikel 30

In artikel 8, §5, van hetzelfde decreet wordt in de eerste zin van het laatste lid het woord “ook” toegevoegd na de woorden “De Vlaamse Regering kan”.

HOOFDSTUK XIII

Interne werking MiNa-raad

Artikel 31

In het decreet van 7 mei 2004 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, tot aanvulling ervan met een titel Agentschappen en tot wijziging van diverse andere wetten en decreten, wordt in artikel 11.4.1 een twee lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“De raad regelt zijn werking in een huishoudelijk reglement dat ten minste de samenstelling, werking en bevoegdheden van het dagelijks bestuur bepaalt, alsook de bevoegdheden van de voorzitter en de directeur. De directeur maakt van rechtswege deel uit van het dagelijks bestuur. Noch het dagelijks bestuur, noch de voorzitter, noch de directeur kunnen worden belast met het vaststellen van een advies.”.

HOOFDSTUK XIV

Bevoegde autoriteit voor de in- en uitvoer van afvalstoffen

Artikel 32

Aan artikel 10.3.3, §2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, gewijzigd bij het decreet van het Vlaams Parlement van 22 april 2005, wordt een 11° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“11° het optreden als bevoegde autoriteit voor het Vlaamse Gewest in het kader van de Europese regelgeving betreffende de overbrenging van afvalstoffen.”.

HOOFDSTUK XVI

Inwerkingtreding

Artikel 33

Artikel 20 treedt in werking op 27 december 2006.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

Kris PEETERS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

CE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 42.234/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 1 februari 2007 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken", heeft op 20 februari 2007 het volgende advies gegeven:

KDE

42.234/3

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* * *

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk III

2. Artikel 3, 2°, van het ontwerp strekt ertoe in artikel 12 (lees: artikel 12, eerste lid,) van het decreet van 7 mei 2004 houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap "Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen" de woorden "de gedelegeerd bestuurder" te vervangen door de woorden "het hoofd van het Agentschap".

Zoals in de memorie van toelichting wordt uiteengezet, wordt met die ontworpen wijziging beoogd een materiële vergissing recht te zetten. Artikel 8 van het decreet van 21 april 2006 houdende de wijziging van het decreet van 7 mei 2004 houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap "Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen" heeft namelijk de nu voorgestelde wijziging verkeerdelijk doorgevoerd in artikel 12, tweede lid, van het voornoemde decreet van 7 mei 2004, in plaats van in artikel 12, eerste lid.

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond verstaan de overeenstemming met de hogere rechtsnormen.

KDE

42.234/3

Met het oog op de rechtszekerheid verdient het evenwel ook aanbeveling artikel 8 van het voornoemde decreet van 21 april 2006 gedeeltelijk ⁽²⁾ in te trekken en artikel 3, 2°, van het ontwerp te laten terugwerken tot 1 juni 2006, zijnde de datum waarop het decreet van 21 april 2006 in werking is getreden.

Hoofdstuk V

Algemene opmerking

3. Met de ontworpen wijzigingen van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt wordt beoogd dit decreet aan te passen aan de figuur van de "werkmaatschappijen".

De stellers van het ontwerp dienen evenwel na te gaan of ook niet andere bepalingen van het voornoemde decreet van 17 juli 2000, of nog andere bepalingen dienen te worden aangepast.

Bij wijze van voorbeeld kan worden gewezen op artikel 10 van het voornoemde decreet van 17 juli 2000 dat betrekking heeft op het beroepsgeheim van de personeelsleden van de netbeheerder en waarvan de gemachtigde ambtenaar heeft verklaard dat het zeker op het personeel van de werkmaatschappijen van toepassing zou moeten worden verklaard. Ook zal het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt op de ontworpen wijziging dienen te worden afgestemd.

⁽²⁾ In zover het artikel 12, tweede lid, van het voornoemde decreet van 7 mei 2004 heeft gewijzigd.

KDE

42.234/3

Bijzondere opmerkingenArtikel 5

4. Luidens het ontworpen artikel 2, XX°, van het voornoemde decreet van 17 juli 2000 zal de werkmaatschappij instaan voor onder meer "bijstand aan de netbeheerder".

Gezien de vaagheid van dat begrip, dient dit begrip nader te worden omschreven in het ontwerp.

5. De gemachtigde ambtenaar heeft verklaard dat, niettegenstaande de werkmaatschappijen kunnen instaan voor bijstand aan de netbeheerder en de exploitatie van het distributienet, de eindverantwoordelijkheid voor de taken van de netbeheerder bij die netbeheerder blijft berusten. Dit alles blijkt evenwel niet uit de tekst. Het ontwerp dient dan ook op dit punt te worden aangevuld.

Artikelen 6 en 8

6. Het ontworpen artikel 3, tweede zin (lees: tweede lid), van het voornoemde decreet van 17 juli 2000 (artikel 6 van het ontwerp) en het ontworpen artikel 5, § 2, van hetzelfde decreet (artikel 8 van het ontwerp), kunnen *prima facie* de indruk geven eenzelfde voorwerp te regelen, namelijk het verlenen van een toelating aan de netbeheerder om bepaalde taken aan de werkmaatschappij over te dragen.

Hicrop gewezen, heeft de gemachtigde ambtenaar verklaard dat het ontworpen artikel 3, tweede zin, de algemene regel betreffende de verlening van de toelating bevat, terwijl met het ontworpen artikel 5, § 2, in feite de "regularisatie" wordt beoogd van de overdrachten van taken die sedert enige tijd zijn gebeurd.

.../...

KDE

42.234/3

Gelot op die toelichting en om de bedoeling van de stellers van het ontwerp beter tot uiting te brengen, verdient het aanbeveling de beide ontworpen bepalingen te herwerken tot één bepaling, waarbij de bestaande tekst van artikel 3 van het voornoemde decreet van 17 juli 2000, artikel 3, § 1, zal vormen en het ontworpen artikel 3, tweede zin, een nieuwe § 2, eerste lid. Ook dient de delegatie die aan de Vlaamse Regering wordt verleend in het ontworpen artikel 5, § 2, te worden verwerkt in het nieuwe artikel 3, § 2, eerste lid, waarna een tweede lid dient te worden toegevoegd luidende:

"Indien een netbeheerder vóór de inwerkingtreding van het decreet van ... (datum van het voor advies voorgelegde decreet in te vullen) houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken, reeds de bijstand aan de netbeheerder en de exploitatie van het distributienet aan een werkmaatschappij heeft overgedragen, dient hij hiervan de reguleringsinstantie op de hoogte te brengen binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde termijn. De reguleringsinstantie onderzoekt of de betrokken werkmaatschappij voldoet aan de voorwaarden vermeld in artikel 4, § 3, en verleent desgevallend de toelating".

Hoofdstuk VI

Artikel 10

7. Er kan *mutatis mutandis* worden verwezen naar de opmerkingen geformuleerd bij artikel 5.

Artikelen 11 en 13

8. Er kan *mutatis mutandis* worden verwezen naar de opmerkingen geformuleerd bij de artikelen 6 en 8.

.../...

Hoofdstukken Vlbis en Vlier

Bevoegdheid

9.1. Volgens de memorie van toelichting wordt met de ontworpen bepalingen de bevordering van de investeringen in kwalitatieve warmtekrachtkoppeling beoogd door het drukken van de kosten voor de aanleg van leidingen die de noodzakelijke energie tot bij de betrokken productieinstallaties moeten brengen. Daarom wordt voorzien in de tenlasteneming als openbare dienstverplichting door de netbeheerder van de kosten voor de aanleg van leidingen voor de eerste duizend meter die overbrugd moeten worden tussen het net en de productieinstallatie voor kwalitatieve warmtekrachtkoppeling.

9.2. Krachtens artikel 6, § 1, VII, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zijn de gewesten bevoegd voor de gewestelijke aspecten van de energie, maar blijft de federale overheid bevoegd voor de aangelegenheden die wegens hun technische en economische ondeelbaarheid een gelijke behandeling op nationaal vlak behoeven, waaronder de tarieven (artikel 6, § 1, VII, tweede lid, d), van die wet).

Het ten laste van de netbeheerder leggen van een gedeelte van de kosten voor de aansluiting op het distributienet is een element van een tariefregeling waarvoor de federale overheid bevoegd is.

De decreetgever is slechts bevoegd om dat terrein te betreden, indien hij zich daarvoor kan beroepen op de impliciete bevoegdheden van het Vlaamse Gewest als bedoeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Luidens dat artikel 10 kunnen de decreten rechtsbepalingen bevatten in aangelegenheden waarvoor de parlementen niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid. Daartoe is vereist dat de regeling noodzakelijk kan worden geacht voor de uitoefening van een eigen bevoegdheid, dat de aangelegenheid zich leent tot een gedifferentieerde regeling en dat de weerslag van de betrokken bepalingen op de federale bevoegdheid marginaal is ⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ Vaste rechtspraak van het Arbitragehof, zie recentelijk nog Arbitragehof, nr. 87/2006, 24 mei 2006, B.7.

KDE

42.234/3

Het komt de Raad van State voor dat deze verantwoording de toets aan artikel 10 van de bijzondere wet en aan de in de rechtspraak van het Arbitragehof ter zake ontwikkelde criteria kan doorstaan.

Hoofdstuk VII

Artikel 15

10. Wat het ontworpen artikel 2, XY°, van het voornoemde decreet van 17 juli 2000 betreft, kan, *mutatis mutandis*, worden verwezen naar de opmerkingen geformuleerd bij artikel 5 van het ontwerp.

Artikel 17

11. Bij artikel 17 van het ontwerp wordt in hoofdstuk X van het voornoemde decreet van 17 juli 2000 ondermeer een afdeling III ingevoegd met als titel "Sancties opgelegd door het Vlaams Energieagentschap".

In die afdeling III wordt aan het Vlaams Energieagentschap de bevoegdheid verleend om een administratieve geldboete en een dwangsom op te leggen aan netbeheerders voor het niet naleven van openbardienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik of openbardienstverplichtingen die betrekking hebben op informatieverstrekking en sensibilisering.

11.1.1. Aangezien die administratieve geldboeten een strafrechtelijk karakter hebben, dienen de gevallen waarin een geldboete kan worden opgelegd voldoende precies omschreven te worden.

Hieruit volgt dat gevallen zoals bijvoorbeeld de "niet naleving van een middelenverplichting" (ontworpen artikel 37*bis*, § 5) dienen te worden gepreciseerd.

11.1.2. Ook dienen om dezelfde reden in het ontworpen artikel 37*bis*, § 1, de grenzen van de op te leggen administratieve geldboete te worden bepaald.

.../...

11.1.3. Voor het opleggen van de in artikel 37*bis*, § 1, bedoelde administratieve geldboete dient, volgens die ontworpen bepaling, de betrokkene eerst te worden gehoord, terwijl dit voor andere in artikel 37*bis* bepaalde gevallen niet wordt bepaald. Zulks geeft ten onrechte de indruk dat de hoorplicht ⁽⁴⁾ niet geldt in die laatste gevallen, terwijl de hoorplicht immers, ook zonder formele regeling geldt.

Wel kan de hoorplicht nader worden uitgewerkt, maar die regeling dient dan wel te gelden voor alle gevallen waarin de hoorplicht van toepassing is. Omwille van de rechtszekerheid verdient dit aanbeveling.

11.1.4. Luidens het ontworpen artikel 37*ter*, § 8, kan, indien de betrokken persoon in gebreke blijft, de administratieve geldboete worden ingevorderd bij dwangbevel en zijn op het dwangbevel de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

Het is niet duidelijk wat met die verwijzing naar het Gerechtelijk Wetboek precies wordt bedoeld. Deel V van het Gerechtelijk Wetboek heeft immers betrekking op het bewarend beslag, de middelen tot tenuitvoerlegging van een rechterlijke uitspraak, en de collectieve schuldenregeling. Het dwangbevel is van andere aard dan de titels waarop Deel V betrekking heeft.

Indien echter zou worden beoogd een beroepsmogelijkheid bij de rechter in te stellen tegen het opleggen van de administratieve geldboete doorheen het aanvechten van het dwangbevel, dient te worden opgemerkt dat het ontworpen artikel 37*ter*, § 3, reeds in een beroep bij de rechter voorziet.

Alvast omwille van de rechtszekerheid zullen de stellers het ontworpen artikel 37*ter*, § 8, dienen te verduidelijken.

11.1.5. Het ontworpen artikel 37*ter*, § 3, bepaalt dat het beroep tegen de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete op grond van artikel 37*bis* bij de rechtbank van eerste aanleg schorsend werkt.

⁽⁴⁾ Voor een stand van zaken in verband met de hoorplicht, zie I. OPDEBEEK, "De hoorplicht", in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (ed.), *Beginnelsen van behoorlijke bestuur*, Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, 2006, 235-278.

KDE

42.234/3

De beslissingen van het Vlaams Energieagentschap om een administratieve geldboete op te leggen, zijn administratieve rechtshandelingen. De beslissing waarbij een geldboete wordt opgelegd, is derhalve, op grond van de door de federale wetgever vastgestelde bevoegdheidsregels, normaal vatbaar voor een beroep tot vernietiging bij de Raad van State (artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Wellicht wordt van die bevoegdheidsregeling afgeweken, omdat enkel door aan de rechtbank van eerste aanleg de bevoegdheid te geven om van het beroep tegen een administratieve geldboete kennis te nemen, gewaarborgd kan worden dat een rechter met volle rechtsmacht oordeelt in het licht van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Het verdient aanbeveling die verantwoording in de memorie van toelichting op te nemen.

Bovendien dient het ontworpen artikel 37ter, § 3, anders te worden geredigeerd, opdat daarin explicieter tot uiting zou komen dat de rechtbank van eerste aanleg wordt aangewezen als rechter om van het beroep tegen een administratieve geldboete kennis te nemen.

11.2. Luidens het ontworpen artikel 37bis kan in bepaalde gevallen ⁽⁵⁾ ook een dwangsom worden opgelegd.

Uit de Benelux-Overeenkomst van 26 november 1973 houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom blijkt echter dat een dwangsom enkel door een rechterlijke instantie kan opgelegd worden.

Daarenboven lijken die "dwangsommen" eerder verdoken administratieve sancties te zijn die bovendien disproportioneel zijn ten overstaan van de "inbreuken" waarvoor ze kunnen worden opgelegd ⁽⁶⁾, en waardoor ze in bepaalde gevallen een strafrechtelijk karakter kunnen krijgen.

⁽⁵⁾ Zie het ontworpen artikel 37bis, §§ 6, 7 en 8.

⁽⁶⁾ Bijv. het ontbreken van gegevens in een rapport en het niet tijdig indienen van bepaalde documenten.

KDE

42.234/3

De stellers van het ontwerp dienen dan ook het ontworpen artikel 37bis, §§ 6, 7 en 8, aan een nieuw onderzoek te onderwerpen.

Hoofdstuk VIII

12. Er kan *mutatis mutandis* worden verwezen naar de opmerkingen geformuleerd bij artikel 17.

Hoofdstuk XI

Artikel 25

13. In de inleidende zin van artikel 25 dient de datum (31 januari 2003) van het aldaar vermelde decreet te worden vermeld.

Hoofdstuk XII

Artikel 29

14. Luidens het ontworpen artikel 8, § 5, eerste lid, 6°, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid wordt "de natuurvergunning zoals bedoeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu" in ieder geval onderworpen aan de watertoets.

Aangezien in het voornoemde decreet van 21 oktober 1997 geen gewag wordt gemaakt van het begrip "natuurvergunning", maar wel van het begrip "vergunning" ⁽⁷⁾, dient in het ontwerp te worden verwezen naar de vergunning zoals bedoeld in het voornoemde decreet van 21 oktober 1997.

⁽⁷⁾ Zie de artikelen 9 en 13, §§ 3, 4 en 5.

KDE

42.234/3

15. In het ontworpen 29, § 5, tweede lid, 2°, van het decreet van 18 juli 2003 wordt verwezen naar de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet. Als in een normatieve bepaling wordt verwezen naar een wet, mogen de wijzigingen van die wet niet vermeld worden, tenzij het de bedoeling zou zijn om geen rekening te houden met eventuele latere wijzigingen. Aangezien een dergelijke bedoeling hier kennelijk niet aanwezig is, mag de vermelding van de wijzigende wet en decreet niet worden vermeld.

Hoofdstuk XIII

Artikel 31

16. Zoals artikel 31 van het ontwerp is geredigeerd, strekt het er toe een tweede lid toe te voegen in artikel 11.4.1 van het decreet van 7 mei 2004 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid tot aanvulling ervan met een titel Agentschappen en tot wijziging van diverse andere wetten en decreten.

De Raad van State dient evenwel op te wijzen dat artikel 11.4.1 niet is ingevoegd bij het voornoemde decreet van 7 mei 2004, maar wel bij artikel 2 van het decreet van 30 april 2004 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel "Strategische adviesraad" en tot wijziging van diverse andere decreten.

Aangezien het voornoemde decreet van 30 april 2004 echter nog niet in werking is getreden ⁽⁸⁾, dient de voorgestelde toevoeging van een tweede lid in artikel 11.4.1 dan ook te gebeuren door een wijziging van artikel 2 van het decreet van 30 april 2004. De stellers van het ontwerp moesten er daarbij wel op toezien dat het voor advies voorgelegde ontwerp decreet eerder in werking zal treden dan het voornoemde decreet van 30 april 2004.

⁽⁸⁾ Artikel 48 van het hoger voornoemde decreet van 30 april 2004 bepaalt dat de Vlaamse Regering de datum bepaalt waarop het decreet in werking treedt. De Vlaamse Regering heeft tot op heden nog geen uitvoeringsmaatregel genomen opdat het decreet uitwerking zou krijgen.

CE

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer P. DEPUYDT, eerste
auditeur-afdelingshoofd en Mevrouwen K. BAMS en G. SCHEPPERS, auditeurs.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

D. ALBRECHT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Afvalstoffen

Artikel 2

Artikel 24 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, vervangen bij het decreet van 20 april 1994, wordt opgeheven.

Artikel 3

In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk IV, afdeling 5, bestaande uit artikelen 25 tot en met 31, gewijzigd bij de decreten van 20 april 1994 en 13 juli 2001, vervangen door wat volgt:

“AFDELING V

Dierlijk afval

Artikel 25

Het is verboden zich op een andere wijze van dierlijk afval te ontdoen dan overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen betreffende het beheer van afvalstoffen ter aanvulling of uitvoering van de Verordening, vermeld in het vorige lid.

Artikel 26

In afwijking van het bepaalde in artikel 17, §2, en behoudens in de gevallen die uitdrukkelijk bepaald zijn door de Vlaamse Regering, zijn de voortbrengers van dierlijk afval ertoe gehouden die afvalstoffen alleen te melden aan een inrichting die erkend is voor de ophaling ervan.

Behoudens in de gevallen die uitdrukkelijk bepaald zijn door de Vlaamse Regering, is alleen de verwijdering van dierlijk afval door afgifte aan een erkende inrichting toegestaan.

Artikel 27

Dierlijk afval wordt opgehaald en verwerkt door de hiertoe erkende of geregistreerde inrichtingen. De Vlaamse Regering bepaalt de regels betreffende de erkenning en registratie.

In de door de Vlaamse Regering bepaalde gevallen kunnen de toezichthoudende ambtenaren zo nodig besluiten dat dit afval kan of moet worden verwijderd door verbranding of begraving.

De erkende inrichtingen melden jaarlijks aan de OVAM de ophalingen die ze ter uitvoering van deze bepaling hebben verricht.

Artikel 28

De Vlaamse Regering wijst de categorieën van voortbrengers van dierlijk afval aan, die ertoe gehouden zijn een overeenkomst te sluiten voor de ophaling van dat dierlijk afval met een erkende inrichting als vermeld in artikel 27, eerste lid.

Als niet voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt dit afval door de erkende inrichting opgehaald tegen vergoeding per prestatie. In de erkenning kan de bevoegde overheid de maximumtarieven bepalen die in een dergelijk geval mogen worden toegepast.

De ophaling van dierlijk afval, als het dode landbouwdieren betreft, bij andere personen dan vermeld in het eerste lid, geschiedt kosteloos. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaronder de erkende inrichtingen voor die prestaties worden vergoed door het Vlaamse Gewest.

Aanvullend op de vergoedingen vermeld in het derde lid, kan de Vlaamse Regering een vergoeding toekennen voor andere handelingen van beheer van dierlijk afval. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaronder de in het kader van beheer van dierlijk afval verrichte prestaties worden vergoed lastens het Vlaamse Gewest.”.

Artikel 4

Artikelen 29, 30 en 31 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 april 1994, worden opgeheven.

Artikel 5

In artikel 47, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 2006, wordt de tweede streep vervangen door wat volgt:

“– brandbare afvalstoffen: afvalstoffen met een gloei-verlies >10% en een TOC-gehalte >6%”.

HOOFDSTUK III

Agentschap voor
Geografische Informatie Vlaanderen

Artikel 6

In artikel 7, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap “Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen” worden de woorden “het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening en Wonen;” vervangen door de woorden “het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed;”.

Artikel 7

Artikel 8 van het decreet van 21 april 2006 houdende wijziging van het decreet van 7 mei 2004 houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap “Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen” wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 8

In hetzelfde decreet worden in artikel 11, eerste en tweede lid, en in artikel 12, eerste lid, de woorden “de gedelegeerd bestuurder” telkens vervangen door “het hoofd van het Agentschap”.

HOOFDSTUK IV

GRB-recuperatie

Artikel 8

In artikel 12 van het decreet van 16 april 2004 houdende het Grootchalig Referentie Bestand (GRB), gewijzigd bij het decreet van 21 april 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, eerste lid, worden de woorden “en het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door het Agentschap” geschrapt;

2° er wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. In de door de Vlaamse Regering bepaalde gevallen, worden de aangeboden grootschalige geografische gegevens door het Agentschap aan een kwaliteitscontrole onderworpen. Onder de voorwaarden en modaliteiten bepaald door de Vlaamse Regering, betaalt de betrokken persoon een vergoeding aan het Agentschap die de kosten dekt van die kwaliteitscontrole.”.

HOOFDSTUK V

Geografisch Informatie Systeem Vlaanderen

Artikel 9

Artikel 5 van het decreet van 17 juli 2000 houdende het Geografisch Informatie Systeem Vlaanderen wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 5

GIS-Vlaanderen bestaat uit het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, alle intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid, alle publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen, alle privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen, alle Vlaamse openbare instellingen, de provincies en de gemeenten, hierna de deelnemers aan GIS-Vlaanderen te noemen.”.

HOOFDSTUK VI

Werkmaatschappijen elektriciteit

Artikel 10

Aan artikel 2 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, gewijzigd bij de decreten van 4 juli 2003, 10 juli 2003 en 30 april 2004, wordt een 28° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“28° werkmaatschappij: de privaatrechtelijke vennootschap waarin de netbeheerder participeert of de publiekrechtelijke rechtspersoon die participeert in de netbeheerder, die in naam en voor rekening van de netbeheerder belast is met de exploitatie van zijn net en de toepassing van openbaredienstverplichtingen.”.

Artikel 11

Aan artikel 3 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Als een netbeheerder voor de exploitatie van het distributienet en de toepassing van openbaredienstverplichtingen een beroep wil doen op een werkmaatschappij, moet voorafgaandelijk een toestemming verkregen worden van de reguleringsinstantie. In dat geval moet deze werkmaatschappij voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 4, §3. De netbeheerder vraagt de toestemming van de reguleringsinstantie binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde termijn. De Vlaamse Regering stelt de procedure vast voor het onderzoek en het verlenen van de toestemming.

Een distributienetbeheerder kan voor de exploitatie van het distributienet en de toepassing van openbaredienstverplichtingen op ieder ogenblik slechts een beroep doen op één werkmaatschappij gedurende de door de netbeheerder bepaalde en door de reguleringsinstantie aanvaarde periode. Die periode kan in ieder geval niet langer zijn dan de duur, bepaald bij zijn aanwijzing, en is hernieuwbaar.

Als een netbeheerder al voor 1 juli 2007 een beroep doet op een werkmaatschappij voor de exploitatie van het distributienet en de toepassing van openbaredienstverplichtingen, brengt hij de reguleringsinstantie hiervan op de hoogte binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde termijn. De reguleringsinstantie onderzoekt of de werkmaatschappij in kwestie voldoet aan de voorwaarden vermeld in artikel 4, §3, en verleent in voorkomend geval de toestemming.”.

Artikel 12

Aan artikel 4 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, worden een §2 en een §3 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§2. De voorwaarden voor beheersmatige en juridische onafhankelijkheid, vermeld in §1, 4°, hebben betrekking op de activiteiten van de netbeheerder, de deelneming van andere ondernemingen in de netbeheerder, de deelneming van de netbeheerder in andere ondernemingen, de verhouding van de netbeheerder tot derden, het bestuursorgaan van de netbeheerder, het orgaan dat belast is met de dagelijkse leiding van de netbeheerder en de personeelsleden van de netbeheerder.

§3. De Vlaamse Regering stelt, na advies van de reguleringsinstantie, de voorwaarden vast waaraan de werkmaatschappijen moeten voldoen. Die voorwaarden hebben in ieder geval betrekking op:

- 1° de voorwaarden vermeld in §§1 en 2 van dit artikel;
- 2° de (mede)zeggenschap van de netbeheerder over de werkmaatschappij.”.

Artikel 13

In artikel 6 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in 1° worden tussen de woorden “van de netbeheerder” en de woorden “die de onafhankelijkheid van het beheer” de woorden “of de werkmaatschappij” ingevoegd;
- 2° in 2° worden tussen de woorden “van de netbeheerder” en de woorden “aan zijn verplichtingen” de woorden “of de werkmaatschappij” ingevoegd.

Artikel 14

In artikel 7, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 mei 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid worden de woorden “De netbeheerder kan” vervangen door de woorden “De netbeheerder en de werkmaatschappij kunnen”;
- 2° in het tweede lid wordt de zin “De overige netbeheerders kunnen geen andere activiteiten ondernemen inzake de productie van elektriciteit, dan de productie van elektriciteit uit hernieuwbare

energiebronnen en kwalitatieve warmtekrachtkoppeling in productie-installaties waarvan hij op 1 oktober 2006 eigenaar is, en die aangesloten zijn op het distributienet dat door hem beheerd wordt.” vervangen door de zin “De overige netbeheerders en de werkmaatschappijen kunnen geen andere activiteiten ondernemen voor de productie van elektriciteit, dan de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen en kwalitatieve warmtekrachtkoppeling in productie-installaties waarvan de netbeheerder op 1 oktober 2006 eigenaar is, en die aangesloten zijn op het distributienet dat door hen beheerd wordt.”;

- 3° de woorden “van zijn eigen verbruik en/of zijn netverliezen” worden vervangen door de woorden “van het eigen verbruik van de netbeheerder en/of de werkmaatschappij en/of de netverliezen”.

Artikel 15

In artikel 9 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “De netbeheerder onthoudt” worden vervangen door de woorden “De netbeheerder en de werkmaatschappij onthouden”;
- 2° de zin “De persoonlijke en commerciële gegevens die hij verwerft van de afnemers bij de uitoefening van zijn taken, moet hij strikt vertrouwelijk behandelen.” wordt vervangen door de zin “De persoonlijke en commerciële gegevens die zij verwerven van de afnemers bij de uitoefening van hun taken, moeten zij strikt vertrouwelijk behandelen.”.

Artikel 16

In artikel 10, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in de eerste zin worden tussen de woorden “De personeelsleden van de netbeheerder” en de woorden “zijn gebonden door het beroepsgeheim” de woorden “en van de werkmaatschappij” ingevoegd;
- 2° in de tweede zin worden tussen de woorden “op grond van hun functie bij de netbeheerder” en de

woorden “in het kader van de uitvoering van hun taken” de woorden “of de werkmaatschappij” ingevoegd.

HOOFDSTUK VII

Werkmaatschappijen gas

Artikel 17

Aan artikel 3 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, gewijzigd bij het decreet van 22 december 2006, wordt een 38° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“38° werkmaatschappij: de privaatrechtelijke vennootschap waarin de netbeheerder participeert of de publiekrechtelijke rechtspersoon die participeert in de netbeheerder, die in naam en voor rekening van de netbeheerder belast is met de exploitatie van zijn net en de toepassing van openbaredienstverplichtingen.”.

Artikel 18

Aan artikel 4 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Als een aardgasnetbeheerder voor de exploitatie van het aardgasdistributienet en de toepassing van openbaredienstverplichtingen een beroep wil doen op een werkmaatschappij, moet voorafgaandelijk een toestemming verkregen worden van de VREG. In dat geval moet deze werkmaatschappij voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 5, §3. De aardgasnetbeheerder vraagt de toestemming van de VREG binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde termijn. De Vlaamse Regering stelt de procedure vast voor het onderzoek en het verlenen van de toestemming.

Een aardgasnetbeheerder kan voor de exploitatie van het aardgasdistributienet en de toepassing van openbaredienstverplichtingen op ieder ogenblik slechts een beroep doen op één werkmaatschappij gedurende de door de aardgasnetbeheerder bepaalde en door de VREG aanvaarde periode. Die periode kan in ieder geval niet langer zijn dan de duur, bepaald bij zijn aanwijzing, en is hernieuwbaar.

Als een aardgasnetbeheerder al voor 1 juli 2007 een beroep doet op een werkmaatschappij voor de exploitatie van het aardgasdistributienet en de toe-

passing van openbaredienstverplichtingen, brengt hij de VREG hiervan op de hoogte binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde termijn. De VREG onderzoekt of de werkmaatschappij in kwestie voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 5, §3, en verleent in voorkomend geval toestemming.”.

Artikel 19

Aan artikel 5 van hetzelfde decreet wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De Vlaamse Regering stelt, na advies van de VREG, de voorwaarden vast waaraan de werkmaatschappijen moeten voldoen; deze hebben in ieder geval betrekking op:

- 1° de voorwaarden vermeld in §§1 en 2;
- 2° de (mede)zeggenschap van de aardgasnetbeheerder over de werkmaatschappij.”.

Artikel 20

In artikel 7 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in 1° worden tussen de woorden “van de aardgasnetbeheerder” en “die de onafhankelijkheid van” de woorden “of de werkmaatschappij” ingevoegd;
- 2° in 2° worden tussen de woorden “grove tekortkoming van de aardgasnetbeheerder” en “aan zijn verplichtingen” de woorden “of de werkmaatschappij” ingevoegd.

Artikel 21

In artikel 8, §1bis, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 19 mei 2006, worden de woorden “De netbeheerder kan” vervangen door de woorden “De aardgasnetbeheerder en de werkmaatschappij kunnen”.

Artikel 22

In artikel 10 van hetzelfde decreet worden de woorden “De aardgasnetbeheerder onthoudt” vervangen door de woorden “De aardgasnetbeheerder en de werkmaatschappij onthouden” en wordt de zin “De

persoonlijke en commerciële gegevens die hij van de afnemers verwerft bij de uitoefening van zijn taken, moet hij strikt vertrouwelijk behandelen.” vervangen door de zin “De persoonlijke en commerciële gegevens die ze van de afnemers verwerven bij de uitoefening van hun taken, moeten ze strikt vertrouwelijk behandelen.”.

Artikel 23

In artikel 11, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in de eerste zin tussen de woorden “De personeelsleden van de aardgasnetbeheerder” en de woorden “zijn gebonden door het beroepsgeheim” worden de woorden “en van de werkmaatschappij” ingevoegd;
- 2° in de tweede zin tussen de woorden “op grond van hun functie bij de aardgasnetbeheerder” en de woorden “in het kader van de uitvoering van hun taken” worden de woorden “of de werkmaatschappij” ingevoegd.

Artikel 24

In artikel 7, §2, eerste lid, van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt worden tussen de woorden “een netbeheerder, een aardgasnetbeheerder,” en de woorden “een houder van een leveringsvergunning, een tussenpersoon,” de woorden “een werkmaatschappij” ingevoegd.

HOOFDSTUK VIII

Aansluiting van productie-installaties
van elektriciteit
uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling
op het distributienet voor elektriciteit

Artikel 25

In het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, het laatst gewijzigd bij decreet van 30 juni 2006, wordt een artikel 25quinquies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 25quinquies

De aanvrager van een nieuwe aansluiting op het distributienet voor een productie-installatie van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling draagt de kosten voor de aansluiting op het distributienet.

De kosten voor de aanleg van de elektrische leidingen over de eerste duizend meter op het openbaar domein tussen het distributienet en de productie-installatie zijn in dat geval ten laste van de distributienetbeheerder voor zover het aansluitingsvermogen van die productie-installatie niet hoger is dan 5 MVA. De aanvrager van de aansluiting draagt alle overige kosten bij een nieuwe aansluiting van een productie-installatie van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling op het distributienet.

De kosten, vermeld in het tweede lid, die ten laste van de netbeheerder gelegd worden, worden beschouwd als kosten ten gevolge van de openbaredienstverplichtingen van de netbeheerder als netbeheerder.”.

HOOFDSTUK IX

Aansluiting van productie-installaties
van elektriciteit
uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling
op het aardgasdistributienet

Artikel 26

In het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, gewijzigd bij de decreten van 5 juli 2002, 30 april 2004, 19 mei 2006, 30 juni 2006 en 22 december 2006, wordt een artikel 22bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 22bis

De aanvrager van een nieuwe aansluiting op het aardgasdistributienet voor een productie-installatie van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling draagt de kosten voor de aansluiting op de aardgasleiding.

De kosten voor de aanleg van de aardgasleidingen over de eerste duizend meter op het openbaar domein tussen het aardgasdistributienet en de productie-installatie zijn ten laste van de aardgasnetbeheerder voor zover de aansluitingscapaciteit van die productie-installatie niet hoger is dan 2.500 m³/h. De aan-

vragers van de aansluiting draagt alle overige kosten bij een nieuwe aansluiting van een productie-installatie van elektriciteit uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling op het aardgasdistributienet.

De kosten, vermeld in het tweede lid, die ten laste van de netbeheerder gelegd worden, worden beschouwd als kosten tengevolge van de openbaredienstverplichtingen van de netbeheerder als netbeheerder.”.

HOOFDSTUK X

Wijzigingen in het Elektriciteitsdecreet
wat betreft sanctiebepalingen
inzake openbaredienstverplichtingen
ter bevordering van het rationeel energiegebruik
en betreffende informatie over en sensibilisering
voor het elektriciteitsverbruik
en de elektriciteitskosten van de eindafnemers

Artikel 27

Aan artikel 2 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, gewijzigd bij de decreten van 4 juli 2003, 10 juli 2003 en 30 april 2004, worden een 29° tot en met een 33° toegevoegd, die luiden als volgt:

- “29° actieverplichting: een door de Vlaamse Regering aan de netbeheerders in het kader van een openbaredienstverplichting opgelegde REG-actie;
- 30° financieringsverbintenis: een door de Vlaamse Regering aan de netbeheerders in het kader van een openbaredienstverplichting opgelegde verplichting tot het financieren van rationeel energiegebruik;
- 31° middelenverplichting: een door de Vlaamse Regering aan de netbeheerders in het kader van een openbaredienstverplichting opgelegde verplichting om een deel van hun budget te besteden aan eigen REG-acties;
- 32° REG-actieplan: actieplan voor de bevordering van het rationeel energiegebruik;
- 33° Vlaams Energieagentschap: het agentschap, opgericht bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap, het Vlaams Energieagentschap.”.

Artikel 28

In artikel 37 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 mei 2006 en 30 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan §1 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De administratieve geldboete, vermeld in §1, kan enkel worden opgelegd, voor zover er geen specifieke administratieve sanctie, als vermeld in afdeling II en afdeling III, kan worden opgelegd.”;

2° §2bis wordt opgeheven;

3° in §§3 en 7 wordt het woord “§2bis” geschrapt.

Artikel 29

In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij decreet van 30 juni 2006, wordt aan hoofdstuk X, waarvan het artikel 36 “Afdeling I – Strafrechtelijke sancties” en het artikel 37 “Afdeling II – Sancties opgelegd door de VREG” zullen vormen, een afdeling III toegevoegd, bestaande uit artikelen 37bis en 37ter, die luidt als volgt:

“AFDELING III

Sancties opgelegd door
het Vlaams Energieagentschap

Artikel 37bis

§1. Het Vlaams Energieagentschap kan de netbeheerders verplichten tot naleving van artikel 19, 1°, f) en h), van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten van dit decreet binnen de door het Vlaams Energieagentschap bepaalde termijn. Als een netbeheerder bij het verstrijken van die termijn in gebreke blijft, kan het Vlaams Energieagentschap een administratieve geldboete opleggen.

Die administratieve geldboete mag per kalenderdag niet lager zijn dan 1.000 euro, noch hoger zijn dan 100.000 euro, noch in totaal hoger zijn dan 2 miljoen euro of 1 procent van de omzet die de betrokken netbeheerder heeft gerealiseerd op de Vlaamse energiemarkt tijdens het laatste afgelopen boekjaar.

§2. Het Vlaams Energieagentschap kan de netbeheerder een administratieve geldboete opleggen van 10 cent per kilowattuur te weinig bespaarde primaire energie ten opzichte van de opgelegde hoeveelheid primaire energiebesparing per categorie van afnemers.

§3. Bij niet-naleving van het REG-actieplan kan het Vlaams Energieagentschap een administratieve geldboete opleggen die niet lager is dan 1.000 euro en niet hoger dan 100.000 euro per inbreuk.

§4. Bij niet-naleving van een actieverplichting kan het Vlaams Energieagentschap aan de netbeheerder een administratieve geldboete opleggen die niet lager mag zijn dan 1.000 euro noch hoger dan 1 procent van de omzet die de betrokken overtreder heeft gerealiseerd op de Vlaamse energiemarkt tijdens het laatste afgelopen boekjaar.

§5. Bij niet-naleving van een middelenverplichting of financieringsverbintenis kan het Vlaams Energieagentschap aan de netbeheerder een administratieve geldboete opleggen die het drievoudige bedraagt van het deel van de middelenverplichting of financieringsverbintenis dat niet werd nageleefd.

§6. Als een ontwerp-REG-actieplan niet voldoet aan de voorwaarden voor vorm en inhoud die door de Vlaamse Regering werden vastgelegd, kan het Vlaams Energieagentschap de netbeheerder aanmanen om binnen een gestelde termijn de betreffende voorwaarden na te leven.

Als de netbeheerder bij het verstrijken van de termijn, vermeld in het eerste lid, in gebreke blijft, legt het Vlaams Energieagentschap een administratieve geldboete op van 1.000 euro per kalenderdag dat de termijn, vermeld in het eerste lid, wordt overschreden.

§7. Als een ontwerp-REG-rapport niet de door de Vlaamse Regering vastgelegde gegevens bevat, kan het Vlaams Energieagentschap de netbeheerder aanmanen om binnen een gestelde termijn de betreffende gegevens aan te leveren.

Als de netbeheerder bij het verstrijken van de termijn, vermeld in het eerste lid, in gebreke blijft, legt het Vlaams Energieagentschap een administratieve geldboete op van 1.000 euro per kalenderdag dat de termijn, vermeld in het eerste lid, wordt overschreden.

§8. Als een ontwerp-REG-actieplan, een definitieve lijst van acties, de reserveacties, de aanvraagformulieren of het ontwerp-REG-rapport niet tijdig worden ingediend, kan het Vlaams Energieagentschap de netbeheerder een administratieve geldboete opleggen van 1.000 euro per kalenderdag dat de opgelegde termijnen worden overschreden.

Artikel 37ter

§1. De betrokkene wordt van de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete in kennis gesteld met een aangetekende brief met ontvangstmelding. De met redenen omklede kennisgeving vermeldt het bedrag van de administratieve geldboete, de bepalingen in de regelgeving die van belang zijn, evenals de beroepsmogelijkheid.

§2. Het Vlaams Energieagentschap beslist over de gemotiveerde verzoeken om kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 37bis, die de betrokkene met een aangetekende brief tot het Vlaams Energieagentschap richt. Het verzoek schorst de bestreden beslissing.

De verzoeken, vermeld in het eerste lid, worden binnen vijftien kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van de aangetekende brief, vermeld in §1, gericht aan het Vlaams Energieagentschap.

De beslissing van het Vlaams Energieagentschap wordt binnen dertig kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van het in het eerste lid bedoelde verzoek, ter kennis gebracht van de indiener van het verzoekschrift. Met een met redenen omklede aangetekende brief, gericht aan de indiener van het verzoek, kan het Vlaams Energieagentschap de voormelde termijn eenmalig verlengen met dertig kalenderdagen. Als de beslissing niet is verzonden binnen de gestelde termijn, wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd.

§3. Binnen een termijn van negentig dagen na de betekening van de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete kan de betrokkene bij gerechtsdeurwaardersexploot, houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van eerste aanleg beroep aantekenen tegen het opleggen van de administratieve geldboete, vermeld in artikel 37bis.

Het beroep tegen de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete, op grond van artikel

37bis, bij de rechtbank van eerste aanleg werkt schor-send.

§4. Als de betrokkene het oneens is met de berekening van de administratieve geldboete, opgelegd volgens artikel 37bis, kan hij binnen vijftien kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van de aangetekende brief, vermeld in §1, het Vlaams Energieagentschap per aangetekende brief op de hoogte brengen van de materiële vergissingen of rekenfouten die bij de berekening gemaakt zouden zijn. Na het verstrijken van die termijn is de beslissing definitief.

Het Vlaams Energieagentschap kan zijn beslissing herroepen of het bedrag van de administratieve geldboete aanpassen indien blijkt dat er materiële vergissingen of rekenfouten gemaakt zijn. In dat geval vindt een nieuwe kennisgeving plaats.

§5. De administratieve geldboete moet worden betaald binnen zestig kalenderdagen na de kennisgeving van de definitieve beslissing.

§6. De vordering tot betaling van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop ze is ontstaan.

§7. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald in artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

§8. Als de betrokken persoon in gebreke blijft bij het betalen van de administratieve geldboete, wordt de geldboete bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse Regering wijst de ambtenaren aan die gelast zijn dwangbevelen te geven en uitvoerbaar te verklaren. Die dwangbevelen worden betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

§9. De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 37bis, wordt gestort in het Energiefonds, vermeld in artikel 20.”.

HOOFDSTUK XI

Wijzigingen in het Aardgasdecreet
wat betreft sanctiebepalingen
inzake openbaredienstverplichtingen
ter bevordering van het rationeel energiegebruik
en betreffende informatie over en sensibilisering
voor het aardgasverbruik
en de aardgaskosten van de eindafnemers

Artikel 30

Aan artikel 3 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, gewijzigd bij het decreet van 22 december 2006, worden een 39° tot en met een 42° toegevoegd, die luiden als volgt:

“39° actieverplichting: een door de Vlaamse Regering aan de aardgasnetbeheerders in het kader van een openbaredienstverplichting opgelegde REG-actie;

40° financieringsverbintenis: een door de Vlaamse Regering aan de aardgasnetbeheerders in het kader van een openbaredienstverplichting opgelegde verplichting tot het financieren van rationeel energiegebruik;

41° middelenverplichting: een door de Vlaamse Regering aan de aardgasnetbeheerders in het kader van een openbaredienstverplichting opgelegde verplichting om een deel van hun budget te besteden aan eigen REG-acties;

42° Vlaams Energieagentschap: het agentschap, opgericht bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap, het Vlaams Energieagentschap.”.

Artikel 31

Aan artikel 46, §1, van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De administratieve geldboete, vermeld in deze paragraaf, kan enkel worden opgelegd, voor zover er geen

specifieke administratieve sanctie, als vermeld in afdeling II en afdeling III, kan worden opgelegd.”.

Artikel 32

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 5 juli 2002, 30 april 2004, 19 mei 2006, 30 juni 2006 en 22 december 2006 wordt aan hoofdstuk X, waarvan het artikel 45 “Afdeling I – Strafrechtelijke sancties” en artikelen 46 tot en met 51 “Afdeling II – Sancties opgelegd door de VREG” zullen vormen, een afdeling III toegevoegd, bestaande uit artikelen 51bis en 51ter, die luidt als volgt:

“AFDELING III

Sancties opgelegd door
het Vlaams Energieagentschap

Artikel 51bis

§1. Het Vlaams Energieagentschap kan de aardgasnetbeheerders verplichten tot naleving van artikel 18, 1°, f) en h), van dit decreet of van de uitvoeringsbesluiten van dit decreet binnen de door het Vlaams Energieagentschap bepaalde termijn. Als een aardgasnetbeheerder bij het verstrijken van die termijn in gebreke blijft, kan het Vlaams Energieagentschap een administratieve geldboete opleggen.

Die administratieve geldboete mag per kalenderdag niet lager zijn dan 1.000 euro, noch hoger zijn dan 100.000 euro, noch in totaal hoger zijn dan 2 miljoen euro of 1 procent van de omzet die de betrokken netbeheerder heeft gerealiseerd op de Vlaamse energiemarkt tijdens het laatste afgelopen boekjaar.

§2. Bij niet-naleving van een actieverplichting kan het Vlaams Energieagentschap aan de aardgasnetbeheerder een administratieve geldboete opleggen die niet lager mag zijn dan 1.000 euro noch hoger dan 1 procent van de omzet die de betrokken overtreder heeft gerealiseerd op de Vlaamse energiemarkt tijdens het laatste afgelopen boekjaar.

§3. Bij niet-naleving van een middelenverplichting of financieringsverbintenis kan het Vlaams Energieagentschap aan de aardgasnetbeheerder een administratieve geldboete opleggen die het drievoudige bedraagt van het deel van de middelenverplichting of financieringsverbintenis dat niet werd nageleefd.

Artikel 51ter

§1. De betrokkene wordt van de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete in kennis gesteld met een aangetekende brief met ontvangstmelding. De met reden omklede kennisgeving vermeldt het bedrag van de administratieve geldboete, de bepalingen in de regelgeving die van belang zijn, evenals de beroepsmogelijkheid.

§2. Het Vlaams Energieagentschap beslist over de gemotiveerde verzoeken om kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 51bis, die de betrokkene met een aangetekende brief tot het Vlaams Energieagentschap richt. Het verzoek schorst de bestreden beslissing.

De verzoeken, vermeld in het eerste lid, worden binnen vijftien kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van de aangetekende brief, vermeld in §1, gericht aan het Vlaams Energieagentschap.

De beslissing van het Vlaams Energieagentschap wordt binnen dertig kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte op de post van het in het eerste lid bedoelde verzoek, ter kennis gebracht van de indiener van het verzoekschrift. Met een met redenen omklede aangetekende brief, gericht aan de indiener van het verzoek, kan het Vlaams Energieagentschap de voormelde termijn eenmalig verlengen met dertig kalenderdagen. Als de beslissing niet is verzonden binnen de gestelde termijn, wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd.

§3. Binnen een termijn van negentig dagen na de betekening van de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete kan de betrokkene bij gerechtsdeurwaardersexploot, houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van eerste aanleg beroep aantekenen tegen het opleggen van de administratieve geldboete, vermeld in artikel 51bis.

Het beroep tegen de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete, op grond van artikel 51bis, bij de rechtbank van eerste aanleg werkt schorrend.

§4. Als de betrokkene het oneens is met de berekening van de administratieve geldboete, opgelegd volgens artikel 51bis, kan hij binnen vijftien kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van de afgifte

op de post van de aangetekende brief, vermeld in §1, het Vlaams Energieagentschap per aangetekende brief op de hoogte brengen van de materiële vergissingen of rekenfouten die bij de berekening gemaakt zouden zijn. Na het verstrijken van deze termijn is de beslissing definitief.

Het Vlaams Energieagentschap kan haar beslissing echter herroepen of het bedrag van de administratieve geldboete aanpassen als blijkt dat er materiële vergissingen of rekenfouten gemaakt zijn. In dat geval vindt een nieuwe kennisgeving plaats.

§5. De administratieve geldboete moet worden betaald binnen zestig kalenderdagen na de kennisgeving van de definitieve beslissing.

§6. De vordering tot betaling van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop ze is ontstaan.

§7. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald in artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

§8. Als de betrokken persoon in gebreke blijft bij het betalen van de administratieve geldboete, wordt de geldboete bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse Regering wijst de ambtenaren aan die gelast zijn dwangbevelen te geven en uitvoerbaar te verklaren. Die dwangbevelen worden betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

§9. De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 51bis, komt ten gunste van het Energiefonds, vermeld in artikel 20 van het Elektriciteitsdecreet.”.

HOOFDSTUK XII

Riviervisserij

Artikel 33

In artikel 9 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, vervangen bij decreet van 19 december 2003, wordt 1° vervangen door wat volgt:

“1° het visverlof waarmee kinderen beneden de volle veertien jaar en niet vergezeld van hun vader, moeder of voogd, alle dagen met één hengel mogen vissen, is gratis. Dat visverlof wordt het jeugdvisverlof genoemd. Als dat jeugdvisverlof afgegeven wordt tijdens het jaar waarin een kind veertien jaar oud wordt, blijft het geldig tot het einde van dat jaar. De op basis van het jeugdvisverlof gevangen vis moet onmiddellijk en voorzichtig vrijgelaten worden in het water van herkomst;”.

HOOFDSTUK XIII

Natuurbehoud

Artikel 34

In artikel 27, §3, van het decreet van 21 oktober 1997 op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 2002, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden “bestendige deputatie” vervangen door het woord “provincieraad”;

2° in het derde lid worden de woorden “artikel 30” vervangen door de woorden “artikel 30, §1,”;

3° er wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Een volgens artikel 30, §2, vastgesteld afbakeningsplan van een natuurverbingsgebied kan worden opgeheven door een gewestelijk of een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan of door afbakeningen op basis van artikelen 21 of 30, §1.”.

Artikel 35

Aan artikel 30 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 juli 2002, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. De bestendige deputatie betekent de natuurverbingsgebieden af. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure.”.

HOOFDSTUK XIV

Eigen Vermogen Flanders Hydraulics
– samenstelling beheerscommissie

Artikel 36

In artikel 6 van het decreet van 31 januari 2003 betreffende de oprichting van een Eigen Vermogen Flanders Hydraulics wordt §2 vervangen door wat volgt:

“§2. De leden van de beheerscommissie zijn:

- 1° het hoofd van de cel Internationale Betrekkingen, afdeling Haven- en Waterbeleid, departement Mobiliteit en Openbare Werken, die ambtshalve voorzitter van de beheerscommissie is;
- 2° de secretaris-generaal van het departement Mobiliteit en Openbare Werken, of zijn vertegenwoordiger;
- 3° de administrateur-generaal van het Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust, of zijn vertegenwoordiger;
- 4° het afdelingshoofd van de afdeling Waterbouwkundig Laboratorium, departement Mobiliteit en Openbare Werken;
- 5° een vertegenwoordiger van de Vlaamse minister, bevoegd voor de financiën en de begroting, die door hem aangewezen is;
- 6° een vertegenwoordiger van de Vlaamse minister, bevoegd voor de openbare werken, die door hem aangewezen is.”.

Artikel 37

In artikel 9, §1, van hetzelfde decreet worden het eerste lid en het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Ieder jaar stelt de beheerscommissie de begroting vast van de uitgaven voor het volgende begrotingsjaar, alsmede de middelen van het EVFH om die uitgaven te dekken. Voor het indienen van de begroting volgt de beheerscommissie de nadere regelen zoals

vastgesteld in de begrotingsinstructies tot de opmaak van de algemene uitgaven- en middelenbegroting.

Ieder jaar, vóór 15 maart, stelt de beheerscommissie de rekening van het EVFH van het vorige begrotingsjaar op.”.

HOOFDSTUK XV

Decreet Integraal Waterbeleid

Artikel 38

In artikel 8, §1, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “De overheid die over een vergunning, plan of programma moet beslissen” vervangen door de woorden “De overheid die moet beslissen over een vergunning, plan of programma als vermeld in §5;

2° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De overheid die oordeelt over de afgifte van een stedenbouwkundig of planologisch attest, vermeld in artikelen 135, §2, en 145ter, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, dient in redelijkheid na te gaan of de aanvraag door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen de water-toets kan doorstaan.”.

Artikel 39

In artikel 8, §2, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt: “De beslissing die de overheid neemt in het kader van §1 wordt gemotiveerd, waarbij in elk geval rekening wordt gehouden met de relevante doelstellingen en beginselen van het integraal waterbeleid.”.

Artikel 40

In artikel 8, §3, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid worden tussen de woorden “De overheid die moet beslissen over een vergunningsaanvraag” en de woorden “kan advies vragen over” de woorden “of de overheid die in de door de Vlaamse Regering vastgestelde gevallen de watertoets toepast op de afgifte van een stedenbouwkundig of planologisch attest” ingevoegd;
- 2° in het derde lid worden de woorden “Zolang geen plannen als bedoeld in hoofdstuk VI zijn vastgesteld of in het in §1, tweede lid, bedoelde geval, moet de vergunningverlenende overheid bij twijfel” vervangen door de woorden “In de door de Vlaamse Regering vastgestelde gevallen moet de vergunningverlenende overheid of de overheid die oordeelt over de afgifte van een stedenbouwkundig of planologisch attest”.

Artikel 41

In artikel 8, §5, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° voor het eerste lid worden vier leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“De volgende vergunningen worden in ieder geval onderworpen aan de watertoets:

- 1° de stedenbouwkundige vergunning als vermeld in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- 2° de verkavelingsvergunning als vermeld in artikel 101 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- 3° voor zover als relevant, gelet op het voorwerp van de vergunningsaanvraag, de milieuvergunning als vermeld in artikel 4, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;
- 4° de vergunning voor een watervang als vermeld in artikel 80 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991;
- 5° de machtiging voor het uitvoeren van buitengewone werken van verbetering, vermeld in

artikel 12 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen;

- 6° de vergunning, vermeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

De volgende plannen en programma's worden in ieder geval onderworpen aan de watertoets:

- 1° een ruimtelijk uitvoeringsplan en een algemeen en bijzonder plan van aanleg als vermeld in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996;
- 2° een plan van de nieuwe wegen en afwateringen, landschapsplan en herverkavelingsplan als vermeld in de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet;
- 3° een inrichtingsplan inzake landinrichting als vermeld in het decreet van 21 december 1988 houdende de oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij;
- 4° de plannen en programma's, vermeld in artikel 27, §2, 7°, van dit decreet;
- 5° waterhuishoudingsplannen van Polders en Wateringen als vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 18 januari 2002 houdende het toekennen van een gewestbijdrage aan polders, wateringen, verenigingen van wateringen voor het uitvoeren van bepaalde waterhuishoudkundige werken en tot vastlegging van de procedure inzake subsidiëring van deze werken;
- 6° natuurrichtplannen als vermeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

De Vlaamse Regering kan in aanvulling op het eerste en tweede lid een lijst vaststellen van vergunningen, plannen en programma's die aan de watertoets moeten worden onderworpen. Ze kan ook een lijst vaststellen van subcategorieën van programma's, plannen en vergunningen waarvoor in afwijking van §5, eerste lid, 1° en 2°, en tweede lid, 1°, geen watertoets is vereist,

als die wegens de aard, omvang en locatie ervan geen schadelijk effect kunnen veroorzaken.

Als voor dezelfde activiteit verschillende vergunningen zijn vereist, kan de overheid die beslist over een vergunning voor een activiteit die al het voorwerp heeft uitgemaakt van een andere vergunning die aan de watertoets werd onderworpen, oordelen dat die watertoets volstaat in het kader van de vergunning waarover ze beslist. Voor opeenvolgende programma's, plannen en vergunningen die betrekking hebben op hetzelfde plangebied, kan de overheid die beslist over een programma, plan of vergunning, oordelen dat een eerder uitgevoerde watertoets volstaat.”;

- 2° in het vijfde lid wordt tussen de woorden “De Vlaamse Regering kan” en de woorden “algemene richtlijnen uitvaardigen” het woord “ook” ingevoegd.

HOOFDSTUK XVI

Interne werking MiNa-raad

Artikel 42

In artikel 2 van het decreet van 30 april 2004 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel “Strategische adviesraad” en tot wijziging van diverse andere decreten, wordt aan artikel 11.4.1 een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De raad regelt zijn werking in een huishoudelijk reglement dat ten minste de samenstelling, werking en bevoegdheden van het dagelijks bestuur bepaalt, alsook de bevoegdheden van de voorzitter en de

directeur. De directeur maakt van rechtswege deel uit van het dagelijks bestuur. Noch het dagelijks bestuur, noch de voorzitter, noch de directeur kunnen worden belast met het vaststellen van een advies.”.

HOOFDSTUK XVII

Bevoegde autoriteit voor de in- en uitvoer van afvalstoffen

Artikel 43

Aan artikel 10.3.3, §2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij het decreet van 22 april 2005, wordt een 11° toegevoegd, dat luidt als volgt:

- “11° het optreden als bevoegde autoriteit voor het Vlaamse Gewest in het kader van de Europese regelgeving betreffende de overbrenging van afvalstoffen.”.

HOOFDSTUK XVIII

Overgangsbepaling Plan-MER

Artikel 44

Hoofdstuk II van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals vervangen door het decreet van [...], is van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen, waarvan de plenaire vergadering gehouden wordt zes maanden na de datum van inwerkingtreding van hoofdstuk II van titel IV van het decreet van 5 april 1995, zoals vervangen door het decreet van [...]”.

HOOFDSTUK XIX

Inwerkingtreding

Artikel 45

Dit decreet treedt in werking op de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad met uitzondering van:

- 1° artikel 5, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2007;
- 2° artikel 7, dat uitwerking heeft met ingang van 1 juni 2006;
- 3° artikel 33, dat uitwerking heeft met ingang van 27 december 2006;
- 4° artikel 44, dat in werking treedt op 1 mei 2007.

Brussel, 16 maart 2007.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Energie, Leefmilieu en Natuur,*

Kris PEETERS
